መዝሙረ ዳዊት

	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76
77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95
96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114
115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133
134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150		

ምዕራፍ 1

ምስጉን ነው በክፋዎች ምክር ያልሄደ፥ በኃጢአተኞችም *መንገ*ድ ያልቆ*መ*፥ በዋዘኞችም ወንበር ያልተቀመጠ።

- ² ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለዋል÷ ሕጉንም በቀንና በሌሊት *ያ*ስባል።
- ³ እርሱም በውኃ ፈሳሾች ዳር እንደ ተተከለች፥ ፍሬዋን በየጊዜዋ እንደምትሰጥ፥ ቅጠልዋም እንደማይረግፍ ዛፍ ይሆናል፤ የሚሥራውም ሁሉ ይከናወንለታል።
- ⁴ ክፉዎች እንዲህ አይደሉም፥ ነገር ግን ነፋስ ጠርሳ እንደሚወስደው ትቢያ ናቸው።
- ⁵ ስለዚህ ክፉዎች በፍርድ÷ ኃጢአተኞችም በጻድ*ቃን ጣጎ*በር አይቆ*ሙ*ም።
- ⁶ እግዚአብሔር የጻድ*ቃንን መንገድ ያውቃልና፥* የክፋዎች *መንገድ ግን* ትጠፋለች።

ምዕራፍ 2

- ለሕዛብ ለምን ያጕረ*መ*ርማሉ? ወገኖቸስ ለምን ከንቱን ይናገራሉ?
- ² የምድር ነገሥታት ተነሡ፥ አለቆችም በእግዚአብሔርና በመሢሑ ላይ እንዲህ ሲሉ ተማከሩ።
- ³ ማሰርያቸውን እንበ**ዮስ፥ ገ**መዳቸውንም ከእኛ እንጣል።
- ⁴ በሰማይ የሚኖር እርሱ ይሥቃል፥ ጌታም ይሣለቅባቸዋል።
- ⁵ በዚያን ጊዜ በቍጣው ይናገራቸዋል፥ በመዓቱም ያውካቸዋል።
- ⁶ እኔ ግን ንጉሤን ሾምሁ በተቀደሰው ተራራዬ በጽዮን ላይ።
- ⁷ ትእዛዙን እናገራለሁ፤ እግዚአብሔር አለኝ። አንተ ልጀ ነህ፥ እኔ ዛሬ ወለድሁህ።
- ⁸ ለምነኝ፥ አሕዛብን ለርስትህ የምድርንም *ዓ*ርቻ ለግዛትህ እስጥሃለሁ።
- ⁹ በብረት በትር ት**ሐብቃቸዋለህ፥ እንደ ሸክላ** ሥሪ ዕቃዎች ትቀሐቅጣቸዋለህ።
- ¹⁰ አሁንም እናንት ነገሥታት፥ ልብ አድርጉ፤ እናንት የምድር **ፈራጆችም፥ ተገ**ሠጹ።
- ¹¹ ለእግዚአብሔር በፍርሃት ተገዙ፥ በረዓድም ደስ ይበላችሁ።
- ¹² ተግሣጹን ተቀበሉ ጌታ እንዳይቈጣ እናንተም በመንገድ እንዳትጠፉ፥ ቍጣው **ሬ**ጥና ትነድዳለችና። በእርሱ የታመኑ ሁሉ የተመሰገኑ ናቸው።

ከልጁ ከአቤሴሎም ፊት በሸሽ ጊዜ የዳዊት መዝሙር።

ለቤቱ÷ የሚያስጨንቁኝ ምንኛ በዙ! በኔ ላይ የሚቆሙት ብዙ ናቸው።

- ² ብዙ ሰዎች ነፍሴን። አምላክሽ አያድንሽም አልዋት።
- ³ እንተ ግን አቤቱ*ት መ*ጠጊያዬ ነህት ክብሬንና ራሴንም ከፍ ከፍ የምታደርገው እንተ ነህ።
- ⁴ በቃሌ ወደ እግዚአብሔር እጮሃስሁ ከተቀደሰ ተራራውም ይሰማኛል።
- ⁵ እኔ ተኛሁ እንቀላፋሁም፤ እግዚአብሔርም ደግፎኛልና ነቃሁ።
- ⁶ ከሚከብቡኝ ከአእላፍ ሕዝብ አልራራም።
- ⁷ ተነሥ፥ አቤቱ፤ አምላኬ ሆይ፥ አድነኝ፤ አንተ የጠላቶቼን *መንጋጋ መ*ትተሃልና፥ የክፉዎችንም ጥርስ ስብረሃልና።
- ⁸ ማ*ዳን* የእግዚአብሔር ነው፥ በረከትህም በሕዝብህ ላይ ነው።

ምዕራፍ 4

ለመዘምራን አለቃ በበገናዎች፤ የዳዊት መዝሙር።

- የጽድቄ አምላክ በጠራሁት ጊዜ መለሰልኝ፥ በጭንቀቴም አስፋህልኝ፤ ማረኝ፥ ጸሎቴንም ስማ።
- ² እናንት የሰው ልጆች፥ እስከ መቼ ድረስ ልባችሁን ታከብዳላችሁ?
- ³ እግዚአብሔር በጻድቁ እንደ ተገለጠ እወቁ፤ እግዚአብሔር ወደ እርሱ በተጣራሁ ጊዜ ይሰማኛል።
- ⁴ ተቈሑ÷ ነገር ግን ኃጢአትን አታድርጉ፤ በ*መኝታ*ችሁ ሳላችሁ በልባችሁ አስቡ፤ ዝም በሉ ።
- ⁵ የጽድቅን መሥዋዕት ሠዉ፥ በእግዚአብሔርም ታመኑ።
- ⁶ በጎውን ማን ያሳየናል? የሚሉ ብዙ ናቸው። አቤቱ፥ የፊትህ ብርሃን በላያችን ታወቀ።
- ⁷ በልቤ ደስታን ጨመርህ፤ ከስንዴ ፍሬና ከወይን ከዘይትም ይልቅ በዛ።
- ⁸ በሰላም እተኛለሁ አንቀላፋለሁም፤ አቤቱ፥ አንተ ብቻህን በእምነት አሳድረሽኛልና።

ምዕራፍ 5

ለመዘምራን አለቃ በዋሽንት፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ስ**ቤቱ÷ ቃሌን አድምጥ÷ ጩኸቴንም አስተውል፤
- ² የልመናዬን ቃል አድምጥ፥ ንጉሤና አምላቤ ሆይ፥ አቤቱ፥ ወደ አንተ **እ**ጸልያለሁና።
- ³ በማለ*ዓ ድምፄን* ትሰማለህ፥ በማለዳ በፊትህ እቆማለሁ፥ እጠብቃለሁም።
- ⁴ አንተ በደልን የማትወድድ አምላክ ነህና፤ ክፉ ከአንተ ጋር አያድርም ።
- ⁵ በከንቱ የሚ*መ*ኩ በዓይኖችህ ፊት አይኖሩም፤ ክፉ አድራጊዎችን ሁሉ ጠላህ።
- ⁶ ሐስትን የሚናገሩትን ታጠፋቸዋለህ፤ ደም አፍሳሹንና ሸንጋዩን ሰው እግዚአብሔር ይጸየፋል።
- ⁷ እኔ ግን በምሕረትህ ብዛት ወደ ቤትህ እገባለሁ፤ አንተን በመፍራት ወደ ቅድስናህ መቅደስ እስግዳለሁ።
- ⁸ አቤቱ÷ ስለ ጠላቶቼ በጽድቅህ ምራኝ፤ *መንገ*ዴን በፊትህ አቅና።
- ⁹ በአፋቸው እውነት የለምና፥ ልባቸውም ከንቱ ነው፤ **ጕሮሮ**አቸው የተከፈተ *መቃብ*ር ነው፤ በምላሳቸው ይሸነግላሉ።
- ¹⁰ አቤቱ፥ ፍረድባቸው፥ በምክራቸውም ይውደቁ፤ ስለ ክፋታቸውም ብዛት አሳድዳቸው፥ አነርሱ ዐምፀውብሃልና።
- ¹¹ በአንተ የሚታመኑት ሁሉ ግን ደስ ይላቸዋል፤ ለዘላለሙ ደስ ይላቸዋል፥ እነርሱንም ትጠብቃለህ፤ ስምህንም የሚወድዱ ሁሉ በአንተ ይመካሉ።
- ¹² እንተ ጻድቁን ትባርከዋለህና፤ አቤቱ፥ እንደ ጋሻ በምገስ ከለልሽን።

ለቤቱ፥ በቊጣህ አትቅሠፈኝ፥ በመዓትህም አትገሥጸኝ።

- ² ድውይ ነኝና አቤቱ÷ ማረኝ፤ አጥንቶቼ ታውከዋልና ፌውሰኝ።
- ³ ነፍሴም እጅግ ታወከች፤ አንተም አቤቱ÷ እስከ መቼ ድረስ ነው?
- ⁴ አቤቱ÷ ተመለስ ነፍሴንም አድናት÷ ስለ ቸርነትህም አድነኝ።
- ⁵ በምት የሚያስብህ የለምና፥ በሲኦልም የሚያ*መ*ሰግንህ ማን ነው?
- ⁶ በጭንቀቴ ደክሜያለሁ፤ ሌሊቱን ሁሉ አልጋዬን አጥባለሁ፥ በዕንባዬም *መኝታ*ዬን አርሳለሁ።
- ⁷ ዓይኔ ከቍሑ ዕንባ የተነሣ ታወከች፤ ከጠላቶቼ ሁሉ የተነሣ አረ**ጀ**ሁ።
- ⁸ ዓመፃን የምታደርጉ ሁሉ፥ ከእኔ ራቁ፥ እግዚአብሔር የልቅሶዬን ቃል ሰምቶአልና።
- ⁹ እግዚአብሔር ልመናዬን ስማኝ፤ እግዚአብሔር ጸሎቴን ተቀበለ።
- ¹⁰ ጠላቶቼ ሁሉ ይፈሩ እጅግም ይኰስቍሉ፤ ወደ ኋላቸው ይመለሱ፥ በፍጥነትም ይፈሩ።

ምዕራፍ 7

ለቤቱ አምላኬ፥ በአንተ *ታመን*ሁ፤ ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድነኝና አውጣኝ፥

- ² ነፍሴን እንደ እንበሳ ነጥቀው እንዳይሰብሩዋት፥ የሚያድንና የሚታደግ ሳይኖር።
- ³ አቤቱ አምላኬ፥ እንዲህስ ካደረግሁ፥ ዓ*መ*ፃም በእ<u>ጀ</u> ቢኖር፥
- ⁴ ክፉ ላደረጉብኝም ክፉን መልሼላቸው ብሆን፥ ጠላቴንም በከንቱ ገፍቼው ብሆን፥
- ⁵ ሐላት ነፍሴን ያሳድዳት ያግኛትም፥ ሕይወቴንም በምድር ላይ ይርገጣት፥ ክብሬንም በትቢያ ላይ ያዋርዳት።
- ⁶ አቤቱ÷ በመዓትህ ተነሥ÷ በጠላቶቼ ላይ በቊጣ ተነሣባቸው ፤ አቤቱ አምላቤ÷ ባዘዝሽው ትእዛዝ ንቃ።
- ⁷ የአሕዛብም ጉባኤ ይኩብብሃል፥ በእነርሱም ላይ ወደ ከፍታ ተመለስ።
- ⁸ እግዚአብሔር በአሕዛብ ይራር ዓል፤ አቤቱ÷ እንደ ጽድቄ ፍረድልኝ÷ እንደ የዋህነቴም ይሁንልኝ።
- ⁹ የኃጥኣን ክፋት ይጥፋ÷ ጻድቁን ግን አቅና፤ እግዚአብሔር ልቡናንና ኵላሊትን ይ*መ*ረምራል።
- ¹⁰ እግዚአብሔር የጽድቅ ጋሻዬ ነው ልበ ቅኖችን የሚያድናቸው።
- ¹¹ እግዚአብሔር የእውነት ዳኛ ነው፥ ኃይለኛም ታጋሽም ነው፥ ሁልጊዜም አይቈጣም።
- ¹² ባትመለሱ ግን ሰይፉን ይስላል÷ ቀስቱን ገተረ አዘጋጀም፤
- ¹³ የሞት መሣርያንም አዘጋ<u>ጀ</u>በት፥ ፍላጻዎቹንም የሚቃጠሉ አደረገ።
- ¹⁴ እነሆ÷ በዓመባ ተጨነቀ ጉዳትን ፀነሰ ኃጢአትንም ወለደ።
- ¹⁵ ጕድጓድን ማስ ቈፌረም። ባደረገውም ጕድጓድ ይወድቃል።
- ¹⁶ ጉዓቱ በራሱ ይመለሳል፥ ዓመፃውም በአናቱ ላይ ትወርዳለች።
- ¹⁷ እግዚአብሔርን እንደ ጽድቁ መጠን አመሰግናለሁ÷ ለልዑል እግዚአብሔርም ስም እዘምራለሁ።

ምዕራፍ 8

ለመዘምራን አለቃ በዋሽንት፤ የዳዊት መዝሙር።

ለቤቱ ጌታችን፥ ስምህ በምድር ሁሉ እጅግ ተመሰገነ፥ ምስጋናህ በሰማዮች ላይ ከፍ ከፍ ብሎአልና።

- ² ከሕፃናትና ከሚጠቡ ልጆች አፍ ምስጋናን አዘጋኟህ ስለ ጠላትህ÷ ጠላትንና ቂ*መ*ኛን ለማጥፋት።
- ³ የጣቶ ችህን ሥራ ሰማዮችን ባየሁ ጊዜ፥ ጨረቃንና ከዋክብትን እንተ የሠራሃቸውን፥
- ⁴ ታስበው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ትጉበኘውም ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?
- ⁵ ከመላእክት እጅግ ጥቂት አሳነስሽው፤ በክብርና በምስጋና ዘውድ ከለልሽው።
- ⁶ በእጆችህም ሥራ ሁሉ ላይ ሾምሽው፤ ሁሉን ከእግሮቹ በታች አስገዛህለት፥

- ⁷ በጎችንም ላሞችንም ሁሉ ደግሞም የምድረ በዓውን እንስሶች፥
- ⁸ የሰማይንም ወፎች የባሕርንም ዓሦች፥ በባሕር *መንገ*ድ የሚሄደውንም ሁሉ ።
- ⁹ አቤቱ *ጌታችን÷* ስምህ በምድር ሁሉ እ<u>ጅ</u>ግ ተመሰገነ።

ለመዘምራን አለቃ፤ በሙትላቤን፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ በልቤ ሁሉ አ*መ*ስግንሃለሁ÷ ተአምራትህንም ሁሉ እነግራለሁ።
- ² በእንተ ደስ ይለኛል፥ ሐሤትንም አደርጋለሁ፤ ልዑል ሆይ፥ ለስምህ እዘምራለሁ።
- ³ ጠሳቶቼ ወደ ኃላ በተመለሱ ጊዜ÷ ይሰናከላሉ ከፊትህም ይጠፋሉ።
- ⁴ ፍርዴንና በቀሌን አድርገህልኛልና፤ ጽድቅን እየፈረድህ በዙፋንህ ላይ ተቀመጥህ።
- ⁵ አሕዛብን ገሥጽህ፥ ዝንጉዎችንም አጠፋህ፥ ስማቸውንም ለዘላለም ደ*መ*ሰስህ።
- ⁶ ጠላቶች በጦር ለዘላለም ጠፉ፥ ከተሞቻቸውንም አራረስህ፥ ዝክራቸውም በአንድነት ጠፋ።
- ⁷ እግዚአብሔር ግን ለዘላለም ይኖራል፥ ዙ*ፋኑን*ም ለመፍረድ አዘጋ<u>ጀ</u>፤
- ⁸ እርሱም ዓለምን በጽድቅ ይፈርዳታል÷ አሕዛብንም በቅንነት ይዳኛቸዋል።
- ⁹ እግዚአብሔርም ለድሆች መጠጊያ ሆናቸው፥ እርሱም በመከራቸው ጊዜ ረዳታቸው ነው።
- ¹⁰ ስምህን የሚያውቁ ሁሉ በአንተ ይታ*መ*ናሉ÷ አቤቱ÷ የሚሹህን አትተዋቸውምና።
- ¹¹ በጽዮን ለሚኖር ለእግዚአብሔር ዘምሩ÷ በአሕዛብም *መ*ካከል አደራረጉን ንገሩ፤
- ¹³ አቤቱ÷ እዘንልኝ÷ ጠላቶቼም የሚያመጡብኝን መከራ እይ÷ ከሞት ደጆች ከፍ ከፍ የምታደርገኝ፤
- ¹⁴ ምስጋናውን ሁሉ እናገር ዘንድ፤ በጽዮን ልጅ በደጆችዋ በማ*ዳ*ንህ ደስ ይለኛል።
- ¹⁵ አሕዛብ በሠሩት ጕድጓድ ወደቁ፥ በዚያችም በሸሸጓት ወ<u>ዮ</u>መድ እግራቸው ተጠመደች።
- ¹⁶ እግዚአብሔር ፍርድን በማድረግ የታወቀ ነው፤ ኃጢአተኛው በእጆቹ ሥራ ተጠመደ።
- ¹⁷ ኃጢአተኞች ወደ ሲኦል ይመለሳሉ÷ እግዚአብሔርን የሚረሱ አሕዛብም ሁሉ።
- ¹⁸ ድሀ ለዘላለም አይረሳምና፥ የችግረኞችም ተስፋቸው ለዘላለም አይጠፋም።
- ¹⁹ እቤቱ÷ ተነሥ፤ ሰውም አይበርታ÷ አሕዛብም በፊትህ ይፈረድባቸው።
- ²⁰ አቤቱ÷ ፍርሃትን በላያቸው ጫንባቸው፤ አሕዛብ ሰዎች እንደ ሆኦ ይወቁ።

ምዕራፍ 10

- **ስ**ቤቱ÷ ለምን ርቀህ ቆምህ? በመከራም ጊዜ ለምን ትስወራለህ?
- ² በኃጢአተኛ ትዕቢት ድሀ ይናደዳል፤ ባዕቡት ተንኰላቸው ተጠ~~መ~~ዱ።
- ³ ኃሒአተኛ በነፍሱ ፊቃድ ይወደሳልና፥ ዓመፀኛም ይባርካል።
- ⁴ ኃጢአተኛ እግዚአብሔርን አበሳጨው÷ እንደ ቍጣውም ብዛት አይመራመረውም በእርሱ ፊት እግዚአብሔር የለም።
- ⁵ መንገዱ ሁሉ የረከሰ ነው፥ ፍርድህም በፊቱ የፈረስ ነው፥ ጠላቶ ችንም ሁሉ ይገዛቸዋል።
- ⁶ በልቡ ይላል። ለልጅ ልጅ አልታወክም ክ~~ፋ~~ም አያገኘኝም።
- ⁷ አ*ፉ መ*ርገምንና ሽንገላን ተንኰልን የተመላ ነው፤ ከምላሱ በታች ጉዳትና መከራ ነው።
- ⁸ በመንደሮች መሸመቅያ ይቀመጣል ንጹሓንን በስውር ይገድል ዘንድ፤ ዓይኖቹም ወደ ድኃ ይመለከታሉ ።
- ⁹ እንደ አንበሳ በችፍግ ዱር በስውር ይሸምቃል፤ ድሀውን ለ*መን*ጠቅ ያደባል፤ ድሀውን ይነጥቀዋል በአሽክላውም ይስበዋል።
- ¹⁰ ድሀ ይዋረዳል፥ ይገ_ግበጣል፤ በኃያላኑም እጅግ ይወድቃል።

- ¹² አቤቱ አምላክ ሆይ፥ ተነሥ እጅህም ከፍ ከፍ ትበል፤ ድሆችን አትርሳ።
- ¹³ ኃጢአተኛ ስለ ምን እግዚአብሔርን አስቈጣው? በልቡ። አይ*መራመረኝም* ይላልና።
- ¹⁴ አየሽው÷ አንተ ክፋትንና ቊጣን ትመለከታለህና በእጅህ ፍዳውን ለመስጠት፤ ድሀ ራሱን ለአንተ ይተዋል÷ ለድሀ አደግም ረዓቱ አንተ ነህ።
- ¹⁵ የኃጢአተኛንና የክፉን ክንድ ስበር÷ የኃጢአቱንም ብድራት ክ<del></del>ልል ሌላ እስከማይገኝ ድረስ።
- ¹⁶ እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሣል፤ አሕዛብ ከምድሩ ይጠፋሉ ።
- ¹⁷ እግዚአብሔር የድሆችን ም**ኞት ሰ**ጣ፥ ጆሮውም የልባቸውን እሳብ አደመጠች፥
- ¹⁸ ፍርዱ ለድሀ አደግና ለችግረኛ ይደረግ ዘንድ÷ ሰዎች በምድር ላይ አፋቸውን ከፍ ከፍ ማድረግ እንዳይደግ**ሙ**።

ስመዘምራን አለ*ቃ፤ የዳ*ዊት መዝሙር።

- **በ**እግዚአብሔር *ታመን*ሁ፤ ነፍሴን። እንደ ወፍ ወደ ተራሮች ተቅበዝበዢ እንዴት ትሉአታላችሁ?
- ² ኃጢአተኞች እነሆ ቀስታቸውን ገትረዋልና፥ ፍላጻቸውንም በአውታር አዘጋጅተዋልና፥ ልበ ቅኖችን በስውር ይነድፉ ዘንድ።
- ³ እንተ የሠራሽውን እነሆ እነርሱ አፍርሰዋልና፤ ጻድቅ ግን ምን አደረገ?
- ⁴ እግዚአብሔር በተቀደሰው መቅደሱ ነው፤ እግዚአብሔር፥ ዙፋኦ በሰማይ ነው፤ ዓይኖቹ ወደ ድሃ ይመለከታሉ፥ ቅንድቦቹም የሰው ልጆችን ይመረምራሉ።
- ⁵ እግዚአብሔር ጻድቅንና ጎጥእን ይመረምራል፤ ዓመፃን የወደ~~ዳ~~ት ግን ነፍሱን ጠልቶአል።
- ⁶ ወጥ*ሙ*ድ በጎጥኣን ላይ ያዘንባል እሳትና ዲን ዐውሎ ነፋስም የጽዋቸው እድል ፈንታ ነው።
- ⁷ እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፥ ጽድቅንም ይወድዳል፤ ቅንነት ግን ፊቱን ታየዋለች።

ምዕራፍ 12

ለመዘምራን አለቃ፥ ስለ ስምንተኛ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ አድነኝ፤ ደግ ሰው አልቆአልና÷ ከሰው ልጆችም መተጣመን ጐድሎአልና።
- ² እርስ በርሳቸው ከንቱ ነገርን ይናገራሉ፤ በሽንገላ ከንፊር ሁለት ልብ ሆነው ይናገራሉ።
- ³ የሽንገላን ከንራሮች ሁሉ እግዚአብሔር ያጠፋቸዋል፥ ታላቅ ነገርን የምትናገረውን ምላስ፤
- ⁴ ምላሳችንን እናበረታለን፤ ከንልራችን የእኛ ነው፥ ጌታችን ማን ነው? የሚሉትን።
- ⁵ ስለ ድሆች መከራ÷ ስለ ችግረኞች ጩኸት እግዚአብሔር። አሁን እንሣለሁ ይላል፤ መድኃኒትን አደርጋለሁ÷ በላዩም እገልጣለሁ።
- ⁶ በምድር ላይ እንደ ተፌተነ ሰባት ጊዜ እንደ ተጣራ ብር። የእግዚአብሔር ቃላት የንጹ ቃላት ናቸው።
- ⁷ አቤቱ፥ እንተ ጠብቀን፥ ከዚህችም ትውልድ ለዘላለም ታደገን።
- ⁸ በሰው ልጆች ዘንድ ምናምንቴ ከፍ ከፍ ባለ ጊዜ ክፉዎች በዙሪያው ሁሉ ይመላለሳሉ ፡፡

ምዕራፍ 13

ስመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ እስከ መቼ **ሬጽመሀ ትረሳ**ኛለህ? እስከ መቼስ ፊትህን ከእኔ ትሰው ራለህ?
- ² እስከ መቼ በነፍሴ እመካከራለሁ? ትካዜስ እስከ መቼ ሁልጊዜ ይሆናል? እስከ መቼ ጠላቴ በላዬ ይጻደዳል?
- ³ አቤቱ አምላኬ÷ እየኝ ስማኝም፤ ጠላቴ። እሽነፍሁት እንዳይል÷
- ⁴ የሚያስጨንቁኝም እኔ ብናወጥ ደስ እንዳይላቸው÷ ለሞትም እንዳልተኛ ዓይኖቼን አብራ።
- ⁵ እኔ ግን በቸርነትህ ታ*መን*ሁ፥ ልቤም በመድኃኒትህ ደስ ይለዋል።
- ⁶ የረዳኝን እግዚአብሔርን አ*መ*ስግናለሁ÷ ለልዑል እግዚአብሔር ስምም እዘምራለሁ።

ለመዘም ሬን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

ስነፍ በልቡ። አምላክ የለም ይላል። በሥራቸው ረከሱ፥ ጐስቈሉ፤ በጎ ነገርን የሚሠራ የለም።

- ² የሚያስተውል እግዚአብሔርንም የሚ**ፌልግ እንዳለ ያ**ይ ዘንድ፤ እግዚአብሔር ከሰማይ የሰው ልጆችን ተመለከተ።
- ³ ሁሉ ዐመፁ በአንድነትም ረከሱ በጎ ነገርን የሚሠራ የለም፤ አንድም ስንኳ የለም።
- ⁴ ጕሮሮአቸው የተከፈተ *መቃብ*ር ነው፥ በምላሳቸው ሸነገሉ፤
- ⁵ ከከንራራቸው በታቸ የእባብ መርዝ አለ፤ አፋቸው መርገምንና መራራን ተሞልቶአል፤
- ⁶ ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፤ ጥፋትና **ጕስቍልና በመንገዳቸው አለ**፥ የሰላምን መንገድ አላወቁአትምና፤ እግዚአብሔርን መፍራት በዓይናቸው ፊት የለም።
- ⁷ ሕዝቤን እንደ እንጀራ የሚበሉ ኃጢአት የሚሠሩ ሁሉ በው*ኑ* አያውቁምን? እግዚአብሔርንም አይጠሩትም።
- ⁸ በዚያ በታላቅ ፍርሃት እጅግ ፌሩ፥ እግዚአብሔር በጻድቃን ትውልድ ዘንድ ነውና።
- ⁹ የድሆችን ምክር አሳፈራችሁ፥ እግዚአብሔር ግን ተስፋቸው ነው።
- ¹⁰ ከጽዮን መድኃኒትን ለእስራኤል ማን ይሰጣል? እግዚአብሔር የሕዝቡን ምርኮ በመለሰ ጊዜ÷ ያዕቆብ ደስ ይለዋል÷ እስራኤልም ሐሤት ያደርጋል።

ምዕራፍ 15

- **ለ**ቤቱ÷ በድንኳንህ ውስጥ ማን ያድራል? በተቀደሰውም ተራራህ ማን ይኖራል?
- ² በቅንነት የሚሄድ÷ ጽድቅንም የሚያደርግ÷ በልቡም እውነትን የሚናገር።
- ³ በአንደበቱ የማይሸነግል÷ በባልንጀራው ላይ ክፋትን የማያደርግ÷ ዘ*መዶቹንም የ*ማይሰድብ።
- ⁴ ኃሒአተኛ በፊቱ የተናቀ፥ እግዚአብሔርንም የሚፈሩትን የሚያከብር፥ ለባልንጀራው የሚምል የማይከ~~ዓ~~ም።
- ⁵ ገንዘቡን በአራጣ የማያበድር÷ በንጹሑ ላይ መማለጃን የማይቀበል። እንዲህ የሚያደርግ ለዘላለም አይታወክም።

ምዕራፍ 16

የዳዊት ቅኔ።

<mark>ለ</mark>ቤቱ፥ በአንተ ታምኛለሁና ጠብቀኝ።

- ² እግዚአብሔርን። አንተ ጌታዬ ነህ አልሁ፤ ከአንተ በቀር በጎነት የለኝም።
- ³ ፌቃድህ ሁሉ በምድር ባሉት ቅዱሳንና ክቡራን ላይ ነው።
- ⁴ ወደ ሌላ ለሚፋሐኦት *መ*ከራቸው ይበዛል፤ የቍርባናቸውን ደም እኔ አላፌስሰውም፥ ስማቸውንም በከንፌሬ አልጠራም።
- ⁵ እግዚአብሔር የርስቴ እድል ፈንታና ጽዋዬ ነው፥ ዕጣዬንም የምታጠና አንተ ነህ።
- ⁶ ገመድ ባማረ ስፍራ ወደቀችልኝ፥ ርስቴም ተዋበችልኝ።
- ⁷ የመከረኝን እግዚአብሔርን እባርካለሁ፤ ደግሞም በሌሊት ኵላሊቶቼ ይገሥጹኛል።
- ⁸ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን በፊቴ አየዋለሁ፤ በቀኜ ነውና አልታወክም።
- ⁹ ስለዚህ ልቤን ደስ አለው ምላሴም ሐሴት አደረገች፤ ሥ*ጋ*ዬም ደግሞ በተስፋ ታድራለች፤
- ¹⁰ ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፥ ቅዱስህንም *መ*በስበስን ያይ ዘንድ አትተወውም።
- ¹¹ የሕይወት*ን መንገ*ድ አሳየሽኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠንብሽኝ፥ በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ።

- **ለ**ቤቱ፥ ጽድቄን ስማ ጩኸቴንም አድምጥ፤ በተንኰለኛም ከንፈር ያልሆነውን ጸሎቴን አድምጥ።
- ² ፍርዴ ከፊትህ ይውጣ፥ ዓይኖችህም በቅንነት ይዩ።
- ³ ልቤን ፊተንሽው በሌሊትም *ጉ*ብንሽኝ፤ ፈተንሽኝ፥ ምንም አላገኘህብኝም።
- ⁴ የሰውን ሥራ አሌ እንዳይናገር ፈቃዴ ነው፤ ስለ ከንፈሮችህ ቃል ጭንቅ የሆ*ኑ መንገ*ዶችን ጠበቅሁ።
- ⁵ እግሮች እንዳይናወጡ አረጣ*መ*ዴን በመንገድህ አጽና።
- ⁶ አቤቱ፥ ሰምተሽኛልና ወደ አንተ ጠራሁ፤ ጀሮህን ወደ እኔ አዘንብል፥ ቃሌንም ስማ።
- ⁷ የሚያም*ኑ*ህን ከሚቃወሙ በቀኝህ የምታድናቸው፥ ቸርነትህን ድንቅ አድርገህ ግለጠው።
- ⁸ እንደ ዓይን ብሌን ጠብቀኝ፥ በክንፎችህ ጥላ ሰውረኝ፥
- ⁹ ከሚያስጨንቁኝ ከኃጢአተኞች፥ ነፍሴንም ከሚከብቡአት ከጠላቶቼ።
- ¹⁰ አንጀታቸውን በስብ ቋጠሩ፥ በአፋቸውም ትንቢትን ተናገሩ።
- ¹¹ አሁንም እርምጃችንን ከበቡ፤ ዓይናቸውን ወደ ምድር ዝቅ ዝቅ አደረጉ።
- ¹² እርሱ ንጥቂያን እንደሚናፍቅ አንበሳ ተሸጕጦም እንደሚኖር እንደ አንበሳ ደቦል ነው።
- ¹³ አቤቱ÷ ተነሥ፤ ቀድመህ ወደ ታች ጣለው፤ ነፍሴን ከኃጢአተኛ በሰይፍህ አድናት።
- ¹⁴ አቤቱ÷ ከሰዎች÷ እድል ፈንታቸው በሕይወታቸው ከሆነች ከዚህ ዓለም ሰዎች በእጅህ አድነኝ፤ ከሰወርሽው መዝገብህ ሆዳቸውን አጠገብህ፤ ልጆቻቸው ብዙ ናቸው የተረፋቸውንም ለሕፃናቶቻቸው ያተርፋሉ።
- ¹⁵ እኔ ግን በጽድቅ ፊትህን አያለሁ፤ ክብርህን ሳይ እጠግባለሁ።

ለመዘምራን አለቃ ከባኦል እጅና ከጠላቶቹ ሁሉ እጅ እግዚአብሔር ባዳነው ቀን በዚህ መዝሙር ቃል ለእግዚአብሔር የተናገረው የእግዚአብሔር ባሪያ የዳዊት መዝሙር። እንዲህም አለ።

ስቤቱ ጕልበቴ ሆይ÷ አወድድሃለሁ።

- ² እግዚአብሔር ዓለቴ፥ አምባዬ፥ መድኃኒቴ፥ አምላኬ፥ በእርሱም የምተ*ጣመን*በት ረዳቴ፥ መታመኛዬና የደኅንነቴ ቀንድ መጠጊያዬም ነው።
- ³ ምስጋና የሚገባውን እግዚአብሔርን እጠራለሁ፥ ከጠላቶቼም እድናለሁ።
- ⁴ የሞት ጣር ያዘኝ፥ የዓመፅ ፊሳሽም አስፈራኝ፤
- ⁵ የሲኦል ጣር ከበበኝ፤ የሞት ወጥ*ሙ*ድም ደረሰብኝ።
- ⁶ በጨንቀኝ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፥ ወደ አምላኬም ጮሽሁ፤ ከመቅደሱም ቃሌን ሰማኝ፥ ጩሽቴም በፊቱ ወደ ጆሮው ገባ።
- ⁷ ምድርም ተንቀጠቀጠች ተናወጠችም፥ የተራሮችም *መ*ሠረቶች ተነቃነቁ፥ እግዚአብሔርም ተቈ**ዮ**ቶአልና ተንቀጠቀጡ።
- ⁸ ከቍጣው ጢስ ወጣ፥ ከፊቱም የሚበላ እሳት ነደደ፤ ፍምም ከእርሱ በራ።
- ⁹ ሰማዮችን ዝቅ ዝቅ አደረገ ወረደም፥ ጨለማ ከእግሩ በታች ነበረ።
- ¹⁰ በኪሩቤልም ላይ ተቀምጦ በረረ÷ በነፋስም ክንፍ በረረ።
- ¹¹ መስወሪያውን ጨለማ አደረገ፤ በዙሪያውም ድንኳኑ፤ በደመናት ውስጥ የጨለማ ውኃ ነበረ።
- ¹² በፊቱ ካለው ብርሃን የተነሣ ደ*መና*ትና በረዶ የእሳት ፍምም አለፉ።
- ¹³ እግዚአብሔርም ከሰጣያት እን**ጐ**ደጐደ÷ ልዑልም *ቃ*ሉን ሰጠ።
- ¹⁴ ፍላጻውን ላከ በተናቸውም፤ መብረቆችን አበዛ አወካቸውም ።
- ¹⁵ አቤቱ÷ ከዘለፋህ ከመዓትህም መንራስ እስትንፋስ የተነሣ÷ የውኆች ምንጮች ታዩ÷ የዓለም መሠረቶችም ተገለጡ።
- ¹⁶ ከላይ ሰደደ ወሰደኝም÷ ከብዙ ውኆችም አወጣኝ።
- ¹⁷ ከብርቱዎች ጠላቶቼ ከሚጠሉኝም አዳነኝ፥ በርትተውብኝ ነበርና።
- ¹⁸ በመከራዬ ቀን ደረሱብኝ፤ እግዚአብሔር ግን ደገፋዬ ሆነ።
- ¹⁹ ወደ ሰፊ ስፍራም አወጣኝ፤ ወድዶኛልና አብነኝ።

- ²⁰ እግዚአብሔር እንደ ጽድቄ ይከፍለኛል፤ እንደ እ<u>ጀ</u> ንጽሕና ይመልስልኛል።
- ²¹ የእግዚአብሔር*ን መንገ*ድ ጠብቁአለሁና፥ በአምላኬም አላ*መ*ፅሁም።
- ²² ፍርዱ ሁሉ በፊቴ ነበረና÷ ሥርዓቱንም ከፊቴ እላራቅሁም።
- ²³ በሕርሱ ዘንድ ቅን ነበርሁ÷ ከኃጢአቴም ተጠበቅሁ።
- ²⁴ እግዚአብሔርም እንደ ጽድቄ እንደ እጀም ንጽሕና በዓይኖቹ ፊት *መ*ለሰልኝ።
- ²⁵ ከቸር ሰው ጋር ቸር ሆነህ ትገኛለህ፤ ከቅን ሰው ጋር ቅን ሆነህ ትገኛለህ፤
- ²⁶ ከንጹሕ ጋር ንጹሕ ሆነህ ትገኛለህ፤ ከጠማማም ጋር ጠማማ ሆነህ ትገኛለህ።
- ²⁷ አንተ የተጠቃውን ሕዝብ ታድናለህና፥ የትዕቢተኞችን ዓይን ግን ታዋርዳለህ።
- ²⁸ አንተ መብራቴን ታበራስህና፤ እግዚአብሔር አምላኬ ጨለማዬን ያበራል።
- ²⁹ በአንተ ከጥፋት *እድናለሁና በአምላኬም ቅጥሩን እዘልላለ*ሁ።
- ³⁰ የአምላኬ *መንገ*ድ ፍጹም ነው÷ የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው÷ በእርሱ ለ*ሚታመኑ*ት ሁሉ ጋሻ ነው።
- ³¹ ከእግዚአብሔር በቀር አምላክ ማን ነው? ከአምላካችን በቀር አምላክ ማን ነው?
- ³² ኃይልን የሚያስታጥቀኝ መንገዴንም የሚያቃና÷
- ³³ እግሮቼን እንደ ብሖር እግሮች የሚያረታ በኮረብቶችም የሚያቆ*መ*ኝ እግዚአብሔር ነው።
- ³⁴ እጆቼን ሰልፍ ያስተምራል÷ በክንዴም የናስ ቀስት እንትራለሁ።
- ³⁵ ለደኅንነቴም መታመኛን ሰጠሽኝ፥ ቀኝህም ትረዳኛለች፥ ትምህርትህም ለዘላለም ታጠናኛለች፥ ተግሣጽህም ታስተምረኛለች።
- ³⁶ አረማመዴን በበታቹ አስፋህ፥ እግሮቹም አልተንሸራተቱም።
- ³⁷ ጠላቶቼን አሳድዳቸዋለሁ እይዛቸዋለሁም፥ እስካጠፋቸውም ድረስ አልመለስም።
- ³⁸ አስጨንቃቸዋለሁ መቆምም አይችሉም፥ ከእግሬም በታች ይወድቃሉ።
- ³⁹ ለሰልፍም ኃይልን ታስታጥቀኛለህ፤ በበላዬ የቆ*ሙ*ትን ሁሉ በበታቼ ታስገዛቸዋለህ።
- ⁴⁰ የጠላቶቼን ጀርባ ሰጠሽኝ፥ የሚጠሉ ኝንም አጠፋሃቸው።
- ⁴¹ ጮኹ የሚረ-ዓቸውም አልነበረም፤ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ አልሰጣቸውም።
- ⁴² እንደ ትቢያ በነፋስ ፊት እራጫቸዋለሁ፥ እንደ አደባባይም ጭቃ እረግጣቸዋለሁ።
- ⁴³ ከሕንተብ ክርክር ታድንኛለህ፥ የእሕዛብም ራስ አድር*ገህ ትሾመኛለህ፥ የጣላውቀው ሕን*ተብም ይገዛልኛል።
- ⁴⁴ በጆሮ ሰምተው ተገዙልኝ፤ የባዕድ ልጆች ደለሉኝ ።
- ⁴⁵ የባዕድ ልጆች አረ*ጁ፥* በ*መንገ-*ዓቸውም ተሰናከሉ ።
- ⁴⁶ እግዚአብሔር ሕያው ነው÷ አምላኬም ቡሩክ ነው÷ የ*መ*ድኃኒቴም እምላክ ከፍ ከፍ ይበል።
- ⁴⁷ በቀሌ*ን የሚመ*ልስልኝ አምላክ አሕዛብን በበታቹ *ያ*ስገዛልኛል።
- ⁴⁸ ከጠላቶቼ የሚታደገኝ እርሱ ነው፤ በእኔም ላይ ከቆ*ሙ* ከፍ ከፍ ታደርገኛለህ፥ ከግፊኛ ሰው ታድነኛለህ።
- ⁴⁹ አቤቱ÷ ስለዚህ በእሕዛብ ዘንድ አ*መ*ሰግንሃለሁ÷ ለስምህም እዘምራለሁ።
- ⁵⁰ የንጉሥን መድኃኒት ታላቅ ያደርጋል፥ ቸርነቱንም ለቀባው ለዓዊትና ለዘሩ ለዘላለም ይሰጣል።

ስመዘምራን አለ*ቃ* የዳዊት መዝሙር።

- <u>ሰ</u>ጣያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ÷ የሰጣይም ሐፊር የእጇን ሥራ ያወራል።
- ² ቀን ለቀን ነገርን ታወጣለች፥ ሌሊትም ለሌሊት እውቀትን ትናገራለች።
- ³ ነገር የለም *መናገ*ርም የለም፥ ድምፃቸውም አይሰማም።
- ⁴ ድምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ÷ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ወጣ።
- ⁵ በእነርሱም ውስጥ የፀሐይን ድንኳን አደረገ፥ እርሱም እንደ *ሙ* ሽራ ከእልፍ*ኙ* ይወጣል፤ እንደ አርበኛ በ*መንገ*ዱ ለመሮጥ ደስ ይለዋል።
- ⁶ አወጣጡ ከሰማያት ዳርቻ ነው፥ ዙረቱም እስከ ዳርቻቸው ነው፤ ከትኩሳቱም የሚሰወር የለም።

- ⁷ የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው፤ ነፍስን ይመልሳል፤ የእግዚአብሔር ምስክር የታመነ ነው፤ ሕፃናትን ጠቢባን ያደርጋል።
- ⁸ የእግዚአብሔር ሥርዓት ቅን ነው፥ ልብንም ደስ ያሰኛል፤ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ብሩህ ነው፥ ዓይንንም ያበራል።
- ⁹ የእግዚአብሔር ፍርሃት ንጹሕ ነው፤ ለዘላለም ይኖራል፤ የእግዚአብሔር ፍርድ እውነትና ቅንነት በአንድነት ነው።
- ¹⁰ ከወርቅና ከክቡር ዕንቍ ይልቅ ይወደዳል፤ ከማርና ከማር ወለላም ይጣፍጣል።
- ¹¹ ባሪያህ ደግሞ ይጠብቀዋል፤ በመጠበቁም እጅግ ይጠቀማል።
- ¹² ስሕተትን ማን ያስተውላታል? ከተሰወረ ኃጢአት አንጻኝ።
- ¹³ የድፍረት ኃጢአት እንዳይገዛኝ ባሪያህን **ሐብቅ፤ የዚያን ጊዜ ፍጹም እ**ሆናለሁ፥ ከታላቁም ኃጢአት እንዳለሁ።
- ¹⁴ አቤቱ÷ ረድኤቴ መድኃኒቴም÷ የአፌ ቃልና የልቤ አሳብ በፊትህ ያጣረ ይሁን።

ስመዘምራን አለ*ቃ፤ የዳ*ዊት መዝሙር።

- **በ**መከራ ቀን እግዚአብሔር ይስማህ፤ የያዕቆብ አምላክ ስም ያቁምህ።
- ² ከመቅደሱ ረድኤትን ይላክልህ፥ ከጽዮንም ያጥናህ።
- ³ ቍርባንህን ሁሉ ያስብልህ፤ የሚቃጠል *መሥ*ዋዕትህን ያለምልምልህ።
- ⁴ እንደ ልብህ ይስጥህ ፈ*ቃ*ድህንም ሁሉ ይፈጽምልህ።
- ⁵ በማ*ዳን*ህ ደስ ይለናል፤ በአምላካችን ስም ከፍ ከፍ እንላለን፤ ል*መናህን* ሁሉ እግዚአብሔር ይፈጽምልህ።
- ⁶ እግዚአብሔር የቀባውን እንዳዳነው ዛሬ አወቅሁ፤ ከሰማይ መቅደሱ ይመልስለታል፤ በቀ*ኙ* ብርታት ማዳን።
- ⁷ እነዚያ በሰረገላ እነዚያም በራረስ ይታመናሉ፤ እኛ ግን በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ከፍ ከፍ እንላለን።
- ⁸ እነርሱ ተሰነካክለው ወደቁ፤ እኛ ግን ተነሣን፥ ጸንተንም ቆምን።
- ⁹ አቤቱ÷ *ንጉሥን* አድነው÷ በሐራ*ን*ህም ቀን ስማን።

ምዕራፍ **21**

ስመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር**።**

- **ለ**ቤቱ÷ በኃይልህ ንጉሥ ደስ ይለዋል፤ በማ*ዳን*ህ እጅግ ሐሤትን ያደርጋል።
- ² የልቡን ፌቃድ ሰሐሽው÷ የከንፌሩንም ልመና አልከለከልሽውም።
- ³ በበሳ በረከት ደርሰህለታልና፤ ከክቡር ዕንቍ የሆነ ዘውድን በራሱ ላይ አኖርህ።
- ⁴ ሕይወትን ለመነህ ሰ**ሐሽውም፥ ለረ**ጅም ዘመን ለዘላለሙ።
- ⁵ በማ*ዳንህ* ክብሩ ታላቅ ነው፤ ክብርንና ምስጋናን ጨ*መ*ርህለት።
- ⁶ የዘላለም በረከትን ሰጥተሽዋልና። በፊትህም ደስታ ደስ ታሰኘዋለህ።
- ⁷ ንጉሥ በእግዚአብሔር ተማምኖአልና፥ በልዑልም ምሕረት አይናወጥም።
- ⁸ እጅህ ጠላቶችህን ሁሉ *ታግኛቸው፥ ቀኝህም የሚጠሉህን ሁሉ ታግኛቸው* ።
- ⁹ በተቈጣህም ጊዜ እንደ እሳት እቶን አድርጋቸው፤ እግዚአብሔር በቍጣው ያጠፋቸዋል፥ እሳትም ትበላቸዋለች።
- ¹⁰ ፍሬአቸውን ከምድር ዘራቸውንም ከስው ልጆች ታጠፋለህ።
- ¹¹ ክፋትን በአንተ ላይ ዘርግተዋልና፥ የማይቻላቸውንም ምክር አሰቡ።
- ¹² ወደ ኋላቸው ትመልሳቸዋለህ፤ ፍላጻን በፊታቸው ላይ ታዘ*ጋ*ጃለህ።
- ¹³ አቤቱ÷ በኃይልህ ከፍ ከፍ በል፤ ጽናትህንም *እናመ*ሰግናለን *እን*ዘምር*ጣለን* ።

- <mark>ለ</mark>ምላቤ÷ አምላቤ÷ ለምን ተውሽኝ? እኔን ከማዳንና ከጩሽቴ ቃል ሩቅ ነህ።
- ² አምላኬ÷ በቀን ወደ አንተ እጠራለሁ÷ አልመለስህልኝም፤ በሌሊትም እንኳ ዕረፍት የለኝም።
- ³ በእስራኤል የተመሰገንህ አንተ ግን በቅድስና ትኖራለህ።
- ⁴ አባቶቻችን አንተን ተጣመኑት ተጣመኑ እንተም አዳንሃቸው።
- ⁵ ወደ አንተ ጮኹ አመለጡም፥ አንተንም ተጣመኑ አላፈሩም።
- ⁶ እኔ ግን ትል ነኝ ሰውም አይደለሁም፤ የሰው ማላገጫ በሕዝብም ዘንድ የተናቅሁ ነኝ።
- ⁷ የሚያዩኝ ሁሉ ይላገዱብኛል፤ ራሳቸውን እየነቀነቁ በከንፈሮቻቸው እንዲህ ይላሉ ።
- ⁸ በእግዚአብሔር ተ*ጣመነ÷* እርሱንም ያድነው፤ ቢወድደውስ ያድነው።
- ⁹ አንተ ግን ከሆድ አውጥተሽኛልና፥ በእናቴ **ሙት ሳለ**ሁም በአንተ *ታመን*ሁ።
- ¹⁰ ከማኅፀን ጀምሮ በእንተ ላይ ተጣልሁ፤ ከእናቴ ሆድ ጀምረህ እንተ እምላቤ ነህ።
- ¹¹ ጭንቀት ቀርባለችና የሚረዳኝም የለምና ከእኔ አትራቅ።
- ¹² ብዙ በሬዎች ከበቡኝ÷ የሰቡትም ፍሪዳዎች ያዙኝ፤
- ¹³ እንደ ነጣቂና እንደሚጮኽ አንበሳ በላዬ አፋቸውን ከ**ፈ**ቱ።
- ¹⁴ እንደ ውኃ ፈሰስሁ፤ አጥንቶቼም ሁሉ ተለያዩ፤ ልቤ እንደ ሰም ሆነ፥ በአንጀቴም *መ*ካከል ቀለጠ።
- ¹⁵ ኃይሌ *እንደ ገ*ል ደረቀ÷ በጕሮሮዬም ምላሴ ተጣጋ÷ ወደ ሞትም አሸዋ አወረድሽኝ።
- ¹⁶ ብዙ ውሾች ከብበውኛልና፤ የክፋተኞች ጉባኤም ያዘኝ፤ እጆቼንና እግሮቼን ቸነከሩኝ።
- ¹⁷ አጥንቶቼ ሁሉ ተቈጠሩ፤ **እ**ነርሱም አዩኝ ተመለከቱኝም።
- ¹⁸ ልብሶቼን ለራሳቸው ተከፋፊሉ÷ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ።
- ¹⁹ አንተ ግን÷ አቤቱ÷ ከ**እኔ አትራቅ፤ አንተ ጕልበቴ÷ እኔን ለ**መርዳት ፍጠን።
- ²⁰ ነፍሴን ከሰይፍ እድናት÷ ብቻነቴንም ከውሾች እጅ።
- ²¹ ከእንበሳ አፍ አድነኝ÷ ብቻነቴንም አንድ ቀንድ ካላቸው።
- ²² ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ፥ በጉባኤም መካከል አመስግንሃለሁ።
- ²³ እግዚአብሔርን የምትፈሩ÷ አመስግኦት፤ የያዕቆብ ዘር ሁላችሁ÷ አክብሩት÷ የእስራኤልም ዘር ሁላችሁ÷ ፍሩት።
- ²⁴ የችግረኛን ችግር አልናቀምና፥ ቸልም አላለምና፤ ፊቱንም ከእኔ አልሰወረምና፥ ነገር ግን ወደ እርሱ በጮኽሁ ጊዜ ሰማኝ።
- ²⁵ በታላቅ ጉባኤ ምስጋናዬ ከአንተ ዘንድ ነው። እርሱን በሚራሩት ፊት ስእለቴን እስጣለሁ።
- ²⁶ ችግረኞች ይበላሉ÷ ይጠግቡጣል፤ እግዚአብሔርንም የሚሹት ያመሰግኦታል፤ ልባቸውም ለዘላለም ሕያው ይሆናል።
- ²⁷ የምድር ዳርቻዎች ሁሉ ያስቡ፥ ወደ እግዚአብሔርም ይመለሱ፤ የአሕዛብ ነገዶች ሁሉ በፊቱ ይሰግዳሉ ።
- ²⁸ መንግሥት ለእግዚአብሔር ነውና፥ እርሱም አሕዛብን ይገዛል።
- ²⁹ የምድር ደንዳኖች ሁሉ ይበላሉ ይሰግዳሉም፤ ወደ *መ*ሬት የሚወርዱት ሁሉ በፊ*ቱ* ይንበረከካሉ፤ ነፍሴም ስለ እርሱ በሕይወት ትኖራለች።
- ³⁰ ዘሬ ይገዛለታል፤ የምትመጣው ትውልድ ለእግዚአብሔር ትነግረዋለች፤
- ³¹ ጽድቁንም ለሚወለደው ሕዝብ፥ እግዚአብሔር ያደረገውን ጽድቁን፥ ይነግራሉ።

- **ለ**ግዚአብሔር እረኛዬ ነው÷ የሚያሳጣኝም የለም።
- ² በለመለመ መስክ ያሳድረኛል፤ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል።
- ³ ነፍሴን መለሳት÷ ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ።
- ⁴ በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ እንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አል~~ፈ~~ራም፤ በትርህና ምርኵዝህ እነርሱ ያጸናኦኛል።
- ⁵ በፊቴ ገበታን አዘጋጀህልኝ በጠላቶቼ ፊት ለፊት ራሴን በዘይት ቀባህ፥ ጽዋዬም የተረፈ ነው።
- ⁶ ቸርነትህና ምሕረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፥ በእግዚአሔርም ቤት ለዘላለም እኖራለሁ።

በመጀመሪያ ሰንበት የዓዊት መዝሙር። 1 ምድርና ሞላዋ ለእግዚአብሔር ናት÷ ዓለምም በእርስዋም የሚኖሩ ሁሉ።

- ² እርሱ በባሕሮች *መ*ሥርቶአታልና፥ በፈሳሾችም አጽንቶአታልና።
- ³ ወደ እግዚአብሔር ተራራ ማን ይወጣል? በቅድስናውስ ስፍራ ማን ይቆጣል?
- ⁴ እጆቹ የነጹ፥ ልቡም ንጹሕ የሆነ፥ ነፍሱን ለከንቱ ያላነሣ፥ ለባልንጀራውም በሽንገላ ያልማለ።
- ⁵ እርሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ በረከትን ከመድኃኒቱ አምላክም ምሕረትን ይቀበላል።
- ⁶ ይህች ትውልድ እርሱን የምትፈልግ ናት፥ የያዕቆብን አምላክ ፊት የምትፈልግ።
- ⁷ እናንት መኳንንቶች፥ በሮችን ክፈቱ፥ የዘላለም ደጆችም ይከፈቱ፥ የክብርም ንጉሥ ይግባ።
- ⁸ ይህ የክብር *ንጉሥ ጣን* ነው? እግዚአብሔር ነው÷ ብርቱና ኃያል÷ እግዚአብሔር ነው÷ በሰልፍ ኃያል።
- ⁹ እናንተ መኳንንቶች፥ በሮችን ክሬቱ፥ የዘላለም ደጆችም ይከፈቱ፥ የክብርም ንጉሥ ይግባ።
- ¹⁰ ይህ የክብር *ንጉሥ ጣን* ነው? የጭፍሮች አምላክ እግዚአብሔር÷ እርሱ የክብር *ንጉሥ* ነው።

ምዕራ**ፍ 25**

የዳዊት መዝሙር።

ለቤቱ÷ ወደ አንተ ነፍሴን አነሣለሁ።

- ² አምላኬ÷ አንተን ታመንሁ፤ አልፈር÷ ጠላቶቼ በእኔ አይሣቁብኝ።
- ³ አንተን ተስፋ የሚያደርጉ አያፍሩም፤ በከንቱ የሚገበዙ ያፍራሉ።
- ⁴ አቤቱ÷ መንገድህን አመልክተኝ÷ ፍለጋህንም አስተምረኝ።
- ⁵ አንተ የመድኃኒቱ አምላክ ነህና በእውነትህ ምራ*ኝ÷* አስተምረ**ኝም፤ ቀ**ኦን ሁሉ አንተን ተስፋ አድርጌአለሁ።
- ⁶ አቤቱ÷ ምሕረትህንና ቸርነትህን አስብ÷ ከጥንት ጀምሮ ናቸውና።
- ⁷ የልጅንቴን ኃጢአትና መተላለፍ አታስብብኝ፤ አቤቱ÷ ስለ ቸርንትህ ብዛት እንደ ምሕረትህ እስበኝ ።
- ⁸ እግዚአብሔር ቸር ቅንም ነው፤ ስለዚህ ኃጢአተኞችን በ*መንገ*ድ ይመራቸዋል።
- ⁹ ገሮችን በፍርድ ይመራል÷ ለገሮችም መንገድን ያስተምራቸዋል።
- ¹⁰ የእግዚአብሔር *መንገ*ድ ሁሉ ቸርነትና እውነት ነው*። ቃ*ል ኪ*ዳኑንና ም*ስክሩን ለሚጠብቁ።
- ¹¹ አቤቱ÷ ኃጢአቴ እጅግ ነውና ስለ ስምህ ይቅር በለኝ።
- ¹³ ነፍሱ በመልካም ታድራለች፥ ዘሩም ምድርን ይወርሳል።
- ¹⁴ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ኃይላቸው ነው፥ ቃል ኪ*ዓኑን*ም ያስታውቃቸዋል።
- ¹⁶ እኔ ብቻዬንና ችግረኛ ነኝና ፊትህን ወደ እኔ አድርግ ማረኝም ።
- ¹⁷ የልቤ ችግር ብዙ ነው፤ ከጭንቀቴ አውጣኝ።
- ¹⁸ ድካሜንና መከራዬን እይ፥ ኃጢአቴንም ሁሉ ይቅር በለኝ።
- ¹⁹ ጠሳቶቼ እንደ በዙ አይ÷ የግፍም ጥል ጠልተውኛል።

- ²⁰ ነፍሴን ጠብቅና አድነኝ፤ አንተን ታምኛስሁና አልፈር።
- ²¹ አንተን ተስፋ አድርጌአለሁና የውሃትና ቅንነት ይጠብቁኝ።
- ²² አቤቱ÷ እስራኤልን ከመከራው ሁሉ አድነው።

የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ እኔ በየውሃቴ ሄ**ኟለ**ሁና ፍረድልኝ፤ በእግዚአብሔርም አምኛለሁና አልናወጥም።
- ² አቤቱ÷ ፍተነኝ መርምረኝም፤ ኵላሊ ቴንና ልቤን ፍተን።
- ³ ምሕረትህ በዓይኔ ፊት ነውና፥ በእውነትህም ተመላለስሁ።
- ⁴ በከንቱ ሸንጎ አልተቀመጥሁም፥ ከዓመፀኞችም ጋር አልገባሁም።
- ⁵ የክፋዎችን ማኅበር ጠላሁት ከዝንጉፆችም ጋር አልቀ*መ*ጥም።
- ⁶ እጆቼን በንጽሕና አጥባለሁ፤ አቤቱ÷ መሥዊያህን እዞራለሁ÷
- ⁷ የምስጋናን ድምፅ እሰጣ ዘንድ፥ ተአምራትህንም ሁሉ እነግር ዘንድ።
- ⁸ አቤቱ÷ የቤትህን ስፍራ የክብርህንም ማደሪያ ቦታ ወደድሁ።
- ⁹ ከኃሒአተኞች ጋር ነፍሴን፥ ከደም ስዎችም ጋር ሕይወቴን አታጥፋ።
- ¹⁰ በእጀቸው ተንኰል አለባቸው፥ ቀኛቸውም *መ*ማለጀ ተምልታለች።
- ¹² እግሮቼ በቅንነት ቆመዋልና፤ አቤቱ፥ በማኅበር አመሰግንሃለሁ።

ምዕራፍ **27**

ሳይቀባ፤ የዳዊት መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ግዚአብሔር ብርሃኔና *መድኃኒቴ ነው፤ የሚያስ*ፌራኝ ማን ነው? ለግዚአብሔር የሕይወቴ *መታመ*ኛዋ ነው፤ የሚያስደነግሐኝ ማን ነው?

- ² ክፉዎች፥ አስጨናቂዎቹ ጠላቶቼም፥ ሥጋዬን ይበሉ ዘንድ በቀረቡ ጊዜ፥ እነርሱ ተሰናክሉና ወደቁ።
- ³ ሥራዊትም ቢሰፍርብኝ ልቤ አይፈራም፤ ሰልፍም ቢነሣብኝ በዚህ እተ*ግመ*ናለሁ።
- ⁴ እግዚአብሔርን አንዲት ነገር ለመንሁት እርስዋንም እሻለሁ፤ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ÷ እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኘውንም እይ ዘንድ÷ መቅደሱንም እመለከት ዘንድ።
- ⁵ በመከራዬ ቀን በድንኳኦ ሰውሮኛልና፥ በድንኳኦም መሸሸጊያ ሸሽጎኛልና፥ በዓለት ላይ ከፍ ከፍ አድርጎኛልና።
- ⁶ እንሆ÷ አሁን በዙሪያ ባሉ በጠላቶቼ ላይ ራሴን ከፍ ከፍ አደረገ፤ በድንኳኦም የእልልታ *መ*ሥዋዕትን **ש**ዋሁ÷ ለአግዚአብሔር አቀኛለሁ እዘምርለትማለሁ።
- ⁷ አቤቱ÷ ወደ አንተ የጮኽሁትን ቃሌን ስማኝ። ማረኝና አድምሐኝ።
- ⁸ እንተ ፊቴን እሹት ባልህ ጊዜ። አቤቱ÷ ፊትህን እሻለሁ ልቤ እንተን አለ።
- ⁹ ፊትህን ከእኔ አትሰውር÷ ተቈጥተህ ከባሪያህ ፌቀቅ አትበል፤ ረዳት ሁነኝ÷ አትጣለኝም÷ የመድኃኒቴም አምላክ ሆይ÷ አትተውኝ።
- ¹⁰ አባቴና እናቴ ትተውኛልና÷ እግዚአብሔር ግን ተቀበለኝ።
- ¹¹ አቤቱ፥ መንገድህን አስተምረኝ፥ ስለ ጠላቶቼም በቀና መንገድ ምራኝ።
- ¹² የሐሰት ምስክሮችና ዓመፀኞች ተነሥተውብኛልና ለጠላቶቹ ፈቃድ አትስጠኝ።
- ¹³ የእግዚአብሔርን ቸርነት በሕያዋን ምድር አይ ዘንድ አምናለሁ።
- ¹⁴ እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ፤ በርታ÷ ልብህም ይጽና፤ እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ።

ለቤቱ፥ ወደ አንተ እጠራለሁ፤ ዝም ብትለኝ ወደ **ጓድጓድ እንደሚወር**ዱት እንዳልመስል፥ አንተ አምላቤ፥ ዝም አትበለኝ።

- ² ወደ መቅደስህ ማደሪያ እጀን ባነሣሁ ጊዜ÷ ወደ አንተ የጮኽሁትን የልመናዬን ቃል ስማ።
- ³ ከኃጥኣንና ከክፉ አድራጊዎች *ጋ*ር ነፍሴን አትውስዳት፤ ክፋትም በልባቸው እያለ ከባልንጀራቸው *ጋ*ር ሰላም ከሚናገሩት ጋር አትጣለኝ።
- ⁴ እንደ ሥራቸው እንደ አካሄዳቸውም ክፉት ስጣቸው፤ እንደ እጃቸውም ሥራ ስጣቸው፤ ፍዳቸውን ወደ ራሳቸው መልስ።
- ⁵ ወደ እግዚአብሔር ሥራ ወደ እጆቹም አደራረግ አላሰቡምና ያፈርሳቸዋል እን<u>ጃ</u> አይሠራቸውም።
- ⁶ የልመናዬን ቃል ሰምቶ ኛልና እግዚአብሔር ይመስገን።
- ⁷ እግዚአብሔር ኃይሌና ጋሻዩ ነው፤ ልቤ በእርሱ *ታመ*ነ እኔም ተረዳሁ፤ ሥጋዬም ደስ ይለዋል፥ ፌቅ**፫**ም አመሰግነዋለሁ።
- ⁸ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ኃይላቸው ነው፥ ለቀባውም የ*መ*ድኃኒቱ መታመኛ ነው።

ምዕራፍ 29

ከድንኳን በመውጣት ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር።

የአምላክ ልጆች ሆይ÷ ለእግዚአብሔር አምሑ። ክብርንና ምስጋናን ለእግዚአብሔር አምሑ።

- ² የስ*ሙን* ክብር ለእግዚአብሔር አምጡ፥ በቅድስናው ስፍራ ለእግዚአብሔር ስገዱ።
- ³ የእግዚአብሔር ድምፅ በውኆች ላይ፥ የክብር አምላክ አንጐደጐደ፥ እግዚአብሔር በብዙ ውኆች ላይ።
- ⁴ የእግዚአብሔር ድምፅ በኃይል ነው፤ የእግዚአብሔር ድምፅ በታላቅ ክብር ነው።
- ⁵ የእግዚአብር ድምፅ ዝግባን ይሰብራል፤ እግዚአብሔር የሊባኖስን ዝግባ ይቀጠቅጣል።
- ⁶ እንደ ጥ**ጀ ሊባኖስን፥ አንድ ቀን እን**ዳለው አውሬ ልጅ ስርዮንን ያዘልላቸዋል።
- ⁷ የእግዚአብሔር ድምፅ የእሳቱን ነበልባል ይቈርጣል።
- ⁸ የእግዚአብሔር ድምፅ ምድረ በ~~ዓ~~ውን ያናውጣል፥ እግዚአብሔር የቃዴስን ምድረ በዓ ያናውጣል።
- ⁹ የእግዚአብሔር ድምፅ ዋላዎችን ያጠነክራቸዋል፥ ጫካዎቹንም ይገልጣል፤ ሁሉም በመቅደሱ። ምስጋና ይላል።
- ¹⁰ እግዚአብሔር የጥፋት ውኃን ሰብስቦአል፤ እግዚአብሔር ለዘላለም *ንጉሥ ሆኖ* ይቀ*መ*ጣል።
- ¹¹ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ኃይልን ይሰጣል፤ እግዚአብሔር ሕዝቡ*ን* በሰላም ይባርካል።

ምዕራፍ 30

ለቤቱ መመረቅ ምስጋና፤ የዳዊት መዝሙር።

ስቤቱ፥ ተቀብለሽኛልና፥ ጠላቶቼንም ደስ አላሰንህብኝምና ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ።

- ² አቤቱ አምላኬ፥ ወደ አንተ ጮኽሁ ምሕረትም አደረግሀልኝ።
- ³ አቤቱ÷ ነፍሴን ከሲኦል አወጣሃት÷ ወደ ጕድጓድም እንዳልወርድ አዳንሽኝ።
- ⁴ ቅዱሳን ሆይ፥ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፥ ለቅድስናውም መታሰቢያ አመስግኦ።
- ⁵ ቍጣው ለጥቂት ጊዜ ነው÷ ምገሱ ግን ለሕይወት ዘ*መን፤* ልቅሶ ማታ ይመጣል÷ ጥዋት ግን ደስታ ይሆናል።
- ⁶ እኔም በደስታዬ። ለዘላለም አልታወክም አልሁ።
- ⁷ አቤቱ÷ በፌቃድህ ለሕይወቴ ኃይልን ሰጠሃት፤ ፊትህን መለስህ÷ እኔም ደነገጥሁ።
- ⁸ አቤቱ፥ ወደ እንተ ጠራሁ፥ ወደ አምላኬም ለ*መን*ሁ።
- ⁹ ወደ ጥፋት ብወርድ በደ*ሜ ምን* ጥቅም አለ? አፈር *ያመ*ሰግንሃልን? እውነትህንም ይናገራልን?
- ¹⁰ እግዚአብሔር ሰማ ማረኝም፤ እግዚአብሔር ረዳቴ ሆነኝ።

- ¹¹ ክብሬ ትዘምርልህ ዘንድ ዝምም *እንዳ*ትል ልቅሶዬን ለደስታ ለወጥህልኝ፥ ጣቄን ቀድደህ ደስታንም አስታሐቅሽኝ።
- ¹² አቤቱ አምላኬ፥ ለዘላለም አ*መ*ስግንሃለሁ።

ለመዘምራን አለቃ፤ በማድነቅ ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ አንተን ታመንሁ፤ ለዘላለም አልራር፤ በጽድቅህም አድነኝ።
- ² ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል፥ ፌጥንህም አድነኝ፤ ታድነኝ ዘንድ መታመኛ አምላክና የመጠጊያ ቤት ሁነኝ።
- ³ አምባዬና መጠጊያዬ አንተ ነህና ስለ ስምህ መንገዴን አቅና ምራኝም።
- ⁴ አንተ መታመኛዬ ነህና ከደበቁብኝ ወጥመድ እውጣኝ።
- ⁵ በእጅህ ነፍሴን እስጣለሁ፤ የእውነት አምላክ አቤቱ÷ ተቤዥተሽኛል።
- ⁶ ከንቱ ምናምንቴነትን የጠበቁትን ጠላህ፤ እኔ ግን በእግዚአብሔር *ታመን*ሁ።
- ⁷ መከራዬን አይተሃልና፥ ነፍሴንም ከጭንቀት አድነሃታልና በምሕረትህ ደስ ይለኛል ሐሤትም አደርጋለሁ*።*
- ⁸ በጠላቴ እጅ አልዘጋሽኝም፥ በሰራም ስፍራ እግሮቼን አቆምህ።
- ⁹ ተቸግሬእለሁና እቤቱ ምራኝ፤ ዓይኔም ከኃዘን የተነሣ ተፈጀች፥ ነፍሴም ሆዴም።
- ¹⁰ ሕይወቴ በኅዘን አልቃለችና፥ ዓመታቴም በልቅሶ ጩኸት፤ ኃይሌ በችግር ደከመ፥ አጥንቶቼም ተነዋወጡ።
- ¹¹ በጠላቶቼ ዘንድ ተነወርኸ፥ ይልቁንም በጎረቤቶቼ ዘንድ፥ ለሚያውቁኝም ፍርሃት ሆንሁ፤ በሜዳ ያዩኝም ከእኔ ሸሹ።
- ¹² እንደ ሞተ ሰው ከልብ ተረሳሁ÷ እንደ ተበላሽ ዕቃም ሆንሁ።
- ¹³ የብዙ ሰዎችን ስድብ ሰምቻለሁና፤ በዙሪያው ፍርሃት ነበረ፤ በላዬ በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ ነፍሴን ለመንጠቅ ተማከሩ።
- ¹⁵ ርስቴ በእጅህ ነው፤ ከጠላቶቼ እጅና ከሚያሳድዱኝ እድነኝ።
- ¹⁶ ፊትህን በባሪያህ ላይ አብራ÷ ስለ ምሕረትህም አድነኝ።
- ¹⁸ በድፍረትና በትዕቢት በመናቅም በጻድቅ ላይ የሚናገሩ የሽንገላ ከንፈሮች ድ*ዓ* ይሁ*ኑ* ።
- ¹⁹ በእንተ ለሚያምኑ በሰው ልጆች ፊት ያዘጋ<u>ጀ</u>ሃት ለሚፈሩህም የሰወርሃት፥ ቸርነትህ እንደ ምን በዛች!
- ²⁰ በፊትህ *መጋ*ረጃ ከሰው ክርክር ት*ጋ*ርዳቸዋለህ፥ በድንኳንህም ከእንደበት ክርክር ትሽፍናቸዋለህ።
- ²¹ በተከበበ ከተማ የሚያስደንቅ ምሕረቱን በእኔ የገለ እግዚአብሔር ይ*መ*ስገን።
- ²² እኔስ ከዓይንህ ፊት ተጣልሁ፥ በድንጋሔ አልሁ፤ አንተ ግን ወደ አንተ በጮኽሁ ጊዜ የልመናዬን ቃል ሰማኸኝ።
- ²³ ሁላችሁ ቅዱሳኦ፥ እግዚአብሔርን ውደዱት፤ እግዚአብሔር እውነተኞችን ይፈልጋል፥ ትዕቢተኞችንም ሬጽሞ ይበቀላቸዋል።
- ²⁴ በእግዚአብሔር የምታምኑ ሁላችሁ፥ በርቱ ልባችሁም ይጥና።

ምዕራፍ 32

የዳዊት ትምህርት።

- **መ**ተላለፉ የቀረችለት ኃጢአቱም የተከደነችለት ምስጉን ነው።
- ² እግዚአብሔር በደልን የማይቈጥርበት በ*መን*ፌሱም ሽንገላ የሌለበት ሰው ምስጉን ነው።
- ³ ሁልጊዜ ከመጮኼ የተነሣ ዝም ባልሁ ጊዜ አጥንቶቼ ተበላሹ፤
- ⁴ በቀንና በሌሊት እጅህ ከብ~~ዓ~~ብኛለችና፥ እርጥበቴም ለበጋ ትኵሳት ተለወጠ።
- ⁵ ኃጢአቴን ለአንተ አስታወቅሁ፥ በደሌንም አልሸፌንሁም፤ ለእግዚአብሔር *መ*ተላለፌን እነግራለሁ አልሁ፤ አንተም የልቤን ኃጢአት ተውህልኝ።

- ⁶ ስለዚህ ቅዱስ ሁሉ በምቹ ጊዜ ወደ አንተ ይለምናል፤ ብዙ የጥፋት ውኃም ወደ እርሱ አይቀርብም።
- ⁷ አንተ ለእኔ *መ*ሸሸጊያዬ ነህ፥ ከጣርም ትጠብቀኛለህ፤ ከከበቡኝ ታድነኝ ዘንድ ደስታዬ ነህ።
- ⁸ አስተምርሃለሁ በምትሄድበትም *መንገ*ድ እመራሃለሁ፤ ዓይኖቼን በአንተ ላይ አጠናለሁ።
- ⁹ ወደ አንተ እንዳይቀርቡ በልባብና በልዓም ጉንጫቸውን እንደሚለጕ*ሙ* አቸው÷ ልብ እንደሌላቸው *እንደ ሬ.*ረስና እንደ በቅሎ አትሁኑ።
- ¹⁰ በኃጢአተኛ ብዙ *መ*ቅሠፍት አለበት፤ በእግዚአብሔር የሚታ*መነውን* ግን ምሕረት ይከብበዋል።
- ¹¹ ጻድቃን ሆይ፥ በእግዚአብሔር ደስ ይበላቸሁ ሐሤትም አድርጉ፤ ልባችሁም የቀና ሁላቸሁ፥ እልል በሉ ።

የዳዊት መዝሙር።

- **ዳ**ድቃን ሆይ፥ በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፤ ለቅኖች ምስጋና ይገባል።
- ² እግዚአብሔርን በመሰንቆ አመስግኑት÷ አሥር አውታርም ባለው በበገና ዘምሩለት።
- ³ አዲስ ቅኔም ተቀ*ኙ*ለት፥ በእልልታም መልካም ዝጣሪ ዘምሩ፤
- ⁴ የእግዚአብሔር *ቃ*ል ቅን ነውና ሥራውም ሁሉ በእምነት ነውና።
- ⁵ ጽድቅንና ፍርድን ይወድዳል፤ የእግዚአብሔር ቸርነት ምድርን ሞላች።
- ⁶ በእግዚአብሔር ቃል ሰማዮች ጸኦ፥ ሠራዊታቸውም ሁሉ በአፉ እስትንፋስ፤
- ⁷ የባሕርን ውኃ እንደ ረዋት የሚሰበስበው÷ ቀላዮችንም በ*መ*ዝገቦች የሚያኖራቸው።
- ⁸ ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን ትፍራው፥ በዓለም የሚኖሩ ሁሉም ከእርሱ የተነሣ ይደንግጡ።
- ¹⁰ እግዚአብሔር የአሕዛብን ምክር ያጠፋል፥ የአሕዛብንም አሳብ ይመልሳል።
- ¹¹ የእግዚአብሔር ምክር ግን ለዘላለም ይኖራል። የልቡም አሳብ ለልጅ ልጅ ነው።
- ¹² እግዚአብሔር አምላኩ የሚሆንለት ሕዝብ ምስጉን ነው፥ እርሱ ለርስቱ የመረጠው ሕዝብ።
- ¹³ እግዚአብሔር ከሰማይ ተመለከተ÷ የሰውንም ልጆች ሁሉ አየ።
- ¹⁴ ከማደሪያው ቦታ ሆኖ በምድር ወደሚኖሩ ሁሉ ተ*መ*ለከተ፥
- ¹⁵ እርሱ ብቻውን ልባቸውን የሠራ ሥራቸውንም ሁሉ የሚያስተውል።
- ¹⁶ ንጉሥ በሠራዊቱ ብዛት አይድንም ኃያልም በኃይሉ ብዛት አ*ያመ*ልጥም።
- ¹⁷ ፈረስም ከንቱ ነው÷ አያድንም፤ በኃይሉም ብዛት አያመልጥም።
- ¹⁸ እነሆ÷ የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደሚፈሩት ናቸው÷ በምሕረቱም ወደሚ*ታመኑ*÷
- ¹⁹ ነፍሳቸውን ከሞት *ያ*ድን ዘንድ፥ በራብም ጊዜ ይ*መግ*ባቸው ዘንድ።
- ²⁰ ነፍሳችን እግዚአብሔርን ተስፋ ታደርገዋለች፥ ረዳታችንና መጠጊያችን እርሱ ነውና።
- ²¹ ልባችን በእርሱ ደስ ይለዋልና÷ በቅ*ዱ*ስ ስ*ሙም ታምነና*ልና።
- ²² እቤቱ÷ ምሕረትህ በላያችን ትሁን÷ በአንተ እንደ ታ*መን*ን።

ምዕራፍ 34

ባሳደደው በአቤሜሌክ ፊት መልኩን በለወጠ ጊዜ በሄደም ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ግዚአብሔርን ሁልጊዜ እባርከዋለሁ÷ ምስጋናውንም ዘወትር በአፈ ነው።
- ² ነፍሴ በእግዚአብሔር ትከብራለች፥ ገሮችም ስምተው ደስ ይላቸዋል።
- ³ እግዚአብሔርን ከእኔ ጋር ታላቅ አድርጉት÷ በአንድነትም ስ*ሙን* ከፍ ከፍ እናድርግ።
- ⁴ እግዚአብሔርን ፈለግሁት መለሰልኝም፥ ከመከራዬም ሁሉ አ*ዓ*ነኝ።
- ⁵ ወደ እርሱ ቅረቡ ያበራላችሁ**ጣ**ል፥ ፊታችሁም አያፍርም።
- ⁶ ይህ ችግረኛ ጮሽ፥ እግዚአብሔርም ሰማው፥ ከመከራውም ሁሉ አ*ዳ*ነው።
- ⁷ የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍራል፥ ያድናቸውማል።

- ⁸ እግዚአብሔር ቸር እንደ ሆነ ቅ*መ*ሱ እዩም፤ በእርሱ የሚታመን ሰው ምስጉን ነው።
- ⁹ የሚፈሩት እንዳችን አያ**ሑምና ቅዱሳኦ ሁሉ፥ እግዚ**እብሔርን ፍሩት።
- ¹⁰ ባለጠጎች ደሽዩ፥ ተራቡም፥ እግዚአብሔርን የሚፊልጉትን ግን ከመልካም ነገር ሁሉ አይጐድሉም።
- ¹¹ ልጆቼ ኦ÷ ስሙኝ፤ እግዚአብሔርን መፍራት አስተምራችጏለሁ።
- ¹² ሕይወትን የሚፈቅድ ሰው ማን ነው? በጎንም ዘ*መ*ን ለማየት የሚወድድ?
- ¹³ እንደበትህን ከክፉ ከልክል÷ ከንፌሮ ችህም ሽንገላን እንዳይናገሩ።
- ¹⁴ ከክፉ ሽሽ መልካምንም አድርግ፤ ሰላምን እሻ ተከተላትም።
- ¹⁵ የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደ ጻድ*ቃን* ጀሮቹም ወደ ጩሽታቸው ናቸውና።
- ¹⁶ መታሰቢያቸውን ከምድር ያጠፋ ዘንድ የእግዚአብሔር ፊት ክፉን በሚያደርጉ ላይ ነው።
- ¹⁷ ጻድቃን ጮኹ÷ እግዚአብሔርም ሰማቸው ከመከራቸውም ሁሉ አዳናቸው።
- ¹⁸ እግዚአብሔር ልባቸው ለተሰበረ ቅርብ ነው*፥ መን*ፈሳቸው የተሰበረውንም ያድናቸዋል።
- ¹⁹ የጻድ*ቃን መ*ከራቸው ብዙ ነው÷ እግዚአብሔርም ከሁሉ *ያድናቸዋ*ል።
- ²⁰ እግዚአብሔር አጥንቶ*ቻቸውን ሁ*ሉ ይጠብቃል፥ ከእነርሱም አንድ አይሰበርም።
- ²¹ ኃሒአተኞችን ክፋት ይገድላቸዋል ጻድ*ቃንንም የሚ*ጠሉ ይጸጸታሉ ።
- ²² የባሪያዎቹን ነፍስ እግዚአብሔር ይቤዣል፥ በእርሱም የሚያምኑ ሁሉ አይጸጸቱም።

የዳዊት መዝሙር።

አቤቱ፥ የሚበድሉኝን በድላቸው፥ የሚዋጉኝንም ተዋጋቸው።

- ² ጥሩርና ጋሻ ያዝ÷ እኔንም ለመርዳት ተነሥ።
- ³ ሰይፍህን ምዘዝ የሚያሳድዱኝንም *መንገጓቸውን ዝጋ፤ ነፍሴን። መድኃኒትሽ እኔ ነኝ* በላት።
- ⁴ ነፍሴን የሚሹ ሁሉ ይፈሩ ይ<u>ጐስቈሉም፤ ክፉትን በ</u>እኔ ላይ የሚያስቡ ይፈሩ ወደ ኋላቸውም ይበሉ።
- ⁵ በነፋስ ፊት *እንዳ*ለ ትቢያ ይሁ*ኑ÷* የእግዚአብሔርንም *መ*ልአክ ያስጨንቃቸው።
- ⁶ መንገዳቸው ዳጥና ጨለጣ ይሁን÷ የእግዚአብሔርም መልእክ ያሳድዳቸው።
- ⁷ በከንቱ *ያጠፋኝ* ዘንድ ወጥ*ሙ* ማቸውን ሸሽገው ብኛልና፥ ነፍሴን በከንቱ አበሳጭ ተዋልና ።
- ⁸ ያላወቁት ወጉ*ሙ*ድ ይምጣባቸው÷ የሸሸጉትም ወጉ*ሙ*ድ ይያዛቸው፤ በዚህ ወጉ*ሙ*ድ ውስጥ ይውደቁ።
- ⁹ ነፍሴ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይላታል፥ በ*ጣዳኑም* ሐሴት ታደር*ጋ*ለች።
- ¹⁰ አጥንቶቼ ሁሉ እንዲህ ይሉሃል። አቤቱ፥ እንደ አንተ ማን ነው? ችግረኛን ከሚቀማው እጅ፥ ችግረኛንና ድሀውንም ከሚነጥቀው እጅ ታድነዋለህ።
- ¹¹ የክፋት ምስክሮች ተነሡብኝ፥ የማላውቀውንም በእኔ ላይ ተናገሩ።
- ¹² ስለ በሳ ክፋት*ን መ*ለሱልኝ፥ ነፍሴንም ልጆችን እሳ**ሙ**እት።
- ¹³ እኔስ እነርሱ በታመሙ ጊዜ ማቅ ለበስሁ፥ ነፍሴንም በጾም አደከምኋት፤ ጸሎቴም ወደ ብብቴ ተመለሰ።
- ¹⁴ ለወዳጀና ለወንድሜ እንደማደርግ አደረግሁ፤ ለእናቱም እንደሚያለቅስ ራሴን ዝቅ ዝቅ አደረግሁ።
- ¹⁵ በእኔ ላይ ተሰበሰቡ ደስም አላቸው፤ ግሬኞች በእኔ ላይ ተሰበሰቡ እኔም አላውቅሁም፤ ቀደዱኝ አልተውኝምም።
- ¹⁶ ፊተ*ኑኝ* በሣቅም ዘበቱብኝ፥ ጥርሳቸውንም በእኔ ላይ እንቀጫቅጩ።
- ¹⁷ አቤቱ÷ እስከ መቼ ድረስ ታይልኛለህ? ነፍሴን ከክ~~ፉ~~ ሥራቸው ብችነቴንም ከእንበሶች አድናት።
- ¹⁸ እቤቱ÷ በታላቁ ጉባኤ ውስጥ ሕንዛልሃለሁ÷ በብዙ ሕዝብ መካከልም አመሰግንሃለሁ።
- ¹⁹ በግፍ የሚጠሉኝ በላዬ ደስ አይበላቸው፥ በከንቱ የሚጣሉኝም በዓይናቸው አይጣቀሱብኝ ።
- ²⁰ ለእኔስ ስላምን ይናገሩኛልና፥ በቍጣም ሽንገላን ይመክራሉ ።
- ²¹ አፋቸውንም በእኔ ላይ አላቀቁ፤ እስይ እስይ÷ ዓይናችን እየው ይላሉ።
- ²² አቤቱ÷ አንተ እየሽው፤ ዝም አትበል፤ አቤቱ÷ ከእኔ አትራቅ።

- ²³ አምላኬ ጌታዬም÷ ወደ ፍርዴ ተነሥ÷ አቤቱ÷ ፍርዴን አድምጥ።
- ²⁴ አቤቱ አምላኬ፥ እንደ ጽድቅህ ፍረድልኝ፥ በላዬም ደስ አይበላቸው።
- ²⁵ በልባቸው። እሰይ እሰይ÷ ነፍሳችንን ደስ አላት አይበሉ፤ ደግሞም። ዋጥነው አይበሉ።
- ²⁶ በመከራዬ ደስ የሚላቸው ይፈሩ÷ በአንድነትም ይ**ኈስቍሉ፤ በ**እኔ ላይ የሚታበዩ እፍረትንና **ጕስቍልናን** ይልበሱ።
- ²⁷ ጽድቄን የሚወድዱአት ደስ ይበላቸው ሐሴትንም ያድርጉ፤ የባሪያውን ሰላም የሚወድድ እግዚአብሔር ታላቅ ይሁን ዘወትር ይበሉ።
- ²⁸ ምላሴ ጽድቅህን ሁልጊዜም ምስጋናህን ይናገራል።

ለመዘምራን አለቃ፤ የእግዚአብሔር ባሪያ የዳዊት መዝሙር።

- <mark>ኃ</mark>ሒአተኛ በራሱ የሚያስት ነገርን ይናገራል÷ የእግዚአብሔርም ፍርሃት በዓይኖቹ ፊት የለም።
- ² በአንደበቱ ሸንግሎአልና፤ ኃጢአቱ ባገኘችው ጊዜ ይጠላታል።
- ³ የአፉ ቃል ግፍና ሽንገላ ነው፤ ማስተዋልን በጎ ማድረግንም ተወ።
- ⁴ በመኝታው ጠማማነትን አሰበ፤ መልካም ባልሆነች መንገድ ቆሞአል፤ ክፋትን አይንቃትም።
- ⁵ አቤቱ÷ ምሕረትህ በሰማይ ነው÷ እውነትህም ወደ ደ*መና*ት ትደርሳለች።
- ⁶ ጽድቅህም እንደ እግዚአብሔር ተራሮች፥ ፍርድህም እ<u>ጅ</u>ግ ጥልቅ ናት፤ አቤቱ፥ ሰውንና እንስሳን ታድናለህ።
- ⁷ አቤቱ÷ ምሕረትህን እንዴት አበዛህ! የሰው ልጆች በክንፎችህ ጥላ ይታ*መና*ሉ ።
- ⁸ ከቤትህ ጠል ይጠጣሉ÷ ከተድላም ፈሳሽ ታጠጣቸዋለህ።
- ⁹ የሕይወት ምንጭ ከአንተ ዘንድ ነውና፤ በብርሃንህ ብርሃንን እናያለን።
- ¹⁰ ምሕረትህን በሚያውቁህ ላይ÷ ጽድቅህንም ልባቸው በቀና ላይ ዘርጋ።
- ¹¹ የትዕቢት እግር አይምጣብኝ፥ የኃጢአተኞችም እጅ አያውከኝ።
- ¹² ዓመፃን የሚያደርጉ ሁሉ ከዚያ ወደቁ፤ ወድቀዋል፥ መቆምም አይችሉም።

ምዕራፍ 37

የዳዊት መዝሙር።

- በክፉዎች ላይ አትቅና÷ ዓመፃንም በሚያደርጉ ላይ አትቅና፤
- ² እንደ ሣር ፈጥነው ይደርቃሉና÷ እንደ ለመለመ ቅጠልም ይረግፋሉና።
- ³ በእግዚአብሔር *ታመን፥ መ*ልካምንም አድርግ፥ በምድርም ተቀመጥ፥ ታምነህም ተሰጣራ።
- ⁴ በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፥ የልብህንም *መ*ሻት ይስጥሃል።
- ⁵ መንገድህን ለእግዚአብሔር አደራ ስጥ፥ በእርሱም ታመን፥ እርሱም ያደርግልሃል።
- ⁶ ጽድቅህን እንደ ብርሃን። ፍርድህንም እንደ ቀትር *ያመ*ጣል።
- ⁸ ከቁጣ ራቅ መዓትንም ተው፤ እንዳትበድል አትቅና።
- ⁹ ክፉ አድራጊዎች ይጠፋሉና፤ እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን እነርሱ ምድርን ይወርሳሉ ።
- ¹⁰ ገና ጥቂት÷ ኃጢአተኛም አይኖርም፤ ት**ፈልገዋለህ** ቦታውንም አታገኝም።
- ¹¹ ገሮች ግን ምድርን ይወርሳሉ÷ በብዙም ሰላም ደስ ይላቸዋል።
- ¹² ኃሒአተኛ ጻድቁን ይመለካከተዋል፥ ጥርሱንም በእርሱ ላይ *ያን*ገጫግጫል።
- ¹³ እግዚአብሔር ይሥቅበታል፥ ቀኦ እንደሚደርስ አይቶአልና።
- ¹⁴ ኃጢአተኞች ሰይፋቸውን መዘዙ፥ ቀስታቸውንም ገተሩ ድሀውንና ችግረኛውን ይጥሉ ዘንድ ልበ ቅኖችንም ይወጉ ዘንድ፤
- ¹⁵ ሰይፋቸው ወደ ልባቸው ይግባ÷ ቀስታቸውም ይሰበር።

- ¹⁶ ለጻድቅ ያለው ጥቂት ከብዙ ከኃጢአተኞች ሀብት ይበልጣል።
- ¹⁷ የኃጥእን ክንድ ትሰበራለችና፤ እግዚአብሔር ግን ጻድቃንን ይደግፋቸዋል።
- ¹⁸ የንጹሓንን መንገድ እግዚአብሔር ያውቃል÷ ርስታቸውም ለዘላለም ነው፤
- ¹⁹ በክ~~ፉ~~ ዘመንም አያፍሩም በራብ ዘመንም ይጠግባሉ።
- ²⁰ ኅጉእን ግን ይጠፋሉ÷ የእግዚአብሔር ጠላቶች በከበሩና ከፍ ከፍ ባሉ ጊዜ እንደ ጢስ ይጠፋሉ።
- ²¹ ኃሒአተኛ ይበደራል አይከፍልምም፤ ጻድቅ ግን ይራራል ይሰጣልም።
- ²³ የሰው አካሄድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይጸናል÷ *መንገዱንም* ይወድ*ዳ*ል።
- ²⁴ ቢወድቅም ለድንጋፄ አይጣልም÷ እግዚአብሔር እጇን ይዞ ይደግፈዋልና።
- ²⁶ ሁልጊዜ ይራራል ያበድርጣል፥ ዘሩም በበረከት ይኖራል።
- ²⁷ ከክ~~ፉ~~ ሽሽ፥ መልካምንም አድርግ፤ ለዘላለምም ትኖራለህ።
- ²⁸ እግዚአብሔር ፍርዱን ይወድዳልና፥ ቅዱሳኑንም አይጥላቸውምና፤ ለዘላለምም ይጠብቃቸዋል ለንጹሓንም ይበቀልላቸዋል፤ የኅጥላን ዘር ግን ይጠፋል።
- ²⁹ ጻድ*ቃን* ምድርን ይወርሳሉ÷ በ**እርስዋም ለዘ**ላለም ይኖራሉ።
- ³⁰ የጻድቅ አፍ ጥበብን ያስተምራል፥ አንደበቱም ፍርድን ይናገራል።
- ³¹ የአምላኩ ሕግ በልቡ ውስጥ ነው÷ በእርምጃውም አይሰናከልም።
- ³² ኃጢአተኛ ጻድቁን ይመለከተዋል÷ ሊገድለውም ይወድዳል።
- ³³ እግዚአብሔር ግን በእኟ አይተወውም÷ በተፋረደውም ጊዜ አያሸንፈውም።
- ³⁴ እግዚአብሔርን ደጅ ጥና*ት መንገዱን*ም ሐብቅት ምድርንም ትወርስ ዘንድ **ከፍ ከፍ ያደርግሃል፤ ኃጢአ**ትኞችም ሲጠ~~ፉ~~ ታያለህ።
- ³⁵ ኃጥእን ከፍ ከፍ ብሎ እንደ ሊባኖስ ዝግባም ለምልም አየሁት።
- ³⁶ ብመለስ ግን አጣሁት፤ ፌለግሁት ቦታውንም አላገኘሁም ፡፡
- ³⁷ ቅንነትን ጠብቅ፥ ጽድቅንም እይ፤ ለሰላም ሰው ቅሬታ አለውና።
- ³⁸ በደለኞች በአንድነት ይጠፋሉ ። የኃጢአተኞች ቅሬታ ይጠፋል።
- ³⁹ የጻድ*ቃን መ*ድኃኒታቸው ስእግዚአብሔር ዘንድ ነው፤ በመስራቸውም ጊዜ መጠጊያቸው እርሱ ነው።
- ⁴⁰ እግዚአብሔር ይረዳቸዋል፥ ያድናቸዋልም፥ ከኃጢአተኞችም እጅ ያወጣቸዋል፥ ያድናቸዋል፥ በእርሱ ታምነዋልና።

ስስንበት መታሰቢያ፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ፥ በቍጣህ አትቅሠፈኝ፥ በመዓትህም አትገሥጸኝ ።
- ² ፍላጾችህ ወግተውኛልና፥ እጅህንም አክብደህብኛልና።
- ³ ከቍጣህ የተነሣ ለሥጋዬ ጤና የለውም፤ ከኃጢአቴም የተነሣ ለአጥንቶቼ ስላም የላቸውም ፡፡
- ⁴ ኃሒአቴ በራሴ ላይ ከፍ ከፍ ብሎአልና፥ እንደ ከባድ ሸክምም በላዬ ከብዶአልና።
- ⁵ ከስንፍናዬ የተነሣ ቍስሌ ሽተተ በሰበሰም፤
- ⁶ እጅግ ኰስቈልሁ ተዋረድሁም፥ ሁልጊዜም በትካዜ እመላለሳለሁ።
- ⁷ ነፍሴ ስድብን ተሞልታለችና፥ ለሥ*ጋ*ዬም ሔና የላትምና።
- ⁸ ታመምሁ፤ እጅግም ተቸገርሁ÷ ከልቤ ውዝዋዜም የተነሣ ጮኽሁ።
- ⁹ አቤቱ÷ ፌቃዴ ሁሉ በፊትህ ነው÷ ጭንቀቴም ከአንተ አይሰወርም።
- ¹⁰ ልቤ ደነገጠብኝ፥ ኃይሌም ተወችኝ፥ የዓይኖቼም ብርሃን ፈዘዘ።
- ¹¹ ወዳጆቼም ባልንጀሮቼም ከቍስሌ ገለል ብለው ቆሙ፥ ዘመዶቼም ርቀው ቆሙ።
- ¹² ነፍሴንም የሚሹአት በረቱብኝ÷ መከራዬንም የሚፈልጉ ከንቱን ተናገሩ÷ ሁልጊዜም በሽንገላ ይመክራሉ።

- ¹³ እኔ ግን እንደጣይሰጣ ደንቆሮ አፉንም እንደጣይከፍት ዲዳ ሆንሁ።
- ¹⁴ እንደ**ጣ**ይሰ<mark>ጣ</mark> ሰው በአፉም ተግሣጽ እንደሌለው ሰው ሆንሁ።
- ¹⁵ እቤቱ፥ በእንተ ታምኛለሁና፤ አቤቱ እምላኬ፥ እንተ ትሰማኛለህ።
- ¹⁶ ጠላቶቼ በእኔ ላይ ደስ እንዳይላቸው ብያለሁናት እግሮቼም ቢሰናከሉ ራሳቸውን በእኔ ላይ ከፍ ከፍ ያደርጋሉ ።
- ¹⁷ እኔስ ወደ ማንከስ ቀርቤአለሁና፥ ቍስሌም ሁልጊዜም በፊቴ ነውና።
- ¹⁸ በደሌ*ን እናገራስ*ሁና፥ ስለ ኃጢአቴም እተክዛለሁ።
- ¹⁹ ጠላቶቼ ሕያዋን ናቸው ይበረቱብኝማል፥ በጠማማነትም የሚጠሉኝ በዙ።
- ²⁰ ጽድቅን ስለ ተከተልሁ፥ በበጎ ፋንታ ክፉን የሚመልሱልኝ ይጠሉኛል።
- ²¹ አቤቱ፥ አንተ አትጣለኝ፤ አምላቤ፥ ከኔ አትራቅ።
- ²² አቤቱ መድኃኒቴ÷ እኔን ለመርዳት ፍሰን።

ለመዘምራን አለቃ፥ ለኤዶታም፤ የዳዊት መዝሙር።

በአንደበቴ እንዳልስት መንገዴን አጠብቃለሁ፤ ኃጢአተኛ በራቴ በተቃወመኝ ጊዜ በአፈ ላይ ጠባቂ አኖራለሁ አልሁ።

- ² ከዝምታ የተነሣ እንደ ዲዓ ሆንሁ÷ ለበጎ እንኳ ዝም አልሁ÷ ቍስሌም ታደሰብኝ።
- ³ ልቤም በውስሔ ምቀብኝ፤ ከማሰቤም የተነሣ እሳት ነደደ፥ በአንደበቴም ተናገርሁ።
- ⁴ አቤቱ÷ ፍጻሜዬን አስታውቀኝ÷ የዘመኔ ቍጥሮች ምን ያህል እንደ ሆኑ÷ እኔ ምን ያህል ወደ ኃላ እንደምቀር አውቅ ዘንድ።
- ⁵ እንሆ፥ ዘመኖቼን አስረ**ጀሃቸው፤ አካ**ሌም በፊትህ እንደ ኢምንት ነው። ሕያው የሆነ ሰው ሁሉ በእውነት ከንቱ ብቻ ነው።
- ⁶ በከንቱ ይታወካል እን<u>ጀ</u> በእውነት ሰው እንደ ጣላ ይመላለሳል፤ ያከማቻል የሚሰበስብለትንም አያውቅም።
- ⁷ አሁንስ ተስፋዬ ማን ነው? እግዚእብሔር አይደለምን? ትሪግሥቴም ከአንተ ዘንድ ነው።
- ⁸ ከኃሒአቴ ሁሉ አድነኝ÷ ለሰነፎችም ስድብ አታድርገኝ።
- ⁹ አንተ ሥርተሽኛልና ዝም አልሁ አፈንም አልከፈትሁም።
- ¹⁰ መቅሠፍትህን ከእኔ አርቅ፥ ከእ<u>ጅ</u>ህ ብርታት የተነሣ አልቄአለሁና።
- ¹¹ በተግሣጽህ ስለ ኃጢአቱ ሰውን ዘለፍኸው፥ ነፍሱም *እን*ደ ሸረሪት ድር ታልቃለች፤ በእውነት ሰው ሁሉ ከንቱ ነው።
- ¹² አቤቱ÷ ጸሎቴን ስማ÷ ጩኸቴንም አድም**ተ÷ ልቅሶዬንም ቸል አትበለኝ፤ እኔ በምድር ላ**ይ መጻተኛ ነኝና÷ እንደ አባቶችም እንግዓ ነኝና።

ምዕራፍ 40

ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

- 🕹 ይቼ እግዚአብሔር ደጅ ጠናሁት፥ እርሱም ዘንበል አለልኝ ጩኽቴንም ሰማኝ።
- ² ከጥፋት ጕድጓድ ከረግረግም ጭቃ አወጣኝ፥ እግሮቼንም በድንጋይ ላይ አቆጣቸው፥ አረ*ጣመ*ዴንም አጸና።
- ³ አዲስ ዝማሬን ለአምላካችን ምስጋና በአፌ ጨመረ፤ ብዙዎች ያያሉ ይፈሩ<mark>ማል</mark>፥ በእግዚአብሔርም ይታመናሉ።
- ⁴ እግዚአብሔርን የታመነ ወደ ትዕቢተኛና ወደ ሐስተኛ ያልተመለከተ ሰው ምስጉን ነው።
- ⁵ አቤቱ አምላኬ፥ ያደረግሽው ተአምራት ብዙ ነው፥ አሳብህንም ምንም የሚ*መ*ስለው የለም፤ ባወራም ብናገርም ከቍጥር ሁሉ በዛ።
- ⁶ መሥዋዕትንና ቊርባንን አልወደድህም፤ ሥጋን አዘጋጀህልኝ፤ የሚቃጠለውንና ስለ ኃጢአት የሚቀርበውን መሥዋዕት አልሻህም።

- ⁷ በዚ*ያን* ጊዜ አልሁ። እነሆ÷ መጣሁ፤ ስለ እኔ በመጽሐፍ ራስ ተጽፎአል፤
- ⁸ አምላኬ ሆይ÷ ፌቃድህን ለማድረግ ወደድሁ÷ ሕግህም በልቤ ውስጥ ነው።
- ⁹ በታላቅ ጉባኤ ጽድቅን አወራሁ፤ እነሆ፥ ከንፈሮቼን አልከለክልም፤ አቤቱ፥ አንተ ጽድቄን ታውቃለህ።
- ¹⁰ እውነትህንም በልቤ ውስጥ አልሰወርሁም*፥ ጣዳን*ህንም ተናገርሁ፤ ምሕረትህንና እውነትህን ከታላቅ ጉባኤ አልሰወርሁም።
- ¹¹ አቤቱ÷ አንተ ምሕረትህን ከእኔ አታርቅ፤ ቸርነትህና እውነትህ ዘወትር ይጠብቁኝ።
- ¹² ቊጥር የሌላት ክፋት አግኝታኛለችና፤ ኃጢአቶቹ ያዙኝ፥ ማየትም ተስኖኛል ከራሴ **ሐ**ጕር ይልቅ በዙ፥ ልቤም ተወኝ።
- ¹³ አቤቱ÷ ታድነኝ ዘንድ ፍቀድ፤ አቤቱ÷ **እኔን ለመር**ዳት ፍጠን።
- ¹⁴ ነፍሴን ለማጥፋት የሚወድዱ ይፈሩ÷ በእንድነትም ይ**ጐስቍሉ፤ በ**እኔ ላይ ክፋትን ሊ*ያ*ደርጉ የሚወድዱ ወደ ኃላቸው ይመለሱ ይጐስቍሉም።
- ¹⁵ እስይ እስይ የሚሉ*ኝ* እፍረታቸውን ወዲያው ይከፈሉ ።
- ¹⁶ አቤቱ÷ የሚፈልጉህ ሁሉ በአንተ ደስ ይበላቸው ሐሤትም ያድርጉ፤ ሁልጊዜ *ጣዳን*ህን የሚወድዱ ዘወትር። እግዚአብሔር ታላቅ ይሁን ይበሉ።
- ¹⁷ እኔ ችግረኛና ምስኪን ነኝ÷ ጌታ ግን ያስብልኛል፤ እንተ ረዳቴና መድኃኒቴ ነህ፤ እምላቤ ሆይ÷ እትዘግይ።

ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

ለችግረኛና ለምስኪ*ን* የሚያስብ ምስጉን ነው፤ እግዚአብሔር በክፉ ቀን ያድነዋል።

- ² እግዚአብሔር ይጠብቀዋል፥ ሕያውም ያደርገዋል፥ በምድር ላይም ያስ*መ*ስግንዋል፥ በጠላቶቹም እጅ አያሳልራውም።
- ³ እግዚአብሔር በደዌው አልጋ ሳለ ይረዳዋል፤ *መ*ኝታውን ሁሉ በበሽታው ጊዜ *ያ*ነጥፍለታል።
- ⁴ እኔስ። አቤቱ ማረኝ፤ አንተን በድያለሁና ነፍሴን ፊውሳት አልሁ።
- ⁵ ጠላቶቼም በላዬ ክፋትን ይናገራሉ*። መ*ቼም ይሞታል ስሙስ *መ*ቼ ይሻራል? ይላሉ*።*
- ⁶ እኔን ለማየት ቢገባ ከንቱን ይናገራል፤ ልቡ ኃጢአትን ሰበሰበለት፤ ወደ ሜዳ ይወጣል ይናገራልም ።
- ⁷ በላዬ በመተባበር ጠላቶቼ ሁሉ ይሾካሾኩብኛል፥ በእኔ ላይም ክፋትን ያስባሉ ።
- ⁸ ክፉ ነገር መጣበት፤ ተኝቶእል ከእንግዲህ ወዲህ አይነሣም ይላሉ ።
- ⁹ ደግሞ የሰላሜ ሰው የ*ታመን*ሁበት እንጀራዬን የበላ በእኔ ላይ ተረከዙን እንሣ።
- ¹⁰ አንተ ግን አቤቱ፥ ጣረኝ እመልስላቸውም ዘንድ አስነሣኝ።
- ¹¹ ጠላቴ እልል አይልብኝምና ስለዚህ እንደ ወደድሽኝ አወቅሁ።
- ¹² እኔን ግን ስለ ቅንነቴ ተቀበልሽኝ፥ በፊትህም ለዘላለም አጸናሽኝ።
- ¹³ ከዘላለም እስከ ዘላለም የእስራኤል አምላክ እግዚአሔር ይባረክ። አ*ሜን* አ*ሜን*።

ምዕራፍ 42

ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች ትምህርት።

- **ዋ**ላ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፥ አቤቱ፥ እንዲሁ ነፍሴ ወደ እንተ ትናፍቃለች።
- ² ነፍሴ ወደ ሕያው አምላክ ተጠማች፤ **መቼ እደርሳለሁ? የአምላክንስ ፊት መቼ አ**ያለሁ?
- ³ ዘወትር። አምላክህ ወዴት ነው? ሲሉኝ እንባዬ በቀንና በሌሊት ምግብ ሆነኝ።
- ⁴ ይህን ሳስብ ነፍሴ በእኔ ውስጥ ፌሰሰች፥ ወደ እግዚአብሔር ቤት ወደ ምስ*ጋና መኖሪያ* ስፍራ እገባለሁና፤ በዓል የሚያደርጉ ሰዎች የደስታና ምስ*ጋና ቃ*ል አሰ*ሙ*።
- ⁵ ነፍሴ ሆይ፥ ለምን ታዝኛለሽ? ለምንስ ታውኪ ኛለሽ? የፊቴን መድኃኒት እምላኬን አመሰግነው ዘንድ በእግዚአብሔር ታመኚ።

- ⁶ አምላኬ ሆይ÷ ንፍሴ በእኔ ውስጥ ታወከች፤ ስለዚህ በዮርዳኖስ ምድር በአርሞንኤምም በታናሹ ተራራ አስብሃለሁ።
- ⁷ በፍዋፍዋቴህ ድምፅ ቀላይ ቀላይን ትጠራታለች፤ ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ በላዬ አለፈ።
- ⁸ እግዚአብሔር በቀን ቸርንቱን ያዝዛል፥ በሌሊትም ዝማሬው በእኔ ዘንድ ይሆናል፤ የእኔ ስእለት ለሕይወቴ አምላክ ነው።
- ⁹ እግዚአብሔርን። እንተ መጠጊያዬ ነህ፤ ለምን ረሳሽኝ? ጠላቶቼ ሲያስጨንቁኝ ለምን አዝኜ እመላለሳለሁ? እለዋለሁ።
- ¹⁰ ጠላቶቼ ሁልጊዜ። አምላክህ ወዴት ነው? ባሉኝ ጊዜ አጥንቶቼን እየቀለጣጠ~~ሙ~~ ሰደቡኝ።
- ¹¹ ነፍሴ ሆይ፥ ለምን ታዝኛለሽ? ለምንስ ታውኪኛለሽ? የፊቴን መድኃኒት አምላኬን አመሰግነው ዘንድ በእግዚአብሔር ታመኘ።

የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ ፍረድልኝ÷ ከጽድቅ ከራቁ ሕንዘብም ክርክሬን ተከራከር፤ ከሽንጋይና ከግፊኛ ሰው አድነኝ።
- ² አንተ አምላኬ ኃይሌም÷ ለምን ትተውኛለህ? ጠላቶቼ ሲያስጨንቁኝ ለምን አዝኜ እመላለሳለሁ?
- ³ ብርሃንህንና እውነትህን ላክ፤ እነርሱ ይምሩኝ፥ ወደ ቅድስናህ ተራራና ወደ ማደሪያህ ይውሰዱኝ።
- ⁴ ወደ እግዚአብሔር መሠዊያ፥ ጕልማስነቴንም ደስ ወዳሰኛት ወደ እምላቤ እገባለሁ፤ አቤቱ አምላቤ፥ በበገና አመሰግንሃለሁ።
- ⁵ ነፍሴ ሆይ፥ ለምን ታዝኛለሽ? ለምንስ ታውኪኛለሽ? የፊቴን መድኃኒት እምላኬን እመሰግነው ዘንድ በእግዚአብሔር ታመ**ሂ**።

ምዕራፍ 44

ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች ትምህርት።

- <mark>ለ</mark>ቤቱ፥ በጀሮ**አችን ሰማን፥ አባቶ**ቓችንም በዘመናቸው በቀድሞ ዘመን የሠራሽውን ሥራ ነገሩን።
- ² እጅህ አሕዛብን አጠፋች፥ እነርሱንም ተከልህ፤ አሕዛብን ሣቀይኻቸው አሳደድኻቸውም።
- ³ በሰይፋቸው ምድርን አልወረሱም ክንዳቸውም አላዳናቸው፤ ቀኝህና ክንድህ የፊትህም ብርሃን ነው እንጇ ወድደሃቸዋልና።
- ⁴ አምላኬና ንጉሤ አንተ ነህ፤ ለያ**ዕቆብ መድ**ኃኒትንህ እዘዝ።
- ⁵ በአንተ ጠላቶቻችንን እንወጋቸዋለን፥ በስምህም በላያችን የቆ*ሙ*ትን እናዋርዳቸዋለን።
- ⁶ በቀስቴ የም*ታመን* አይደለሁምና፥ ሰይ**ፌ**ም አያድነኝምና፤
- ⁷ አንተ ግን ከጠላቶቻችን አዳንሽን፥ የሚጠሉንንም አሳፈርሃቸው።
- ⁸ ሁልጊዜ በእግዚአብሔር እንከብራለን፥ ስምህንም ለዘላለም እ*ናመ*ሰግናለን።
- ⁹ እሁን ግን ጠላሽን እሳፌርሽንም፥ ከሠራዊታችንም ጋር አትወጣም።
- ¹⁰ ከጠላቶቻችንም ፊት ወደ ኃላችን መለስሽን፥ የሚጠሉንም ተነጣጠቁን።
- ¹¹ እንደ በጎች ሊበሉ*ን* ሰሐሽን፥ ወደ አሕዛብም በተንሽን።
- ¹² ሕዝብህን ያለ ዋ*ጋ* ስጠህ፥ በመለወጣቸውም ትርፍ የለም።
- ¹³ ለጎረቤቶቻችን ስድብ፥ በዙሪያችንም ላሉ *መ*ሣቂያና መዘበቻ አደረግሽን።
- ¹⁴ በአሕዛብ ዘንድ ምሳሌ፥ በሕዝብም ዘንድ የራስ *መን*ቀሳቀሻ አደረግሽን።
- ¹⁵ ጕስቍልናዬ ሁልጊዜም በፊቴ ነው፥ የፊቴም እፍረት ሸፈነኝ።
- ¹⁶ ከሚሳደብና ከሚላገድ ቃል የተነሣ፥ ከጠላትና ከቂ*መ*ኛ ፊት የተነሣ ነው።
- ¹⁷ ይህ ሁሉ በእኛ ላይ ደረሰ፥ አልረሳንህም፥ ኪዳንህንም አልወነጀልንም።
- ¹⁸ ልባችን ወደ ኃላው አልተ*መ*ለሰም፥ ፍለጋችንም ከ*መንገ*ድህ ፊቀቅ አላለም፤

- ¹⁹ በክ~~ፉ~~ ስፍራ አዋርደሽናልና፥ በሞት ጥላም ሰውረሽናልና።
- ²⁰ የአምላካችንን ስም ረስተንስ ቢሆን፥ እጃችንንም ወደ ሌላ አምላክ አንሥተንስ ቢሆን፥
- ²² ስለ አንተ ሁልጊዜም ተገድለናል፥ *እንደሚታረዱም* በጎች ሆነናል።
- ²³ አቤቱ÷ ንቃ፤ ለምንስ ትተኛለህ? ተነሥ÷ ለዘወትርም አትጣለን።
- ²⁴ ለምንስ ፊትህን ትሰውራለህ? *መ*ከራችንንና ችግራችንንስ ለምን ትረሳለህ?
- ²⁵ ነፍሳችን በመሬት ላይ ተ**ጐሳቍላለችና፥ ሆ**ዳችንም ወደ ምድር ተጣብቃለችና።
- ²⁶ አቤቱ÷ ተነሥና እርዳን÷ ስለ ስምህም ተቤዠን።

ለመዘምራን አለቃ፤ በመለኮቶች፤ የቆሬ ልጆች ትምህርት፤ የፍቅር መዝሙር።

ሰቤ መልካም ነገርን አፈለቀ÷ እኔ ሥራዬን ለንጉሥ እነግራለሁ፤ እንደበቴ እንደ ፈጣን ጸሓፊ ብርዕ ነው።

- ² ውበትህ ከሰው ልጆች ይልቅ ያምራል፤ ምገስ በከንሬሮችህ ፈሰሰ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘላለም ባረከህ።
- ³ ኃያል ሆይ÷ በቍንጅናህና በውበትህ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ።
- ⁴ ስለ ቅንነትና ስለ የዋህነት ስለ ጽድቅም አቅና ተከናወን ንገሥም፤ ቀኝህም በክብር ይ*መራ*ሃል።
- ⁵ ኃያል ሆይ፥ ፍላጻዎችህ የተሳሉ ናቸው፥ እነርሱም በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ይገባሉ፥ አሕዛብም በበታችህ ይወድቃሉ።
- ⁶ አምላክ ሆይ፥ ዙፋንህ ለዘላለም ነው፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ነው።
- ⁷ ጽድቅን ወደድህ ዓ*መ*ፃንም ጠላህ፤ ስለዚህ ከባልንጀሮችህ ይልቅ እግዚአብሔር እምላክ የደስታ ዘይትን ቀባህ።
- ⁸ በልብሶችህ ሁሉ ከርቤና ሽቱ ዝባድም አሉ፤ ከዝሆን ጥርሶች አዳራሽ ደስ ያሰ*ኙ*ሃል።
- ⁹ የንጉሦች ሴት ልጆች ለክብርህ ናቸው፤ በወርቅ ልብስ ተ**ኰናጽ**ፋና ተሸፋፍና ንግሥቲቱ በቀኝህ ትቆ**ማ**ለች።
- ¹⁰ ልጀ ሆይ፥ ስሚ እዩ ጀሮሽንም አዘንብዪ፤ ወገንሽን ያባትሽንም ቤት እርሺ፤
- ¹² የጢሮስ ሴቶች ልጆች እጅ *መንሻን* ይዘው ይሰግ~~ዶ~~ለታል። የምድር ባለጠጎች አሕዛብ በፊትህ ይ<mark>ማ</mark>ለላሉ።
- ¹³ ለሐሴቦን ንጉሥ ልጅ ሁሉ ክብርዋ ነው፤ ልብስዋ የወርቅ *መ*ኰናጸፊ*ያ* ነው።
- ¹⁴ በኋላዋ ደናግሉን ለንጉሥ ይወስዳሉ÷ ባልንጀሮችዋንም ወደ አንተ ያቀርባሉ፤
- ¹⁵ በደስታና በሐሴት ይወስዱአቸዋል፥ ወደ ንጉሥ እልፍኝም ያስገቡአቸዋል።
- ¹⁶ በአባቶችሽ ፋንታ ልጆች ተወለዱልሽ፥ በምድርም ሁሉ ላይ ገዥዎች አድርገሽ ትሾሚያቸዋለሽ።
- ¹⁷ ለልጅ ልጅ ሁሉ ስምሽን ያሳስባሉ፤ ስለዚህ ለዓለምና ለዘላለም አሕዛብ ይገዙልሃል።

ምዕራፍ 46

ለመዘምራን አለቃ፤ ስለ ምሥጢር፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ምላካችን መጠጊያችንና ኃይላችን፥ ባገኘን በታላቅ መከራም ረዳታችን ነው።

- ² ስለዚህ ምድር ብትነዋወጥ፥ ተራሮችም ወደ ባሕር ልብ ቢወስዱ አንፌራም።
- ³ ውኆቓቸው ጮኹ ተናወ**ሑ**ም÷ ተራሮችም ከኃይሉ የተነሣ ተናወሑ።
- ⁴ የወንዝ ፈሳሾች የእግዚአብሔርን ከተማ ደስ ያሰኛሉ፤ ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ።
- ⁵ እግዚአሔር በመካከልዋ ነው አትናወጥም፥ እግዚአብሔርም **ፊ**ጥኖ ይረዳታል።
- ⁷ የሠራዊት ጌታ ከእኛ ጋር ነው፤ የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው።
- ⁸ የእግዚአብሔርን ሥራ÷ በምድር ያደረገውንም ተኣምራት እንድታዩ ኦ።

- ⁹ እስከ ምድር ~~ዳርቻ ድረስ ጦርነት ይሽራል። ቀስትን ይሰብራል፥ ጦርንም ይቈርጣል~~ በእሳትም *ጋሻን ያቃ*ጥላል።
- ¹⁰ ዕረፉ÷ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ እወቁ፤ በእሕዛብ ዘንድ **ከፍ ከፍ እላለሁ**÷ በምድርም ላይ ከፍ ከፍ እላለሁ።
- ¹¹ የሠራዊት ጌታ ከእኛ ጋር ነው፤ የያዕቆብ እምላክ መጠጊያችን ነው።

ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።

ለሕዛብ ሁላችሁ፥ እጆቻችሁን አጨብጭቡ፥ በደስታ ቃልም ለእግዚአብሔር እልል በሉ።

- ² እግዚአብሔር ልዑል ግሩምም ነውና፥ በምድር ሁሉ ላይም ታላቅ ንጉሥ ነውና።
- ³ አሕዛብን ከእኛ በታች፥ ወገኖችንም ከእግራችን በታች አስገዛልን።
- ⁴ ለርስቱ እኛን መረጣን፥ የወደደውን የያዕቆብን ውበት።
- ⁵ አምላክ በእልልታ÷ እግዚአብሔር በመለከት ድምፅ ዐረገ።
- ⁶ ዘምሩ÷ ለአምላካችን ዘምሩ፤ ዘምሩ÷ ለንጉሣችን ዘምሩ።
- ⁷ እግዚአብሔር ለምድር ሁሉ *ንጉሥ* ነውና፤ በማስተዋል ዘምሩ።
- ⁸ እግዚአብሔር በእሕዛብ ላይ ነገሥ፤ እግዚአብሔር በቅድስናው ዙፋን ይቀ*መ*ጣል።
- ⁹ የምድር ኃይለኞች ለእግዚአብሔር ናቸውና የእሕዛብ አለቆች ወደ አብርሃም አምላክ ተሰበሰቡ፤ እርሱንም ከፍ ከፍ አደረጉት።

ምዕራፍ 48

በሁለተኛ ሰንበት የቆሬ ልጆች፤ የምስጋና መዝሙር።

ለግዚአብሔር ትልቅ ነው፤ በአምላካችን ከተማ በተቀደሰ ተራራ ምስ*ጋና*ው ብዙ ነው።

- ² በሰሜን ወገን በመልካም ስፍራ የቆመ የምድር ሁሉ ደስታ የጽዮን ተራራ ነው፤ እርሱም የትልቁ ንጉሥ ከተማ ነው።
- ³ እግዚአብሔር በአዳራሾችዋ መጠጊያ ሆኖ ይታወቃል።
- ⁴ እነሆ÷ ነገሥታት ተከማችተው በአንድነት መጥተዋል።
- ⁶ መንቀጥቀጥ እንደ ወላድ ምጥ በዚ*ያ ያዛ*ቸው ።
- ⁷ በኃይለኛ ነፋስ የተርሴስን *መ*ርከቦች ትሰብራለህ።
- ⁸ እንደ ሰማን እንዲሁ አየን በሠራዊት ጌታ ከተማ፥ በእምላካችን ከተማ፤ እግዚአብሔር ለዘላለም ያጸናታል።
- ⁹ አምላክ ሆይ፥ በሕዝብህ መካከል ምሕረትህን ተቀበልን።
- ¹⁰ አምላክ ሆይ÷ እንደ ስምህ እንዲሁም እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስጋናህ ነው፤ ቀኝህ ጽድቅን የተሞላች ናት።
- ¹¹ አቤቱ÷ ስለ ፍርድህ የጽዮን ተራራ ደስ ይበለው÷ የአይሁድም ሴት ልጆች ሐሤት ያድርጉ።
- ¹² ጽዮንን ክበቡአት፥ በዙሪያዋም ተመላለሱ፥ ግንቦችዋንም ቍጠሩ፤
- ¹³ በብርታትዋ ልባችሁን እኑሩ፤ አዳራሽዋን እስቡ፤ ለሚ*መ*ጣው ትውልድ ትነግሩ ዘንድ።
- ¹⁴ ለዓለምና ለዘላለም ይህ አምላካችን ነው÷ እርሱም ለዘላለም ይ*መ*ራናል።

ምዕራፍ 49

ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።

ለሕዛብ ሁላቸሁ፥ ይህን ስሙ፤ በዓለም የምትኖሩትም ሁላቸሁ፥ አድም_ጡ፤

- ² ዝቅተኞችና ከፍተኞች፥ ባለጠጎችና ድሆች በአንድነት።
- ³ አፌ ጥበብን ይናገራል÷ የልቤም አሳብ ማስተዋልን።

- ⁴ ጀሮዬን ወደ ምሳሌ አዘንብላለሁ÷ በበገናም ምሥጢ*ሬን* እገልጣለሁ።
- ⁵ ኃሒአት ተረከዜን በከበበኝ ጊዜ በክፉ ቀን ለምን እፌራለሁ?
- ⁶ በኃይላቸው የሚታ*መኑት* በባለጠግነታቸውም ብዛት የሚ*መ*ኩ፤
- ⁷ ወንድም ወንድ*ሙ*ን እያድንም፥ ሰውም አያድንም፤ ቤዛውን ለእግዚአብሔር አይሰጥም፥
- 8 _
- ⁹ ለዘላለም እንዲኖር÷ ጥፋትንም እንዳያይ፤ የነፍሳቸው ለውጥ ኩበሮአልና÷ ለዘላለምም ቀርቶአልና።
- ¹⁰ ብልሃተኞች እንዲሞቱ፥ ሰነፎችችና ደንቆሮች በአንድነት እንዲጠፉ፥ ገንዘባቸውንም ለሌሎች እንዲተዉ አይቶአል።
- ¹¹ በልባቸውም ቤታቸው ለዘላለም የሚኖር፥ ማደሪያቸውም ለልጆች ልጅ የሚሆን ይመስላቸዋል፤ በየአገራቸውም ስማቸው ይጠራል።
- ¹² ሰው ግን ክቡር ሆኖ ሳለ አያውቅም፤ እንደሚጠ~~ፉ~~ እንስሶች መሰለ።
- ¹³ ይህች *መንገዳቸው መ*ስናክላቸው ናት፥ ከእነርሱም በኋላ የሚመጡ በአፋቸው እሺ ይላሉ ፡፡
- ¹⁴ እንደ በጎች ወደ ሲኦል የሚሄዱ ናቸው፥ እረኛቸውም ሞት ነው፤ ቅኖችንም በማለዳ ይገዙአቸዋል፥ ውበታቸውም ከመኖሪያቸው ተለይታ በሲኦል ታረ**ጃ**ለች።
- ¹⁵ ነገር ግን እግዚአብሔር ይቀበለኛልና ነፍሴን ከሲኦል እጅ ይቤዣ ታል።
- ¹⁶ የሰው ባለጠግነት የቤቱም ክብር በበዛ ጊዜ አትፍራ÷
- ¹⁷ በሞተ ጊዜ ከእርሱ ጋር ምንም አይወስድምና፥ ከብሩም ከእርሱ በኃላ አይወርድምና።
- ¹⁸ በሕይወቱ ሳለ ነፍሱን ባርኮአልና ለሰውነቱ መልካም ብታደርግለት *ያመ*ሰግንሃል።
- ¹⁹ ሆኖም ወደ አባቶቹ ትውልድ ይወር-የል፤ ለዘላለም ብርሃንን አያይም።
- ²⁰ አእምሮ የሌለው ክቡር ሰው እንደሚጠፋ እንስሶች *መ*ሰለ።

የአሳፍ መዝሙር።

- **የ**አማልክት አምላክ እግዚአብሔር ተናገረ÷ ከፀሓይም መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያዋ ድረስ ምድርን ጠራት።
- ² ከክብሩ ውበት ከጽዮን እግዚአብሔር ግልጥ ሆኖ ይመጣል።
- ³ አምላካችን ይመጣል ዝምም አይልም፤ <u>እሳት በፊት ይቃጠላል፥ በዙሪያው</u>ም ብዙ ዐውሎ አለ።
- ⁴ በላይ ያለውን ሰማይን ምድርንም በሕዝቡ ለ*መ*ፍረድ ይጠራል፤
- ⁵ ከእርሱ ጋር ለመሥዋዕት ኪዳን የቆሙትን ቅዱሳኑን ሰብስቡለት።
- ⁶ ሰማያት ጽድቁን ይናገራሉ÷ እግዚአብሔር ፊራጅ ነውና።
- ⁷ ሕዝቤ÷ ስማኝ÷ ልንገርህ፤ እስራኤልም÷ ስማኝ÷ ልመስክርብህ፤ አምላክስ እኔ አምላክህ ነኝ።
- ⁸ ስለ ቍርባንህ የምዘልፍህ አይደለሁም፤ የሚቃጠል *መሥ*ዋዕትህ ሁልጊዜ በፊቴ ነው።
- ⁹ ከቤትህ ፍሪዳን ከ*መንጋ*ህም አውራ ፍየልን አልወስድም፤
- ¹⁰ የምድረ በዓ አራዊት ሁሉ በሺህ ተራራዎች ያሉ እንስሶችም የእኔ ናቸውና።
- ¹¹ የሰማይን አዕዋፍ ሁሉ አው*ቃ*ለሁ*ት* የምድረ በዓ አራዊትም በእኔ ዘንድ ናቸው።
- ¹² ብራብም ለአንተ አልነግርህም÷ ዓለምና ሞላው የ*እ*ኔ ነውና።
- ¹³ የፍሪዳውን ሥጋ እበላለሁን? የፍየሉንስ ደም እጠጣለሁን?
- ¹⁴ ለእግዚአብሔር የምስ*ጋናን መሥ*ዋዕት **ሠዋ፥ ለል**ዑልም ስእለትህን ስጥ፤
- ¹⁵ በመከራ ቀን ጥራኝ፥ አድንህማለሁ አንተም ታከብረኛለህ።
- ¹⁶ ኃሒአተኛውን ግን እግዚአብሔር አለው። ለምን አንተ ሕጌን ትናገራለህ? ኪዳኔንም በአፍህ ለምን ትወስዳለህ?
- ¹⁷ አንተስ ተግሣዬን ጠላህ፥ *ቃ*ሎቼንም ወደ ኋላህ ጣልህ።
- ¹⁸ ሌባውን ባየህ ጊዜ ከእርሱ ጋር ትሮጥ ነበር እድል *ሬንታ*ህንም ከአ*መን* ዝሮች ጋር አደረግህ።
- ¹⁹ አፍህ ክፋትን አበዛ፥ አንደበትህም ሽንገላን ተበተበ።

- ²⁰ ተቀም_ጠህ ወንድምህን አማሽው÷ ለእናትህም ልጅ ዕንቅፋት አኖርህ።
- ²¹ ይህን አድር*ገ*ህ ዝም አልሁህ፤ እኔ እንደ አንተ እሆን ዘንድ ጠረጠርህ፤ እዘልፍሃለሁ በፊትህም እቆ*ጣ*ለሁ*።*
- ²² እግዚአብሔርን የምትረሱ አናንተ፥ ይህን አስተውሉ፤ አለዚ*ያ* ግን ይነጥቃል የሚያድንም የለም።
- ²³ ምስጋና የሚሠዋ ያከብረኛል፤ የእግዚአብሔር*ን ጣዳን* ለእርሱ የማሳይበት *መንገ*ድ ከዚ*ያ* አለ።

ለመዘምራን አለቃ፤ ወደ ቤርሳቤህ ከገባ በኃላ ነቢዩ ናታን ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ፥ እንደ ቸርነትህ መጠን ጣረኝ፤ እንደ ምሕረትህም ብዛት መተላለፌን ደምስስ።
- ³ እኔ መተላለፈን አውቃለሁና፥ ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቴ ነውና።
- ⁴ አንተን ብቻ በደልሁ፥ በፊትህም ክፋትን አደረግሁ፥ በነገርህም ትጸድቅ ዘንድ በፍርድህም ንጹሕ ትሆን ዘንድ።
- ⁵ እነ*ሆ÷* በዓመፃ ተፀነስሁ÷ እናቴም በኃጢአት ወለደችኝ።
- ⁶ እነሆ÷ እውነትን ወደድህ፤ የማይታይ ስውር ጥበብን አስታወቅሽኝ።
- ⁸ ሐሤትንና ደስታን አሰማኝ፥ የሰበርሃቸውም አጥንቶቼ ደስ ይላቸዋል።
- ⁹ ከኃጢአቴ ፊትህን መልስ÷ በደሌንም ሁሉ ደምስስልኝ።
- ¹⁰ አቤቱ÷ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ÷ የቀናውንም *መን*ፈስ በውስሔ አድስ።
- ¹¹ ከፊትህ አትጣለኝ፥ ቅዱስ *መን*ፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ ።
- ¹² የማዳንህን ደስታ ስሐኝ÷ በእሽታ *መን*ፈስም ደግፈኝ።
- ¹³ ለሕግ ተላላፎች *መንገድህን አ*ስተምራለሁ፥ ኃጢአተኞችም ወደ አንተ ይመለሳሉ ፡፡
- ¹⁴ የመድኃኒቴ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፥ ከደም አድነኝ፥ አንደበቴም በእንተ ጽድቅ ትደስታለች።
- ¹⁵ አቤቱ÷ ከንፈሮቼን ክፈት÷ አፌም ምስጋናህን ያወራል።
- ¹⁷ የእግዚአብሔር *መ*ሥዋዕት የተሰበረ *መን*ፌስ ነው፥ የተሰበርውንና የተዋረደውን ልብ እግዚአብሔር አይንቅም።
- ¹⁸ አቤቱ፥ በውዴታህ ጽዮንን አሰማምራት፤ የኢየሩሳሌምንም ቅጽሮች ሥራ።
- ¹⁹ የጽድቁን መሥዋዕት መባውንም የሚቃጠለውንም መሥዋዕት በወደድህ ጊዜ÷ *ያን* ጊዜ በመሠዊ*ያ*ህ ላይ ፍሪዓዎችን ይሠዋሉ።

ምዕራፍ **52**

ለመዘምራን አለቃ፤ ኤዶማዊው ዶይቅ መጥቶ ለሳኦል። ዳዊት ወደ አቢሜሌክ ቤት መጥቶአል ብሎ በነገረው ጊዜ፤ የዳዊት ትምህርት።

- 💆 ያል ሆይ፥ በክፋት ለምን ትጓደዳለህ? ሁልጊዜስ በመተላለፍ?
- ² አንደበትህ ኃጢአትን ያስባል፤ እንደ ተሳለ ምላጭ ሽንገላን አደረግህ።
- ³ ከመልካም ይልቅ ክፋትን፥ ጽድቅንም ከመናገር ይልቅ ዓመፃን ወደድህ።
- ⁴ የሚያጠፉ ቃልን ሁሉ÷ የሽንገላ ምላስን ወደድህ።
- ⁵ ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘላለም ያራርስሃል፤ ከቤትህም ይነቅልሃል ያራልስሃልም*ት ሥርህንም ከሕያዋን* ምድር።
- ⁶ ጻድቃን አይተው ይፈራሉ፤ በእርሱም ይሥቃሉ እንዲህም ይላሉ።
- ⁷ እግዚአብሔርን ረዳቱ ያላደረገ፥ በባለጠግንቱም ብዛት የ*ታመ*ነ፥ በከንቱ ነገርም የበረ*ታ ያ* ሰው እነ*ሆ* ።
- ⁸ እኔስ በእግዚአብሔር ቤት እንደ ለመለመ እንደ ወይራ ዛፍ ነኝ፤ ለዓለምና ለዘላለም በእግዚአብሔር ምሕረት ታመንሁ።
- ⁹ አድርባህልኛልና ለዘላለም አ*መ*ሰግንሃለሁ÷ በቅዱሳንህም ዘንድ መልካም ነውና ስምህን ተስፋ አደር*ጋ*ለሁ።

ለመዘምራን አለቃ በማኽላት፤ የዳዊት ትምህርት።

- በነፍ በልቡ። አምላክ የለም ይላል። ረክሱ በበደላቸውም ጐስቈሉ፤ በጎ ነገርን የሚያደርጋት የለም።
- ² የሚያስተውል እግዚአብሔርንም የሚፈልግ እንዳለ ያይ ዘንድ እግዚአብሔር ከሰማይ የሰው ልጆችን ተመለከተ።
- ³ ሁሉ በደሉ÷ አብረውም ረከሱ፤ አንድ ስንኳ በጎን ነገር የሚያደርጋት የለም።
- ⁴ ሕዝቤን እንጀራ እንደሚበላ የሚበሉ ግፍ አድራጊዎች ሁሉ አያውቁምን? እግዚአብሔርንም አይጠሩትም።
- ⁵ እግዚአብሔር የግብዞችን አጥንቶች በትኖአልና። በዚ*ያ የሚያ*ስፌራ ሳይኖር እጅግ ፌሩ፤ እግዚአብሔር ንቆአቸዋልና አሳፌርሃቸው።
- ⁶ መድኃኒትን ከጽዮን ለእስራኤል ማን በሰጠ! እግዚአብሔር የሕዝቡን ምርኮ በመለሰ ጊዜ÷ ያዕቆብ ደስ ይለዋል እስራኤልም ሐሤት ያደርጋል።

ምዕራፍ 54

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ ዜፋውያን መጥተው ለባኦል። እነሆ ዳዊት በእኛ ዘንድ ተሸሽጻል ብለው በነገሩት ጊዜ፤ የዳዊት ትምህርት።

ስቤቱ÷ በስምህ አድነኝ÷ በኃይልህም ፍረድልኝ።

- ² አቤቱ÷ ጸሎቴን ስማኝ÷ የአፈ*ን*ም ቃል አድምጥ፤
- ³ እንግዶች ቁመውብኛልና፥ ኃያላንም ነፍሴን ሽተዋታልና። እግዚአብሔርን በፊታቸው አላደረጉትም።
- ⁴ እነሆ÷ እግዚአብሔር ይረዳኛል÷ ጌታዬም ለነፍሴ ደጋፊዋ ነው።
- ⁵ ክፋትን ወደ ጠላቶቼ ይመልሳታል፤ በእውነትህም አጥፋቸው።
- ⁶ ከፌቃዴ እሠዋልሃለሁ፤ አቤቱ÷ መልካም ነውና ስምህን አመሰግናለሁ፤
- ⁷ ከመከራ ሁሉ አድኖኛልና፥ ዓይኔም በጠላቶቼ ላይ አይታለችና።

ምዕራፍ 55

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ የዳዊት ትምህርት።

ለቤቱ፥ ጸሎቴን አድምጥ፥ ልመናዬንም ቸል አትበል።

- ² ተመልከተኝ ስማኝም። በጎዘኔ ተቅበዘበዝሁ ተናወጥሁም፤
- ³ ከ**ሐላት ድምፅ ከዓ**መፀኛም ግፍ የተነሣ፤ ዓመፃን በላዬ **ጥለውብ**ኛልና፥ በቁጣም ሐልተውኛልና።
- ⁴ ልቤ በላዬ ተናወጠብኝ፥ የሞት ድንጋሔም ወደቀብኝ።
- ⁵ ፍርሃትና እንቅጥቅጥ መጡብኝ÷ ጨለማም ሸፈነኝ።
- ⁶ በርሬ ዐርፍ ዘንድ እንደ ርግብ ክንፍን ማን በስሐኝ!
- ⁷ እነሆ÷ ኰብልዬ በራቅሁ በምድረ በዓም በተቀመጥሁ፤
- ⁸ ከዐውሎና ከብርቱ ንፋስ ሸሽቼ በፈጠንሁ አልሁ።
- ¹⁰ በቀንና በሌሊት በቅጥርዋ ይከብቡአታል፤ ዓመፃና ድካም ኃጢአትም በመካከልዋ ነው፤
- ¹¹ ተንኰልና ሽንገላ ከአደባባይዋ አይርቁም ።
- ¹² ጠላትስ ቢሰድብኝ፥ በታገሥሁ ነበር፤ የሚጠላኝም ራሱን በላዬ ከፍ ከፍ ቢያደርግ፥ ከእርሱ በተሸሸግሁ ነበር**።**
- ¹³ አንተ ግን÷ እኩያዬ ሰው÷ ባልንጀራዬና የልቤ ወ**ዳ**ጅ፤
- ¹⁴ መብልን ከእኔ ጋር በእንድነት ያጣራጥህ፤ በአንድ ልብ በእግዚአብሔር ቤት ተራመድን።
- ¹⁵ ምት ይምጣባቸው፤ በሕይወት ሳሉ ወደ ሲኦል ይውረዱ፤ ክፋት በማደሪያቸውና በ*መ*ካከላቸው ነውና።
- ¹⁷ በማታና በጥዋት በቀትርም *እናገራ*ለሁ እጮኽማለሁ*ት ቃ*ሌንም ይሰማኛል።

- ¹⁸ በእኔ ላይ ብዙ ነበሩና ከሚቃረቡኝ ነፍሴን በስላም እድናት።
- ¹⁹ ቤዛ የላቸውምና÷ እግዚአብሔርንም አልፈሩትምና ከ**ተንት ጀምሮ የነበረ እግዚአብሔር ሰም**ቶ ያጐስቍላቸዋል።
- ²⁰ ከእርሱ ጋር ሰላም በነበሩት ላይ እጇን ዘረጋ፤ ኪ*ዳኑን*ም አረከሱ።
- ²¹ አፉ ከቅቤ ይልቅ ለዘበ፥ በልቡ ግን ሰልፍ ነበረ፤ ቃሎቹም ከዘይት ይልቅ ለሰለሱ፥ እነርሱ ግን እንደ ተመዘዘ ሰይፍ ናቸው።
- ²² ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል÷ እርሱም ይደግፍሃል፤ ለጻድቁም ለዘላለም ሁከትን አይሰጠውም።
- ²³ አንተ ግን፥ አቤቱ፥ ወደ ሞት ጕድጓድ ታወርዳቸዋለህ፤ የደም ሰዎችና ሸንጋዮች ዘመናቸው ግማሽ አይሞላም፤ *እኔ ግን፥* አቤቱ፥ *እታመን*ሃለሁ።

ለመዘምራን አለቃ፤ ከቅዱሳን ስለ ራቁ ሕንተብ፤ ፍልስጥኤማውያን በጌት በያዙት ጊዜ፤ የዳዊት ቅኔ።

- **ለ**ቤቱ÷ ሰው ረግጦኛልና ማረኝ፤ ሁልጊዜም በሰልፍ አስጨንቆኛል።
- ² የሚዋጉኝ በዝተዋልና ሁልጊዜ ቀኦን ሁሉ ጠላቶቼ ረገጡኝ።
- ³ እኔ ግን ፊራሁ በእንተም *ታመን*ሁ።
- ⁴ በእግዚአብሔር ቃሉን አመሰግናለሁ፤ በእግዚአብሔር ታመንሁ÷ አልፈራም፤ ሰው ምን ያደርገኛል?
- ⁵ ሁልጊዜ ቃሎቼን ያጸይፉብኛል፤ በእኔ ላይም የሚ*መ*ክሩት ሁሉ ለክፉ ነው።
- ⁷ በምንም ምን አታድናቸውም፤ አሕዛብን በቍጣ ትጥላቸዋለህ።
- ⁸ አምላክ ሆይ÷ ሕይወቴን ነገርሁህ፤ እንባዬን እንደ ትእዛዝህ በፊተህ እኖርህ።
- ⁹ በ**ጠራ**ሁህ ጊዜ ጠላቶቼ ወደ ኃላቸው ይመለሳሉ፤ አንተ አምላቤ እንደ ሆንህ እነሆ፥ አወቅሁ።
- ¹⁰ በእግዚአብሔር ቃሉን አመሰግናለሁ፤ በእግዚአብሔር ቃሉን አኩብራለሁ።
- ¹¹ በእግዚአብሔር *ታመን*ሁ፥ አልፈራም ሰው ምን ያደርገኛል?
- ¹² አቤቱ÷ የምስጋና ስእለት የምስጥህ ከእኔ ዘንድ ነው፤
- ¹³ ነፍሴን ከሞት÷ እግሮቼን ከመውደቅ እድነሃልና÷ በሕያዋን ብርሃን እግዚአብሔርን ደስ እሰኘው ዘንድ።

ምዕራፍ 57

ለመዘምራን አለቃ፤ አታጥፋ። ከባኦል ፊት ሸሽቶ በዋሻ በነበረበት ጊዜ፤ የዳዊት ቅኔ።

- **ማ**ረኝ፥ አቤቱ፥ ማረኝ፥ ነፍሴ አንተን ታምናለችና፤ ጉዳት እስክታልፍ ድረስ በክንፎችህ ጥላ እታመናለሁ።
- ² ወደሚረ*ዓ*ኝ እግዚአብሔር ወደ ልዑል እግዚአብሔር እጮኻለሁ።
- ³ ከሰማይ ልኮ አዳነኝ÷ ለረገጡኝም ውርደትን ሰጣቸው፤ እግዚአብሔር ቸርነቱንና እውነቱን ላከ።
- ⁴ ነፍሴን ከአንበሶች መካከል አዳናት። ደንግጬ ተኛሁ፤ የሰው ልጆች ጥርሳቸው ጦርና ፍላጻ፥ አንደበታቸው የተሳለ ሾተል ነው።
- ⁵ አምላክ ሆይ÷ በሰማያት ላይ ከፍ ከፍ በል፤ ኩብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትሁን።
- ⁶ ለእግሮቼ ወጥ*ሙ*ድን አዘጋጁ፥ ነፍሴንም እኰበጡአት፤ ጕድጓድ በፊቴ ቈፈሩ፥ በእርሱም ወደቁ።
- ⁸ ክብሬ ይነሣ÷ በገናና መስንቆም ይነሡ፤ እኔም ማልጀ እነሣለሁ።
- ⁹ አቤቱ÷ በአሕዛብ ዘንድ አ*መ*ስግንሃለሁ÷ በወገኖችም ዘንድ **እዘምርልሃ**ለሁ፤
- ¹⁰ ምሕረትህ እስከ ሰጣይ ድረስ ከፍ ብላለችና፥ እውነትህም እስከ ደመናት ድረስ።
- ¹¹ አምላክ ሆይ÷ በሰማያት ላይ ከፍ ከፍ በል፤ ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትሁን።

ለመዘምራን አለቃ፤ አታጥፋ። የዳዊት ቅኔ።

- **│**️ለውነት ጽድቅን ብትናገሩስ፥ የሰው ልጆች ሆይ፥ በቅን ትፈርዳላችሁ፤
- ² በልባችሁ በምድር ላይ ኃጢአትን ትሠራላችሁና፥ እጆቻችሁም ግፍን ይታታሉና።
- ³ ኅጥላን ከማኅፀን ጀምረው ተለዩ፤ ከሆድም ጀምረው ሳቱ÷ ሐስትንም ተናገሩ።
- ⁴ ቍጣቸው እንደ እባብ መርዝ ነው፥ እንደ ምድር እውሬም ጀሮዋ የተደፈነ ነው፥
- ⁵ አዋቂ ሲደግምባት የአስጣተኛውን ቃል እንደጣትሰጣ።
- ⁶ እግዚአብሔር **ጥርሳቸውን በ**እፋቸው ውስጥ ይሰብራል፤ እግዚአብሔር የእንበሶቹን *መንጋጋ*ቸውን ያደቅቃል።
- ⁷ እንደሚ**ፊስስ ው**ኃ ይቀልጣሉ፤ እስኪያደክማቸው ድረስ ፍላጾቹን ይገትራል።
- ⁸ እንደሚቀልጥ ሰም ያልቃሉ፤ እሳት ወደቀች፥ ፀሐይንም አላዩአትም።
- ⁹ እሾኻችሁ ሳይታወቅ በትር ሆነ፤ ሕያዋን ሳላችሁ በ*መዓቱ* ይነጥቃችጏል።
- ¹⁰ ጻድቅ በቀልን ባየ ጊዜ ደስ ይለዋል፤ በኃጢአተኛው ደምም እጁን ይታጠባል።
- ¹¹ ሰውም ። በእውነት ለጻድቅ ፍሬ አለው፤ በእውነት በምድር ላይ የሚፈርድ አምላክ አለ ይላል።

ምዕራፍ 59

ለመዘምራን አለቃ፤ አታጥፋ። ሳኦል ይገድሉት ዘንድ ቤቱን እንዲጠብቁ በላከ ጊዜ፤ የዳዊት ቅኔ።

- **ለ**ምላቤ ሆይ፥ ከጠላቶቼ አድነኝ፤ በላዬም ከቆ*ሙ*ት አስጥለኝ።
- ² ከግፍ አድራጊዎች ታደገኝ÷ ከደም ሰዎችም አድነኝ።
- ³ እነሆ፥ ነፍሴን ሽምቀውባታልና፥ ብርቱዎችም በላዬ ተሰበሰቡ። አቤቱ፥ በበደሌም አይደለም፥ በኃጢአቴም አይደለም።
- ⁴ ያለ በደል ሮጥሁ ተዘጋጀሁም፤ ተነሥ፥ ተቀበለኝ፥ እይም።
- ⁵ አንተም አቤቱ፥ የኃያላን አምላክ፥ የእስራኤል አምላክ፥ አሕዛብን ሁሉ ትንብኛቸው ዘንድ ተነሥ፤ ዓመፅ የሚያደርጉትን ሁሉ አትማራቸው።
- ⁶ ጣታ ይመለሱ እንደ ውሾችም ይራቡ÷ በከተጣም ይዙሩ።
- ⁷ እነሆ፥ በአፋቸው እስምተው ይናገራሉ፤ ሰይፍም በከንራሮቻቸው አለ፤ ማን ይሰማል? ይላሉ ።
- ⁸ አንተ ግን አቤቱ፥ ትሥቅባቸዋለህ፥ አሕዛብንም ሁሉ ትንቃቸዋለህ።
- ⁹ እግዚአብሔር *መ*ጠጊያዬ ነውና ኃይሌን ወደ አንተ አስጠጋ**ለ**ሁ።
- ¹⁰ የአምላኬ ቸርነቱ ይገናኘኛል አምላኬ በጠላቶቼ ላይ ያሳየኛል።
- ¹¹ ሕግህን እንዳይረሱ አትግደላቸው፤ አቤቱ ጋሻዬ፥ በኃይልህ በትናቸው አውርዳቸውም።
- ¹² ስለ አፋቸው ኃጢአት ስለ ከንፈራቸውም ቃል፥ መርገምንና ሐስትን ስለሚናገሩ፥ በትዕቢታቸው ይጠመዱ።
- ¹³ በቍጣ እጥፋቸው÷ እንዳይኖሩም እጥፋቸው፤ የያዕቆብም አምላክ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ እንዲገዛ ይወቁ።
- ¹⁴ ማታ ይመለሱ እንደ ውሾችም ይራቡ÷ በከተማም ይዙሩ።
- ¹⁶ እኔ ግን ለኃይልህ እቀኛለሁ፤ በምሕረትህም ማልዶ ደስ ይለኛል፤ በመከራዬ ቀን መጠጊያዬና አምባዬ ሆነሽኛልና።
- ¹⁷ ረዓቴ ሆይ፥ ለእንተ ለእምላቤ ለዘምራለሁ፤ እንተ፥ አምላቤ፥ መጠጊያዬ ምሕረቴም ነህና።

ምዕራፍ 60

ለመዘምራን አለቃ፤ የሶርያን ሁለቱን ወንዞችና የሶርያን ሶባልን ባቃጠለ ጊዜ ኢዮአብም ተመልሶ ከኤዶማውያን ሰዎች በጨው ሸለቆ አሥራ ሁለት ሺህ በገደለ ጊዜ ለትምህርት የዳዊት ቅኔ።

- **ለ**ቤቱ÷ ጣልሽን አፈረስሽንም፤ ተቈጣሽን ይቅርም አልሽን።
- ² ምድርን አናወጥሃት አወክሃትም፤ ተናውጣለችና ቍስልዋን ፈውስ።
- ³ ለሕዝብህ ጭንቅን አሳየሃቸው÷ አስደንጋጩንም ወይን አጠጣሽን።
- ⁴ ከቀስት ፊት *ያመ*ልጡ ዘንድ፥ ለሚፈሩህ ምልክትን ሰጠሃቸው።
- ⁵ ወዳጆችህ እንዲድኑ በቀኝህ አድን፥ አድምጠኝም።
- ⁶ እግዚአብሔር በቅድስናው ተናገረ፤ ደስ ይለኛል፥ ሴኬምንም እካራላለሁ፥ የሱኮትንም ሸለቆ እሰፍራለሁ።
- ⁷ ገለዓድ የእኔ ነው÷ ምናሴም የእኔ ነው፤ ኤፍሬም የራሴ መጠጊያ ነው። ይሁዳ ንጉሤ ነው፤
- ⁸ ምዓብ መታጠቢያዬ ነው፥ በኤዶምያስ ላይ ጫ*ማ*ዬን እዘረጋለሁ፤ ፍልስ**ጥ**ኤም ይገዙልኛል።
- ⁹ ወደ ጽኑ ከተጣ ጣን ይወስደኛል? ጣንስ እስከ ኤዶም*ያ*ስ ይመራኛል?
- ¹⁰ አቤቱ÷ የጣልሽን አንተ አይደለህምን? አምላክ ሆይ÷ ከሥራዊታችን ጋር አትወጣም።
- ¹¹ በመከራችን ረድኤትን ስ**ጠን የሰውም ማ**ዳን ከንቱ ነው።
- ¹² በእግዚአብሔር ኃይልን እናደርጋለን እርሱ የሚያስጨንቁንን ያዋርዳቸዋልና።

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ምላክ ሆይ፥ ልመናዬን ስማ፥ ጸሎቴንም አድምጥ።
- ² ልቤ ተስፋ በቈረሐ ጊዜ ከምድር *ዓ*ርቻ ወደ እንተ እጮሻለሁ፤ በድንጋይ ላይ ከፍ ከፍ አደረግሽኝ ።
- ³ ጽ*ኑ ግንብ* በጠላት ፊት ተስፋዬም ሆነሽኛልና *መራ*ሽኝ።
- ⁴ በድንኳንህ ለዘላለም *እኖራለሁ፤ በክንፎችህ*ም ጥላ *እጋረዳለሁ፤*
- ⁵ እቤቱ÷ እንተ ስእለቴን ሰምተሃልና፤ ስምህንም ለሚፈሩ ርስትህን ሰጠሃቸው።
- ⁶ ለንጉሥ ከቀን በላይ ቀን ትጨምራለህ፥ ዓ*መታ*ቱም ከትውልድ ወደ ትውልድ ይሆናሉ ።
- ⁷ በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ይኖራል፤ ይጠብቁት ዘንድ ምሕረትንና እውነትን አዘጋጅለት ።
- ⁸ እንዲሁ ለስምህ ለዘላለም እዘምራለሁ ስእለቴን ሁልጊዜ እራጽም ዘንድ።

ምለራፍ 62

ለመዘምራን አለቃ፤ ስለ ኤዶታም፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ን**ፍሴ ለእግዚአብሔር የምትገዛ አይደለችምን? *መ*ድኃኔቴ ከእርሱ ዘንድ ናትና።
- ² እርሱ አምላኬ መድኃኒቴም ነውና፤ እርሱ መጠጊያዬ ነው፥ እጅግም አልታወክም።
- ³ እስከ መቼ በሰው ላይ ትቆማላችሁ? እናንተ ሁላችሁ እንዳዘነበለ ግድግዳ እንደ ፈረሰም ቅጥር ትገድላላችሁ።
- ⁴ ነገር ግን ክብሬን ይሽሩ ዘንድ መከሩት ሐስትንም ይወድዳሉ፤ በአፋቸው ይባርካሉት በልባቸውም ይረግማሉ ።
- ⁵ ነገር ግን÷ ነፍሴ ሆይ÷ አንቺ ለእግዚአብሔር ተገዢ÷ ተስፋዬ ከእርሱ ዘንድ ናትና።
- ⁷ መድኃኒቴና ክብሬ በእግዚአብሔር ነው፤ የረድኤቴ አምላክ ተስፋዬም እግዚአብሔር ነው።
- ⁸ የሕዝብ ማኅበር **ሁላ**ቸሁ፥ በእርሱ *ታመኑ፥* ልባቸሁንም በፊቱ አፍስሱ፤ እግዚአብሔር ረዳታቸን ነው።
- ⁹ ነገር ግን የሰው ልጆች ከንቱ ናቸው፥ የሰው ልጆችም ሐሰተኞች ናቸው፤ በሚዛንም ይበድላሉ፥ እነርሱስ በፍጹም ከንቱ ናቸው።
- ¹⁰ ዓመፃን ተስፋ አታድርጉ፥ ቅሚያንም አትተማመኑት፤ ባለጠግነት ቢበዛ ልባችሁ አይኵራ።
- ¹¹ እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ተናገረ÷ እኔም ይህን ብቻ ሰማሁ፤ ኃይል የእግዚአብሔር ነው÷
- ¹² አቤቱ÷ ምሕረትም ያንተ ነው፤ አንተ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ፍዳውን ትስጣለህና።

በኤዶምያስ ምድረ በዳበነበረ ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር።

ለምላቤ÷ አምላቤ÷ ወደ አንተ እገሥግሣለሁ፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች÷ ሥጋዬ አንተን እንዴት ናፈቀች እንጨትና ውኃ በሌለበት በምድረ በዳ።

- ² ኃይልሀንና ክብርህን አይ ዘንድ እንዲሁ በመቅደስ ውስጥ ተመለከትሁህ።
- ³ ምሕረትህ ከሕይወት ይሻላልና ከንፈሮቼ *ያመ*ሰግኦሃል።
- ⁴ እንዲህ በሕይወቴ ዘመን አመሰግንሃለሁ፥ በአንተም ስም እጆቼን እነሣለሁ።
- ⁵ ነፍሴ በቅቤና በስብ እንደሚጠግቡ ትጠግባለች፥ ከንራሮቼም ስምህን በደስታ *ያመ*ሰግናሉ።
- ⁶ በመኝታዬም አስብሃለሁ፥ በማለዳም *እናገ*ርልሃለሁ፤
- ⁷ ረዳቴ ሆነሽኛልና፥ በክንፎችህም ጥላ ደስ ይለኛልና።
- ⁸ ነፍሴ በኋላህ ተከታተለች፥ እኔንም ቀኝህ ተቀበለችኝ።
- ⁹ እነርሱ ግን ነፍሴን ለከንቱ ፈለጓት፤ ወደ ምድር **ጉልቅ ይገባሉ** ።
- ¹⁰ ለሰይፍ እጅ አልፈው ይሰጣሉ÷ የቀበሮም እድል ፈንታ ይሆናሉ ።
- ¹¹ ንጉሥ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል፤ በአርሱ የሚምል ሁሉ ይከብራል፥ ሐሰትን የሚናገር እፍ ይዘጋልና።

ምዕራፍ 64

ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ቤቱ÷ ወደ አንተ በለመንሁ ጊዜ ጸሎቴን ስማኝ÷ ከጠላትም ፍርሃት ነፍሴን አድን።

- ² ከክፉዎች ሸንጎ ከዓመፀኞችም ብዛት ሰውረኝ ።
- ³ እንደ ሰይፍ ምላሳቸውን አስሉ፤ *መራራ ነገርን ለ*ማድረግ፥
- ⁴ ንጹሕንም በስውር ለመንደፍ ቀስትን ገተሩ፤ ድንገት ይነድፉታል አይፈሩምም።
- ⁵ ለእነርሱ ለራሳቸው ክፉ ነገርን አጸኑ፤ ወጥ**መ**ድን ይሰውሩ ዘንድ ተማከሩ፤ ማንስ *ያ*የናል? ይላሉ ።
- ⁶ ዓመፃን ፊልዓት÷ ሲፌትኑም አለቁ፤ የሰው የውስ<u></u> አሳቡና ልቡ የ</u>ጠለቀ ነው÷
- ⁷ እግዚአብሔርም ከፍ ከፍ ይላል። የድንገትም ፍላጻ፤ ያቈስላቸዋል፤
- ⁸ አንደበታቸው ያሰናክላቸዋል፥ የሚያዩአቸውም ሁሉ ይደነግጣሉ ።
- ⁹ ሰዎች ሁሉ ፌሩ፥ የእግዚአብሔርንም ሥራ ተናገሩ፥ ሥራውንም አስተዋሉ።
- ¹⁰ ጻድቅ በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል፥ በእርሱም ይታመናል፤ ልባቸውም የቀና ሁሉ እልል ይላሉ ።

ምዕራፍ 65

ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት የምስጋና መዝሙር።

ለቤቱ፥ በጽዮን ለአንተ ምስጋና ይገባል፥ ለአንተም ጸሎት ይቀርባል።

- ² ሥጋ ሁሉ ጸሎትን ወደምትሰማ ወደ አንተ ይመጣል።
- ³ የዓመፃ ነገር በረታብን፤ ኃጢአታችንንስ አንተ ይቅር ትላለህ።
- ⁴ አንተ የመረጥሽው በአደባባዮችህም ለማደር የተቀበልሽው ምስጉን ነው፤ ከቤትህ በረከት እንጠግባለን።
- ⁵ ቤተ መቅደስህ ቅዱስ ነው በጽድቅም ድንቅ ነው። በምድር ዳርቻ ሁሉና በሩቅ ባሕር ውስጥ ላሉ ተስፋቸው የሆንህ፥ አምላካችንና መድኃኒታችን ሆይ፥ ስማን።
- ⁶ በጉልበትህ ተራሮችን አጸናሃቸው÷ በኃይልም ታጥቀሃል።
- ⁷ የባሕሩን ጥልቀት የሞገድንም ጩኸት ታናውጣለህ።
- ⁸ ከተአምራትህ የተነሣ እሕዛብ ይደነግጣሉ፥ በምድር *ጓ*ርቻም የሚኖሩ ይራራሉ፤ የጥዋትንና የጣታን መውጫ ደስ ታሰኛቸዋለህ።
- ⁹ ምድርን ጐበኝሃት አጠጣሃትም፥ ብልጥግናዋንም እጅግ አበዛህ፤ የእግዚአብሔርን ወንዝ ውኃን የተመላ ነው፤ ምግባቸውን አዘጋጀህ እንዲሁ ታስና-ዓለህና።

- ¹⁰ ትልምዋን ታረካለህ፥ ቦይዋንም ታስተካክላለህ፤ በነጠብጣብ ታለሰልሳታለህ፥ ቡ*ቃያዋን*ም ትባርካለህ።
- ¹¹ በቸርነትህ ዓመትን ታቀዳጃለህ፥ ምድረ በዓውም ስብን ይጠግባል።
- ¹² የምድረ በዓ ተራሮች ይረካሉ÷ ኮረብቶችም በደስታ ይታጠቃሉ።
- ¹³ ማሰማር ያዎች መንጎችን ለበሱ፥ ሸለቆችም በእህል ተሸፈኦ፤ በደስታ ይጮኻሉ ይዘምራሉም።

ለመዘምራን አለቃ፤ የመነሣት የምስጋና መዝሙር።

- **በ**ምድር ያላችሁ ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ÷
- ² ለስ*ሙ*ም ዘምሩ÷ ለምስጋናውም ክብርን ስሑ።
- ³ እግዚአብሔርን እንዲህ በሉት። ሥራህ ግሩም ነው፤ ኃይልህ ብዙ ሲሆን ጠላቶች ዋሹብህ።
- ⁴ በምድር ያሉ ሁሉ ለአንተ ይስግ~~ዓ~~ሉ÷ ለአንተም ይዘምራሉ÷ ለስምህም ይዘምራሉ።
- ⁵ ኦ የእግዚአብሔርንም ሥራ እዩ፤ ከስው ልጆች ይልቅ በምክር ግሩም ነው።
- ⁶ ባሕርን የብስ አደረጋት÷ ወንዙንም በእግር ተሻገሩ፤ በዚያ በእርሱ ደስ ይለናል።
- ⁷ በኃይሉ ለዘላለም ይገዛል፤ ዓይኖቹ ወደ አሕዛብ ይመለከታሉ፤ ዓመፀኞች ራሳቸውን ከፍ ከፍ አያድርጉ።
- ⁸ አሕዛብ ሆይ÷ አምላካችንን ባርኩ÷ የምስጋናውንም ድምፅ አሰ*ሙ* ።
- ⁹ ነፍሴን በሕይወት *ያኖራታል÷ እግሮቼንም ለመናወ*ጥ አልሰጠም።
- ¹⁰ እቤቱ÷ ፌትንሽናልና÷ ብርንም *እንደሚያ*ነጥሩት አንጥረሽናልና።
- ¹¹ ወደ ወተ*መ*ድ አገባሽን፥ በጀርባችንም *መ*ከራን አኖርህ።
- ¹² በራሳችን ላይ ሰውን አስረገ**ዮሽን፤ በእሳትና በው**ኃ *መ*ካከል አለፍን፥ ወደ ዕረፍትም አወጣሽን።
- 13 _
- ¹⁵ ከዕጣንና ከወጠሔዎች ጋር ለሚቃጠል *መሥ*ዋዕት ፍሪ~~ዓ~~ን አቀርባለሁ፤ ላምችንና ፍየሎችን እሠዋልሃለሁ።
- ¹⁶ እግዚአብሔርን የምትራሩት ሁሉ÷ ኦ÷ ስሙኝ፤ ለነፍሴ ያደረገላትን ልንገራችሁ።
- ¹⁸ በልቤስ በደልን አይቼ ብሆን ጌታ አይሰማኝም ነበር።
- ¹⁹ ስለዚህ እግዚአብሔር ሰማኝ፤ የልመናዬን ድምፅ አደመጠ።
- ²⁰ ጸሎቴን ያልከለከለኝ ምሕረቱንም ከእኔ ያላራቀ እግዚአብሔር ይ*መ*ስገን።

ምዕራፍ 67

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ለ**ግዚአብሔር ይማረን ይባርከንም÷ ፊቱንም በላያችን ያብራ፤
- ² በእሕዛብ ሁሉ *መ*ካከል ማ*ዳንህን፥ መንገ*ድህንም በምድር እናውቅ ዘንድ።
- ³ አቤቱ÷ አሕዛብ ያመስግኦህ÷ አሕዛብ <mark>ሁሉ</mark> ያመስግኦህ።
- ⁴ ለአሕዛብ በቅን ትፌርድላቸዋለህና፥ አሕዛብንም በምድር ላይ ት*መ*ራለህና አሕዛብ ደስ ይበላቸው ሐሤትም ያድርጉ።
- ⁵ አቤቱ÷ አሕዛብ ያመስግኦህ÷ አሕዛብ ሁሉ ያመስግኦህ።
- ⁶ ምድር ፍሬዋን ሰሐች፤ እግዚአብሔር አምላካችንም ይባርከናል።
- ⁷ እግዚአብሔር ይባርከናል÷ የምድርም ~~ዓ~~ርቻ ሁሉ ይፈሩታል።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔር ይነሣ፥ ጠላቶቹም ይበተኦ፥ የሚጠሉትም ከፊቱ ይሽሹ።
- ² ሒስ እንደሚበንን እንዲሁ ይብነኦ፤ ሰም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፥ እንዲሁ ኅጥላን ከእግዚአብሔር ፊት ይጥፉ።
- ³ ጻድቃንም ደስ ይበላቸው፥ በእግዚአብሔርም ፊት ሐሤት ያድርጉ፥ በደስታም ደስ ይበላቸው።
- ⁴ ለእግዚአብሔር ተቀኙ ለስሙም ዘምሩ፤ ወደ ምድረ በዳ ለወጣም መንገድ አድርጉ፤ ስሙ እግዚአብሔር ነው÷ በፊቱም ደስ ይበላችሁ፤ በፊቱም ይደነግጣሉ።
- ⁵ እግዚአብሔር በቅዱስ ቦታው ለድሀ አደጎች አባት÷ ለባልቴቶችም *ዳ*ኛ ነው።
- ⁶ እግዚአብሔር ብቸኞችን በቤት ያሳድራቸዋል፥ እስረኞችንም በኃይሉ ያወጣቸዋል፤ ዓመፀኞች ግን በምድረ በዓ ይኖራሉ።
- ⁷ አቤቱ÷ በሕዝብም ፊት በወጣህ ጊዜ÷ በምድረ በዳም ባለፍህ ጊዜ÷ ምድር ተናወጠች÷
- ⁸ ከሲና አምላክ ፊት÷ ከእስራኤል አምላክ ፊት ሰ*ጣያትም አን*ሐበሐቡ።
- ⁹ አቤቱ÷ የምንስን ዝናብ ለርስትህ አዘነብህ÷ በደከመም ጊዜ አንተ አጸናሽው።
- ¹⁰ እንስሶችህ በውስ**ሙ አደ**ፉ፤ አቤቱ÷ በቸርነትህ ለድሆች አዘጋ<u>ጀ</u>ህ።
- ¹¹ እግዚአብሔር ቃሉን ሰጠ፤ የሚያወሩት ብዙ ሠራዊት ናቸው።
- ¹² የሠራዊት ነገሥታት ፌጥነው ይሸሻሉ፤ በቤትም የምትኖር ምርኮን ተካፈለች።
- ¹³ በርስቶች መካከል ብታድሩ፥ ከብር እንደ ተሠሩ እንደ ርግብ ክንፎች፥ በቅጠልያ ወርቅም እንደ ተለበጡ ላባዎችዋ ትሆናላችሁ።
- ¹⁴ ሰማያዊ ንጉሥ በላይዋ ባዘዘ ጊዜ÷ በሰልሞን ላይ በረዶ ዘነበ።
- ¹⁵ የእግዚአብሔር ተራራ የለመለመ ተራራ ነው፤ የጸና ተራራና የለመለመ ተራራ ነው።
- ¹⁶ የጸኦ ተራራዎች ለምን ይነሣሉ? እግዚአብሔር ይህን ተራራ ያድርበት ዘንድ ወደደው፤ በእውነት እግዚአብሔር ስዘሳለም ያድርበታል።
- ¹⁷ የእግዚአብሔር ሰረገላዎች የብዙ ብዙ ሺህ ናቸው፤ ጌታ በመቅደሱ በሲና በመካከላቸው ነው።
- ¹⁸ ወደ ላይ ዓረግህ፥ ምርኮን ማረክህ፥ ስጦታንም ለዕዎች ሰ<u></u>መህ፥ ደግሞም ለዓመፀኞች በዚያ ያድሩ ዘንድ።
- ¹⁹ እግዚአብሔር እምላክ ቡሩክ ነው፤ እግዚአብሔር በየዕለቱ ቡሩክ ነው፤ የ*መ*ድኃኒታችን እምላክ ይረዳናል።
- ²⁰ አምላካችንስ የደኅንነት እምላክ ነው፤ ከሞት መውጣትም ከእግዚአብሔር ነው።
- ²¹ ነገር ግን እግዚአብሔር የጠላቶቹን ራስ፥ በኃጢአት የሚሄድንም የጠጕሩን አናት ይቀጠቅጣል።
- ²² እግዚአብሔር እንዲህ አለ። ከባሳን አመጣቸዋለሁ፥ ከባሕርም **ጥልቅ እ**መልሳቸዋለሁ፥
- ²³ እግሮችህ በደም ይረገጡ ዘንድ፥ የውሾችህ ምላስ በጠላቶች ላይ ይሆን ዘንድ።
- ²⁴ የአምላኬ *የንጉሥ መንገድ በመቅ*ደሱ÷ አቤ*ቱ÷ መንገድህ ተገ*ለጠ።
- ²⁵ አለቆች ቀደሙ÷ መዘምራንም ተከተሉ፤ ከበሮን በሚመቱ በቈነጇጅት መካከል።
- ²⁶ እግዚአብሔርን በጉባኤ÷ ጌታችንንም በእስራኤል ምንጭ አ*መ*ስግኦት።
- ²⁷ ወጣቱ ብንያም በጕልበቱ በዚያ አለ÷ ገዣ ቓቸው የይሁዳ አለቆች የዛብሎን አለቆችና የንፍታሌምም አለቆች።
- ²⁸ እቤቱ÷ ኃይልሀን እዘዝ፤ እቤቱ÷ ይህንም ለእኛ የሠራሽውን አጽናው።
- ²⁹ በኢየሩሳሌም ስላለው *መ*ቅደስህ ነገሥታት እ<u>ጅ</u> መንሻን ለአንተ ያመጣሉ ፡፡
- ³⁰ በሽምበቆ ውስጥ ያሉትን አራዊት፥ በአሕዛብ ውስጥ ያሉትን የበሬዎችንና የወይፈኖችን ጉባኤ ገሥጽ፥ እንደ ብር የተፈተኦት አሕዛብ እንዳይዘጉ፤ ሰልፍን የሚወድዱትን አሕዛብን በትናቸው።
- ³¹ መኳንንት ከግብጽ ይመጣሉ፤ ኢትዮጵያ እጆችዋን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች።
- ³² የምድር ነገሥታት፥ ለእግዚአብሔር ተቀ*ኙ*፥ ለጌታም ዘምሩ።
- ³³ በምሥራቅ በኩል ወደ ሰማየ ሰማያት ለወጣ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ የኃይል ቃል የሆነ ቃሉን÷ እነሆ÷ ይሰጣል።
- ³⁴ ለእግዚአብሔር ክብርን ስሑ፤ ግርማው በእስራኤል ላይ÷ ኃይሉም በደ*መ*ናት ላይ ነው።
- ³⁵ እግዚአብሔር በቅዱሳኦ ላይ ድንቅ ነው ፤ የእስራኤል አምላክ እርሱ ኃይልን ብርታትንም ለሕዝቡ ይሰጣል፤ እግዚአብሔርም ይመስገን።

- **ለ**ቤቱ÷ ውኃ እስከ ነፍሴ ደርሶብኛልና አድነኝ።
- ³ በጩኸት ደክምሁ ጕሮሮዬም ስለለ፤ አምላኬን ስለብቅ ዓይኖቼ ፌዘዙ።
- ⁴ በከንቱ የሚጠሉኝ ከራሴ ጠጕር በዙ፤ በዓመፅ ያሚያሳድዱኝ ጠላቶቼ በረቱ፤ በዚያን ጊዜ ያልቀማሁትን መለስሁ።
- ⁵ አቤቱ÷ አንተ ስንፍናዬን ታውቃለህ÷ ኃጢአቴም ከአንተ አልተሰወረም።
- ⁶ አቤቱ የሠራዊት አምላክ፥ ተስፋ የሚያደርጉህ በእኔ አይፈሩ፤ የእስራኤል አምላክ ሆይ፥ የሚሹህ በእኔ አይነወሩ።
- ⁸ ለወንድሞቼ እንደ ሌላ፥ ለእናቴ ልጆችም እንደ እንግዓ ሆንሁባቸው፥
- ⁹ የቤትህ ቅንዓት በልታኛለችና፥ የሚሰድቡህም ስድብ በላዬ ወድቆአልና።
- ¹⁰ ነፍሴን በጾም እስ*መረ*ርሁእት÷ ለስድብም ሆነብኝ።
- ¹¹ ማቅ ለበስሁ ምሳሌም ሆንሁላቸው።
- ¹² በደጅ የሚቀመጡ በእኔ ይጫወታሉ፤ ወይን የሚጠጡ እኔን ይዘፍናሉ ፡፡
- ¹³ አቤቱ፥ በመልካሙ ጊዜ ጸሎቴ ወደ አንተ ነው፤ አቤቱ፥ በምሕረትህ ብዛት በማ*ዳ*ንህም እውነት አድምጠኝ።
- ¹⁵ የውኃው ማዕበል አያስጥ*መ*ኝ፥ ጥልቁም አይዋጠኝ፥ ጕድጓድም አፉን በ*እ*ኔ ላይ አይዝጋ።
- ¹⁶ አቤቱ÷ ምሕረትህ መልካም ናትና ስማኝ። እንደ ርኅራኄህም ብዛት ወደ እኔ ተመልከት፤
- ¹⁷ ከባሪያህም ፊትህን አትሰውር፤ ተጨንቄአለሁና ፈጥነህ አድምጠኝ።
- ¹⁸ ነፍሴን ተመልክተህ ተቤዣት፤ ስለ ጠላቶቼም አድነኝ።
- ¹⁹ አንተ ስድቤን እፍረቴንም ነውሬንም ታውቃለህ፤ የሚያስጨንቁኝ ሁሉ በፊትህ ናቸው ፡፡
- ²⁰ ነፍሴ ስድብንና ኃሣርን ታገ**ሠች፤ አስተዛዛኝም ተ**መኘሁ አላገኘሁም። የሚያጽናናኝም አጣሁ።
- ²¹ ለመብሌ ሐምት ሰሙኝ፥ ለጥማቴም ሆምጣሔ አጠሙኝ።
- ²² ማዕዳቸው በፊታቸው ለወጥ**መ**ድ ለፍዳ ለዕንቅፋት ትሁንባቸው፤
- ²³ ዓይኖቻቸው *እንዳያዩ ይ*ጨልሙ÷ <u>ጀ</u>ርባቸውም ዘወትር ይጕበ**ጉ**።
- ²⁴ መዓትህን በላያቸው አፍስስ፥ የቍጣህ መቅሠፍትም ያግኛቸው።
- ²⁵ ማደሪያቸው በረሃ ትሁን፥ በድንኳኖቻቸውም የሚቀመጥ አይገኝ፤
- ²⁶ አንተ የቀሠፍሽውን እነርሱ እሳድደዋልና፥ በቍስሌም ላይ ተዝጣዜ ጨመሩብኝ።
- ²⁷ በኃጢአታቸው ላይ ኃጢአትን ጨምርባቸው፥ በጽድቅህም አይግቡ።
- ²⁸ ከሕያዋን መጽሐፍ ይደምሰሱ÷ ከጻድ*ቃን*ም ጋር አይጻፉ።
- ²⁹ እኔ ቸግረኛና ቍስለኛ ነኝ፤ አቤቱ÷ የፊትህ መድኃኒት ይቀበለኝ።
- ³⁰ የእግዚአብሔርን ስም በዝማሬ አ*መ*ስግናለሁ፥ በምስጋናም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ።
- ³¹ ቀንድና ጥፍር ካበቀለ ከእምቦሳ ይልቅ እግዚአብሔርን ደስ ያሳኘዋል።
- ³² ቸግረኞች ያያሉ ደስ ይላቸዋል፤ እግዚአብሔርን **ፌልጉ ሕያዋንም ሁ**ኦ።
- ³³ እግዚአብሔር ችግረኞችን ሰምቶአልና፥ እስረኞቹንም አልናቀምና።
- ³⁴ ሰማይና ምድር ባሕርም በእርስዋም የሚንቀሳቀስ ሁሉ *የመ*ሰግ*፦*ታል።
- ³⁵ አግዚአብሔር ጽዮንን ያድናታልና፥ የይሁዳንም ከተሞች ይሠራልና፤ በዚያም ይቀመጣሉ ይወርሱ**አት**ማል።
- ³⁶ የባሪያዎቹ ዘር ይኖሩባታል። ስሙንም የሚወድዱ በዚያ ይቀመጣሉ።

- **ለ**ቤቱ÷ እኔን ለማዳን ተመልከት፤ አቤቱ÷ እኔን ለመርዳት ፍጠን።
- ² ነፍሴን የሚሹአት ይፈሩ ይጐስቍሉም፥ ክፉንም የሚመክሩብኝ ወደ ኋላቸው ይመለሱ ይፈሩም።
- ³ እንኳ እንኳ የሚሉኝ አፍረው ወዲያው ወደ ኋላቸው ይ*መ*ለሱ።
- ⁴ የሚሹህ ሁሉ በአንተ ሐሤት *ያ*ድርጉ ደስ ይበላቸው፤ *ማዳንህን* የሚወድዱ ሁልጊዜ። እግዚአብሔር ታላቅ ነው ይበሉ።
- ⁵ እኔ ችግረኛና ምስኪን ነኝ፤ አቤቱ፥ እርዳኝ፤ ረዳቴ ታዳጊዬም እንተ ነህ፤ አቤቱ፥ አትዘግይ።

አስቀድመው ስለ ማረኩ ስለ አሚናዳብ ልጆች የዳዊት መዝሙር።

ስቤቱ፥ አንተን ታመንሁ፤ ለዘላለም አልራር።

- ² በጽድቅህ አስጥለኝ ታደገኝም፤ ጀሮህን ወደ እኔ አዘንብል አድነኝም።
- ³ በሐንካራ ቦታ ታድነኝ ዘንድ አምላክና *መሸሸጊያ* ሁነኝ፤ ኃይሌ መጠጊያዬ አንተ ነህና።
- ⁴ አምላቤ÷ ከኃጢአተኛ እጅ÷ ከዓመፀኛና ከግፈኛም እጅ አድነኝ።
- ⁵ አቤቱ÷ አንተ ተስፋዬ ነህና÷ እግዚአብሔር ሆይ÷ ከታናሽነቴ <u>ጀ</u>ምረህ መታመኛዬ ነህና።
- ⁶ ከማኅፀን ጀምሮ በአንተ ተደገፍሁ÷ ከእናቴም ሆድ ጀምሮ እንተ *መ*ሸሸጊያዬ ነህ፤ ሁልጊዜም ዝማሬዬ ለአንተ ነው።
- ⁷ ለብዙዎች መደነቂያ ሆንሁ፤ አንተ ግን ብርቱ መጠጊያዬ ነህ።
- ⁸ አፌን ምስጋና ምላ ሁልጊዜ ክብርህንና ግርማህን እዘምር ዘንድ።
- ⁹ በእርጅናዬ ዘ*መን* አትጣለኝ፥ ጕልበቴም ባለቀ ጊዜ አትተወኝ።
- ¹⁰ ጠሳቶቹ በሳዬ ተናግረዋልና፤ ነፍሴንም የሚሹአት በአንድነት ተማክረዋልና፥ እንዲህም አሉ ።
- ¹¹ እግዚአብሔር ትቶታል፤ የሚያድነው የለምና ተከትላችሁ ያዙት።
- ¹² አምላክ ሆይ÷ ከእኔ አትራቅ፤ አምላኬ ሆይ÷ እኔን ለመርዓት ፍጠን።
- ¹³ ነፍሴን የሚቃወሙ**እት ይፈሩ ይ**ጥፉም÷ *ጕዳቴንም የሚ*ፈልጉ እፍረትንና ኃሣርን ይልበሱ።
- ¹⁴ እኔ ግን ሁልጊዜ ተስፋ አደርጋለሁ÷ በምስጋናህም ሁሉ ላይ እጨምራለሁ።
- ¹⁵ ሥራን አላውቅምና አፌ ጽድቅህን ሁልጊዜም ማ*ዳ*ንህን ይናገራል።
- ¹⁶ በእግዚአብሔር ኃይል እገባለሁ፤ አቤቱ÷ ጽድቀህን ብቻ አስባለሁ።
- ¹⁷ እምላቤ÷ ከታናሽነቴ ጀምረህ አስተማርሽኝ፤ እስከ ዛሬም ተአምራትህን እነግራለሁ።
- ¹⁸ እስካረጅም እስክሸመግልም ድረስ፥ ለሚመጣ ትውልድም ሁሉ ክንድህን ኃይልህንም ጽድቅህንም እስክነግር ድረስ፥ አቤቱ፥ አትተወኝ።
- ¹⁹ አቤቱ÷ እስከ አርያም ታላላቅ ነገሮችን አደረግህ፤ አምላክ ሆይ÷ እንደ እንተ ያለ ማን ነው?
- ²⁰ ብዙ ጭንቀትንና መከራን አሳይተሽኛልና፥ ተመለስህ ሕያውም አደረግሽኝ፤ ከምድር **ጥልቅም እንደ ገና** አወጣሽኝ ፡፡
- ²¹ ጽድቅህንም አብዛው፥ ተ*መ*ልሰህም ደስ አሰ*ኘኝ፥* ከጥልቅም *እንደ ገና አወጣሽኝ* ።
- ²² እኔም በበገና ስለ እውነትህ አመሰግንሃለሁ፤ የእስራኤል ቅዱስ አምላክ ሆይ÷ በመሰንቆ እዘምርልሃለሁ።
- ²³ ዝማሬን ባቀርብሁልህ ጊዜ ከንፈሮቼ ደስ ይላቸዋል፥ አንተ *ያዳ*ንሃትም ነፍሴ።
- ²⁴ ጕዳቴን የሚሹ ባ<del></del>ፈሩና በተነወሩ ጊዜ እንደበቴ ደግሞ ሁልጊዜ ጽድቅህን ይናገራል።

ምዕራፍ 72

ስለ ሰሎምን።

ለቤቱ÷ ፍርድህን ለንጉሥ ስጥ÷ ጽድቅህንም ለንጉሥ ልጅ÷

- ² ሕዝብህን በጽድቅ÷ ችግረኞችህንም በፍርድ ይዳኝ ዘንድ።
- ³ ተራሮችና ኰረብቶች ለሕዝብህ ስላምን ይቀበሉ ።

- ⁴ ለችግረኞች ሕዝብ በጽድቅ ትፌርዳለህ የድሆችንም ልጆች ታድናለህ፤ ክፉውንም ታዋርደዋለህ።
- ⁵ ፀሐይ በሚኖርበት ዘመን ሁሉ÷ በጨረቃም ፊት ለፊት ለልጅ ልጅ ይኖራል።
- ⁶ እንደ ዝናብ በታጨደ *መ*ስክ ላይ፥ በምድርም ላይ እንደሚንጠባጠብ ጠብታ ይወርዳል።
- ⁷ በዘ*መኑ*ም ጽድቅ ያብባል፥ ጨረቃም እስኪያልፍ ድረስ ሰላም ብዙ ነው።
- ⁸ ከባሕር እስከ ባሕር ድረስ፥ ከወንዝም እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ይገዛል።
- ⁹ በፊቱም ኢትዮጵያ ይሰግ~~ዓ~~ሉ÷ ጠላቶቹም አፈር ይልሳሉ።
- ¹⁰ የተርሴስና የደሴቶች ነገሥታት ስጦታን ያመጣሉ፤ የዓረብና የሳባ ነገሥታት እ<u>ጅ</u> መንሻን ያቀርባሉ ።
- ¹¹ ነገሥታት ሁሉ ይሰግዱለታል። አሕዛብም ሁሉ ይገዙለታል።
- ¹² ችግረኛውን ከቀማኛው እጅ፥ ረዳት የሌለውንም ምስኪን ያድነዋልና።
- ¹³ ለችግረኛና ለምስኪን ይራራል፥ የችግረኞችንም ነፍስ ያድናል።
- ¹⁴ ከግፍና ከጭንቀት ነፍሳቸውን ያድናል፤ ስማቸው በፊቱ ክቡር ነው።
- ¹⁵ እርሱ ይኖራል ከዓረብም ወርቅ ይሰጡታል፤ ሁልጊዜም ወደ እርሱ ይጸልያሉ÷ ዘወትርም ይባርኩታል።
- ¹⁶ በምድር ውስ**ተ በተራሮች ላይ መጠጊያ ይሆናል፤ ፍሬውም ከሊባኖስ ይልቅ ከ**ፍ ከፍ ይላል፤ እንደ ምድር ሣር በከተማ ይበቅላል።
- ¹⁷ ስሙ ለዘላለም ቡሩክ ይሆናል፥ ከፀሐይም አስቀድሞ ስሙ ይኖራል፤ የምድር አሕዛብ ሁሉ በአርሱ ይባረካሉም አሕዛብ ሁሉ *ያመ*ሰግኦታል።
- ¹⁸ ብቻውን ተአምራትን የሚያደርግ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ።
- ¹⁹ የምስጋናው ስም ለዓለምና ለዘላለም ይባረክ፤ ምስጋናውም ምድርን ሁሉ ይምላ። ይሁን፤ ይሁን።
- ²⁰ የእሴይ ልጅ የዳዊት መዝሙር ተፊጸመ።

የአሳፍ መዝሙር።

- ሰባቸው ለቀና ለእስራኤል እግዚአብሔር እንዴት ቸር ነው።
- ² እኔ ግን እግሮቼ ሊሰናከሉ÷ አረ*ጣመ*ዴም ሊወድቅ ትንሽ ቀረ።
- ³ የኃጢአተኞችን ሰላም አይቼ በዓመፀኞች ቀንቼ ነበርና።
- ⁴ ለሞታቸው መጣጣር የለውምና፤ ኃይላቸውም ጠንካራ ነውና።
- ⁵ እንደ ሰው በድካም አልሆ*ኑ*ም፥ ከሰው *ጋ*ርም አልተገረፉም።
- ⁶ ስለዚህ ትዕቢት ያዛቸው፤ ኃጢአትንና በደልን ተ**ጐ**ናጸፉአት።
- ⁷ ዓይናቸው ስብ ስለ ሆነ ወጣ፤ ልባቸውም ከምኞታቸው ይልቅ አገኘ።
- ⁸ አስበው ክፉ ነገርን ተናገሩ። ከፍ ከፍ ብለውም በዓ*መ*ፃ ተናገሩ።
- ⁹ አፋቸውን በሰጣይ አኖሩ፥ አንደበታቸውም በምድር ውስጥ ተመላለሰ።
- ¹⁰ ስለዚህ ሕዝቤ ወደዚህ ይመለሳሉ፤ ፍጹም ጊዜም በላያቸው ይገኛል፤
- ¹¹ እግዚአብሔር እንዴት ያውቃል? በልዑልስ ዘንድ በው*ኑ* እውቀት አለ? ይላሉ ።
- ¹² እነሆ÷ እነዚህ ኃጢአተኞች ይደስታሉ÷ ሁልጊዜም ባለጠግነታቸውን ያበዛሉ።
- ¹³ እንዲህም አልሁ። በውኦ ልቤን በከንቱ አጸደቅሁ፥ እጆቼንም በንጽሕና በከንቱ አጠብሁ።
- ¹⁴ ሁልጊዜም የተገረፍሁ ሆንሁ÷ መሰደቤም በማለዳ ነው።
- ¹⁵ እንደዚህ ብዬ ብናገር ኖሮ፥ እነሆ፥ የልጆችህን ትውልድ በበደልሁ ነበር።
- ¹⁶ አውቅም ዘንድ አሰብሁ÷ ይህ ግን በፊቴ ችግር ነበረ።
- ¹⁷ ወደ እግዚአብሔር መቅደስ እስክገባ ድረስ፥ ፍጻሜአቸውንም እስካስተውል ድረስ።
- ¹⁸ በድጥ ስፍራ አስቀመጥ**ሻቸው**÷ ወደ ጥፋትም ጣልሻቸው።
- ¹⁹ እንዴት ለጥፋት ሆኑ! በድንገት አለቁ ስለ ኃጢአታቸውም ጠፉ።
- ²⁰ ከሕልም እንደሚነቃ፥ አቤቱ፥ ስትነቃ ምልክታቸውን ታስነውራ**ለ**ሀ።

- ²¹ ልቤ ነድዶአልና፥ ኵላሊቴም ቀልጦአልና፤
- ²³ እኔ ግን ዘወትር ከእንተ *ጋ*ር ነኝ÷ ቀኝ እ<u>ጀ</u>ንም ያዝሽኝ።
- ²⁴ በአንተ ምክር *መ*ራሽኝ፤ ከክብር ጋር ተቀበልሽኝ።
- ²⁵ በሰማይ ያለኝ ምንድር ነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ ዘንድ ምን እሻለሁ?
- ²⁶ የልቤ አምላክ ሆይ÷ ልቤና ሥጋዬ አለቀ፤ እግዚአብሔር ግን ለዘላለም እድል ፌንታዬ ነው።
- ²⁸ ለእኔ ግን ወደ እግዚአብሔር *መ*ቅረብ ይሻለኛል፤ መታመኛዬም እግዚአብሔር ነው በጽዮን ልጅ በሮች ምስጋናህን ሁሉ እናገር ዘንድ።

የአሳፍ ትምህርት።

- ለቤቱ÷ ስለ ምን ለዘወትር ጣልኸኝ? በማስማርያህ በጎች ላይስ ቊጣህን ስለ ምን ተቈጣህ?
- ² አስቀድመህ የፌጠርሃትን ማኅበርህን፥ የተቤዤሃትንም የርስትህን በትር፥ በእርስዋ ያደርህባትን የጽዮንን ተራራ አስብ።
- ³ ጠላት በቅዱሳንህ ላይ እንደ ከፋ *መጠንት* ሁልጊዜም በት**ሪቢታቸው ላይ እ**ጅህን እንሣ።
- ⁴ ጠላቶ ቸህ በበዓል መካከል ተመኩ፤ የማያውቁትንም ምልክት ምልክታቸው አደረጉ።
- ⁵ እንደ ላይኛው መግቢያ ውስጥ በዱር እንዳሉም እንጨቶች፥ በመጥረቢያ በሮችዋን ሰበሩ።
- ⁶ እንዲሁ በመፕረቢ*ያና* በመዶሻ ሰበሩአት ።
- ⁷ መቅደስህን በእሳት አቃሐሉ፤ የስምህንም **ማ**ደሪያ በምድር ውስጥ አረከሱ።
- ⁸ አንድ ሆነው በልባቸው በየሕዝባቸው። ኦ፥ የእግዚአብሔርን በዓሎች ከምድር እንሻር አሉ።
- ⁹ ምልክታችንን አናይም ከእንግዲህ ወዲህም ነቢይ የለም፤ እስከ *መ*ቼ እንዲኖር የሚያውቅ በኛ ዘንድ የለም።
- ¹⁰ አቤቱ÷ ጠላት እስከ መቼ ይሳደባል? ስምህን ጠላት ሁልጊዜ ያቃልላልን?
- ¹¹ ቀኝህንም በብብትህ መካከል፥ እጅህንም ~~ሬ~~ጽመህ ለምን ትመልሳለህ?
- ¹² እግዚአብሔር ግን ከዓለም አስቀድሞ *ንጉሥ ነው፥* በምድርም *መ*ካከል *መድኃኒትን* አደረገ።
- ¹³ አንተ ባሕርን በኃይልህ አጸናሃት፤ አንተ የ**አባቦችን ራስ በው**ኃ ውስጥ ሰበርህ።
- ¹⁴ አንተም የዘንዶውን ራሶች ቀጠቀጥህ፤ ለኢትዮጵያ ሰዎችም ምግባቸውን ሰጠሃቸው።
- ¹⁵ አንተ ምንጮቹንና ፈሳሾቹን ሰነጠቅህ፤ አንተ ሁልጊዜ የሚፈስሱትን ወንዞች አደረቅህ።
- ¹⁶ ቀኦ የእንተ ነው ሌሊቱም የእንተ ነው፤ እንተ ፀሓዩንና ጨረቃውን አዘጋ**ጀ**ህ።
- ¹⁷ አንተ የምድርን ~~ዓ~~ርቻ ሁሉ ሥራህ፤ በጋንም ክረምትንም አንተ አደረግህ።
- ¹⁸ ይህን ፍጥረትህን አስብ። ጠላት እግዚአብሔርን ተላገደ፥ ሰነፍ ሕዝብም ስ*ሙን* አስቈጣ።
- ¹⁹ የምትገዛልህን ነፍስ ለአራዊት አትስጣት፤ የችግረኞችህን ነፍስ ለዘወትር አትርሳ።
- ²⁰ ወደ ኪ*ዳንህ ተመ*ልከት፥ የምድር የጨለማ ስፍራዎች በጎጥኣን ቤቶች ተሞልተዋልና።
- ²¹ ችግረኛ አፍሮ አይመለስ፤ ችግረኛና ምስኪ*ን* ስምህን ያመሰግናሉ ፡፡
- ²² አቤቱ÷ ተነሥ በቀልህንም ተበቀል፤ ሰነፎች ሁልጊዜም የተላገዱህን አስብ።
- ²³ የባሪያዎችህን ቃል አትርሳ፤ የጠላቶችህ ኵራት ሁልጊዜ ወደ አንተ ይወጣል።

ምዕራፍ 75

ለመዘምራን አለቃ፤ አታጥፋ። የአሳፍ የምስጋና መዝሙር።

<mark>ስ</mark>ቤቱ÷ አናመሰግንሃለን እናመሰግንሃለን ስምህንም እንጠራለን፤ ተኣምራትህን ሁሉ እናገራለሁ።

- ² ጊዜውን ስቀበል እኔ በቅን እፌርዳለሁ።
- ³ ምድርና በእርስዋ ውስጥ የሚኖሩት ሁሉ ቀለጡ፥ እኔም ምሰሶችዋን አጠናሁ።

- ⁴ ዓመፀኞችን። እትበድሉ አልኋቸው፥ ኃጢአተኞችንም። ቀንዳችሁን አታንሡ፤
- ⁵ ቀንዳችሁን እስከ ላይ አታንሡ፥ በእግዚአብሔርም ላይ ዓመፅን አትናገሩ።
- ⁶ ክብር ከምሥራቅ ወይም ከምዕራብ ወይም ከምድረ በዓ*የ*ለምና፤
- ⁸ ጽዋ በእግዚአብሔር እጅ ነውና፤ ያልተቀላቀለ የወይን ጠጅ ሞላበት፤ ከዚህ ወደዚያ አገላበጠው፥ ነገር ግን አተላው አልፌሰስም፤ የምድር ኃጢአተኞች ሁሉ ይጠጡታል።
- ⁹ እኔ ግን ለዘላለም ደስ ይለኛል፥ ለያዕቆብም አምላክ ዝማሬን አቀርባለሁ።
- ¹⁰ የኅጉጓንን ቀንዶች ሁሉ እስብራለሁ፤ የጻድቃን ቀንዶች ግን ከፍ ከፍ ይላሉ ።

ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች፤ ስለ አሦራው ያን፤ የአሳፍ የምስጋና መዝሙር።

- **ለ**ግዚአብሔር በይሁዳ ታወቀ÷ ስ**ሙ**ም በእስራኤል ታላቅ ነው።
- ² ስፍራው በሳሌም÷ ጣደሪያውም በጽዮን ነው።
- ³ በዚያም የቀስትን ኃይል÷ ጋሻን ሰይፍን ሰልፍንም ሰበረ፤ በዚያም ቀንዶችን ሰበረ።
- ⁴ አንተ በዘላለም ተራሮች ሆነህ በድንቅ ታበራለህ።
- ⁵ ልበ ሰነፎች ሁሉ ደነገጡ፥ እንቅልፋቸውንም እንቀላፉ፤ ባለጠጎች ሁሉ በእነርሱ እጅ ምንም አላገኙም።
- ⁶ የያዕቆብ አምላክ ሆይ፥ ከተግሣጽህ የተነሣ **ፌ**ረሰኞች ሁሉ እንቀላፉ።
- ⁷ አንተ ግን÷ አንተ ግሩም ነህ፤ ቍጣህን ጣን ይቃወጣል?
- ⁸ ፍርድን ከሰማይ አሰማህ፤ ምድር ፊራች ዝምም አለች÷
- ⁹ ልበ የዋሃን *ያድን* ዘንድ እግዚአብሔር ለፍርድ በተነሣ ጊዜ።
- ¹⁰ ሰው በፌቃዱ ያመሰግንሃልና፥ ከሕሊናቸው ትርፍም በዓልህን ያደርጋሉ።
- ¹¹ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ስእለትን ክ**ፈሉ፤ በዙሪያው ያሉ ሁሉ እ**ጅ *መን*ሻን ለሚያስፈራው ያገባሉ ።
- ¹² የመ<u>ኳንንትን ነፍስ ያወጣል፤ በምድርም ነገሥታት ዘንድ ያ</u>ስፈራል።

ምዕራፍ 77

ለመዘምራን አለቃ፤ ስለ ኤዶታም፤ የአሳፍ መዝሙር።

- **በ**ቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮኽሁ÷ ቃሌም ወደ እግዚአብሔር ነው÷ እርሱም አደ*መ*ጠኝ።
- ² በመከራዬ ቀን እግዚአብሔርን ራለግሁት፤ እጆቼ በሌሊት በራቱ ናቸው፥ አላረፍሁምም፥ ነፍሴም መጽናናትን አልቻለችም።
- ³ እግዚአብሔርን አሰብሁት ደስ አለኝም፤ ተናገርሁ፥ ነፍሴም ፈዘዘች።
- ⁴ ዓይኖቼ *እንዲተጉ ያዝሃቸው፤ ደነገ*ጥሁ አልተናገርሁም።
- ⁵ የዱሮውን ዘመን አሰብሁ፤ የዘላለ*ሙን ዓመታት* አሰብሁ፤ አጠናጠንሁም
- ⁶ በሌሊት ከልቤ ጋር ተጫወትሁ፥ ነፍሴንም እነ*ቃቃ*ሷት።
- ⁷ እግዚአብሔር ለዘላለም ይጥላልን? እንግዲህስ ቸርነቱን አይጨምርምን?
- ⁸ ለዘላለምስ ምሕረቱ ለልጅ ልጅ ተቈረጠችን? የተናገረውስ ቃል አልቆአልን?
- ⁹ እግዚአብሔርስ ምገሱን ረሳን? በቍጣውስ ምሕረቱን ዘጋውን?
- ¹⁰ ይህ ድካሜ ነው አልሁ÷ የልዑል ቀኝ እንደ ተለወጠ።
- ¹¹ የእግዚአብሔርን ሥራ አስታወስሁ፤ የቀደመውን ተአምራትህን አስታወሳለሁና፤
- ¹² በምግባርህም ሁሉ እናገራለሁ÷ በሥራህም እጫወታለሁ።
- ¹³ አቤቱ÷ መንገድህ በመቅደስ ውስጥ ነው፤ እንደ አምላካችን ያለ ታላቅ አምላክ ማን ነው?
- ¹⁴ ተኣምራትን የምታደርግ አምላክ አንተ ነህ። ለሕዝብህ ኃይልን አስታወቅሃቸው።
- ¹⁵ የያዕቆብንና የዮሴፍን ልጆች፥ ሕዝብህን በክንድህ አዳንሃቸው ።

- ¹⁶ አቤቱ÷ ውኆች እዩህ÷ ውኆችም አይተውህ ፈሩ፤ **ጉል**ቆች ተነዋወጡ÷ ውኆችም ጮኹ።
- ¹⁷ ደመኖች ድምፅን ሰሙ፥ ፍላጾችህም ወሙ።
- ¹⁸ የን**ጐድ**ጓድህ ድምፅ በዐውሎ ነበረ ፤ መብረቆች ለዓለም አበሩ ፤ ምድር ተናወጠች ተንቀጠቀጠችም።
- ¹⁹ መንገድህ በባህር ውስጥ ነው፥ ፍለ*ጋ*ህም በብዙ ውኖች ነው፥ አረ*ጣመ*ድህም አልታወቀም።
- ²⁰ በሙሴና በአሮን እጅ ሕዝብህን እንደ በጎች መራሃቸው።

የአሳፍ ትምህርት።

- **ሕ** ዝቤ ሆይ÷ ሕጌን አድምሑ፤ ጆሮ**አች**ሁንም ወደ አ<mark>ፌ</mark> ቃል አዘንብሉ ።
- ² አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ፤ ከቀድሞ ጀምሮ÷ ያለውንም ተምሳሊት እናገራለሁ።
- ³ የሰማነውንና ያውቅነውን፥ አባቶቻችንም የነገሩንን፥ ለሚመጣ ትውልድ ከልጆቻቸው አልሰወሩም።
- ⁴ የእግዚአብሔርን ምስጋናና ኃይሉን ያደረገውንም ተኣምራት ተናገሩ።
- ⁵ ለልጆቻቸው ያስታውቅ ዘንድ ለአባቶቻችን ያዘዘውን ምስክር በያ**ዕቆብ አቆ**መ፥ በእስራኤልም ሕግን ሥራ፤
- ⁶ የሚመጣ፥ ትውልድ የሚወለዱም ልጆች ያውቁ ዘንድ፥ ተነሥተው ለልጆቻቸው ይነግራሉ፤
- ⁷ ተስፋቸውን በእግዚአብሔር እንዲያደርጉ፥ የእግዚአብሔርንም ሥራ እንዳይረሱ፥ ትእዛዙንም እንዲጠብቁ፤
- ⁸ እንደ አባቶቻቸው እንዳይሆኑ ጠማማና የምታስመርር ትውልድ፥ ልብዋን ያላቀናች ትውልድ፥ ነፍስዋ በእግዚአብሔር ዘንድ ያልታመነች።
- ⁹ የኤፍሬም ልጆች ለሰልፍ ታጥቀው ቀስትንም ገትረው በሰልፍ ቀን ወደ ኃላ ተ*መ*ለሱ።
- ¹⁰ የእግዚአብሔርን ኪ*ዓ*ን አልጠበቁም÷ በሕጉም ለ*መመ*ላለስ እንቢ አሉ ፤
- ¹¹ መልካም ሥራውንና ያሳያቸውን ተኣምራቱን ረሱ፥
- ¹² በግብጽ አገርና በጣኔዎስ በረሃ በአባቶቻቸው ፊት የሠራውን ተኣምራት።
- ¹³ ባሕርን ከፍሎ አሳለፋቸው፤ ውኆችን እንደ ክምር አቆ*መ*።
- ¹⁴ ቀን በደመና መራቸው÷ ሌሊቱንም ሁሉ በእሳት ብርሃን።
- ¹⁵ ዓለቱን በምድረ በዓ ሰነጠቀ፤ ከ<mark>ጉልቅ እንደሚገ</mark>ኝ *ያ*ህል በብዙ አጠጣቸው።
- ¹⁶ ውኃን ከጭንጫ አወጣ፥ ውኃንም እንደ ወንዞች አፈሰሰ።
- ¹⁷ ነገር ግን ይበድሉት ዘንድ እንደ ገና ደገሙ÷ ልዑልንም በምድረ በ*ዓ* አስቈጡት ።
- ¹⁸ ለነፍሳቸው መብልን ይፈልጉ ዘንድ÷ እግዚአብሔርን በልባቸው ፈተኑት።
- ¹⁹ እግዚአብሔርን እንዲህ ብለው አ*ሙት* ። እግዚአብሔር በምድረ በዓ ማዕድን ያስና~~ዓ~~ ዘንድ ይችላልን?
- ²⁰ ዓለቱን መታ፤ ውኖችም ወጡ፥ ወንዞችም **ጐረ**ፉ፤ እንጀራን መስጠትስ ይችላልን? ለሕዝቡስ ማዕድን ያዘጋጃልን?
- ²¹ እግዚአብሔርም ይህን ሰምቶ ተቈጣ፤ በያዕቆብም ላይ እሳት ነደደ÷ መዓትም በእስራኤል ላይ መጣ፤
- ²² በእግዚአብሔር አላ*መኑ*ምና፥ በመድኃኒቱም አልተ*ጣመኑ*ምና።
- ²³ ደመናውንም ከላይ አዘዘ፥ የሰማይንም ደጆች ከፊተ፤
- ²⁴ ይበሉም ዘንድ *መናን* አዘነበላቸው*ት* የሰማይንም እንጀራ ሰጣቸው።
- ²⁵ የመላክትንም እንጀራ ሰው በላ ስንቅንም እስኪተርፋቸው ላከላቸው።
- ²⁶ ከሰማይ የምሥራቅን ነፋስ አስነሣ፥ በኃይሉም የደቡብን ነፋስ አ*መ*ጣ፤
- ²⁷ ሥ*ጋን እንደ አ*ፈር፥ የሚበርፉትንም ወፎች እንደ ባሕር እሸዋ አዘነበላቸው፤
- ²⁸ በሰፊራቸው መካከል÷ በድንኳናቸውም ዙሪያ ወደቀ።
- ²⁹ በሉ እጅግም ጠገቡ፤ ምኞታቸውንም ሰጣቸው።
- ³⁰ ከወደዱትም አላሳጣቸውም፤ መብላቸውም ገና በአፋቸው ሳለ÷
- ³¹ የእግዚአብሔር ቍጣ በላያቸው መጣ፥ ከእነርሱም ከፍ ያሉትን ገደለ፥ የእስራኤልንም ምርጦች አሰናከለ።
- ³² ከዚህም ሁሉ *ጋ*ር *እንደ ገና* በደሉ÷ ተላምራቱንም አላ*ሙኑ*ም፤

- ³³ ቀኖቻቸውም በከንቱ አለቁ፥ ዓመቶቻቸውም በችኰላ።
- ³⁴ በገደላቸውም ጊዜ ውዲያው **ፌ**ለጉት፤ ተ*መ*ለሱ ወደ እግዚአብሔርም ገሠገ**ሡ**፤
- ³⁵ ረዳታቸውም እግዚአብሔር*፥ መድኃኒታ*ቸውም ልዑል አምላክ እንደ ሆነ አሰቡ።
- ³⁶ በአፋቸው ብቻ ወደዱት፤ በአንደበታቸውም ዋሹበት፤
- ³⁷ ልባቸውም ከእርሱ ጋር አልቀናም፥ በቃል ኪዳኑም አልተ*ጣመኑ*ትም ።
- ³⁸ እርሱ ግን መሓሪ ነው÷ ኃጢአታቸውንም ይቅር አላቸው÷ አላጠፋቸውምም፤ ቍጣውንም መመለስ አበዛ÷ መዓቱንም ሁሉ አላቃጠለም።
- ³⁹ ወጥቶ የጣይመለስ መንፈስ፥ ሥጋም እንደ ሆኑ አሰበ።
- ⁴⁰ በምድረ በ*ዓ* ምን ያህል አስቈሑት፥ በበረሃም አሳዘኦት።
- ⁴¹ ተመለሱ፥ እግዚአብሔርንም ፊተኦት፥ የእስራኤልንም ቅዱስ አሳዘኦት።
- ⁴² እነርሱም እጁን አላሰቡም፥ ከጠላቶ*ቻቸው እጅ ያዳ*ነበትን ቀን፥
- ⁴³ በግብጽ ያደረገውን ተኣምራቱን፥ በጣኔዎስም በረሃ ያደረገውን ድንቁን።
- ⁴⁴ ወንዞቻቸውንም ወደ ደም ለወጠ፥ ምንጮቻቸውን ደግሞ እንዳይጠጡ።
- ⁴⁵ ዝንቦችንም በላያቸው ሰደደባቸው፥ በሉአቸውም፤ በጓጉንቸርም አጠፋቸው።
- ⁴⁶ ፍሬያቸውን ለኩብኩባ፥ ሥራቸውንም ለአንበጣ ሰጠ።
- ⁴⁷ ወይናቸውን በበረዶ፥ በለሳቸውንም በአ*መዳ*ይ አጠፋ።
- ⁴⁸ እንስሶቻቸውን ለበረዶ፥ ህብታቸውንም ለእሳት ሰጠ።
- ⁴⁹ የመዓቱን መቅሠፍት በላያቸው ሰደደ፤ መቅሠፍትን መዓትንም መከራንም በክፋዎች መላእክት ሰደደ።
- ⁵⁰ ለቍጣው *መንገ*ድን ጠረባ፤ ነፍሳቸውንም ከሞት አላዳናትም፥ እንስሶቻቸውንም በሞት ውስጥ ዘጋ፤
- ⁵¹ በኵሮቻቸውን ሁሉ በግብጽ፥ የድካማቸውንም *መጀመሪያ* በካም ድንኳኖች ገደለ።
- ⁵² ሕዝቡን ግን እንደ በጎች አሰማራቸው፥ እንደ *መንጋ*ም በምድረ በ*ዓ መራቸው* ።
- ⁵³ በተስፋም መራቸው አልፈሩምም፥ ጠላቶቻቸውንም ባሕር ደፈናቸው።
- ⁵⁴ ወደ መቅደሱም ተራራ አገባቸው፥ ቀ*ኙ* ወደ ፈጠረቸው ወደዚህች ተራራ፤
- ⁵⁵ ከፊታቸውም አሕዛብን አባረረ፥ ርስቱንም በገመድ አካፈላቸው፥ የእስራኤልንም ወገኖች በቤታቸው አኖረ።
- ⁵⁶ ነገር ግን ልዑል እግዚአብሔርን ፊተኦት አስቈጡትም፥ ምስክሩንም አልጠበቁም፤
- ⁵⁷ ተመለሱም እንደ አባቶቻቸውም ከዱ፤ እንደ ጠማማ ቀስትም ተገለበ**ሙ**፤
- ⁵⁸ በኰረብታ መስገጃዎቻቸውም አስቈጡት፥ በተቀረጹ ምስሎቻቸውም አስቀ*ኑ*ት።
- ⁵⁹ እግዚአብሔርም ይህን ሰምቶ ተቈጣ፥ እስራኤልንም እጅግ ናቀ፤
- ⁶⁰ የሴሎምን ጣደሪያ ተዋት በሰዎች *መ*ካከል ያደረገባትን ድንኳኑን፤
- ⁶¹ ኃይላቸውን ለምርኮ፥ ሽልማቱንም በጠላት እጅ ሰጠ።
- ⁶² ሕዝቡንም በጦር ውስጥ ዘጋቸው፥ ርስቱንም ቸል አላቸው።
- ⁶³ ጕልማሶቻቸውን እሳት በላቸው፥ ቈነጃጅቶቻቸውም አላዘኑም፤
- ⁶⁴ ካህናቶ ቻቸውም በሰይፍ ወደቁት ባልቴቶ ቻቸውም አላለቀሱላቸውም ።
- ⁶⁵ እግዚአብሔርም ከእንቅልፍ እንደሚነቃ ተነሣ÷ የወይን ስካር እንደ ተወው እንደ ኃያልም ሰው፤
- ⁶⁶ ጠላቶቹንም በኋላቸው *መታ፤ የዘላ*ለምን ጎሣር ሰጣቸው።
- ⁶⁷ የዮሴፍንም ድንኳን ተዋት÷ የኤፍሬምንም ወገን አልመረጠውም፤
- ⁶⁸ የይሁ-ዓን ወገን ግን መረጠ፥ የወደደውን የጽዮንን ተራራ።
- ⁶⁹ መቅደሱን እንደ አርያም ሠራ÷ ለዘላለምም በምድር ውስ**ా መሠረ**ታት።
- ⁷⁰ ዳዊትንም ባሪያውን መረሐው፥ ከበጎቹም መንጋ ውስጥ ወሰደው፤

የአሳፍ መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ አሕዛብ ወደ ርስትህ ገቡ፤ የቅድስናህንም መቅደስ አረከሱ÷ ኢየሩሳሌምንም *እንደ መ*ደብ አደረጉአት።
- ² የባሪያዎችህንም በድኖች ለሰማይ ወፎች *መ*ብል አደረጉ፥ የጻድ*ቃን*ህንም ሥራ ለምድር አራዊት፤
- ³ ደማቸውንም በኢየሩሳሌም ዙሪያ እንደ ውኃ አፈሰሱ፥ የሚቀብራቸውም አሑ።
- ⁴ ለጎረቤቶ*ቻችን*ም ስድብ ሆንን፥ በዙሪያችንም ላሉ ሣቅና ዘበት።
- ⁵ አቤቱ÷ እስከ መቼ ለዘላለም ትቈጣለህ? ቅንዓትህም እንደ እሳት ይነድዳል?
- ⁶ ስምህን በማይጠሩ *መንግሥ ታ* ት ላይ በማያውቁህም አሕዛብ ላይ *መ*ዓትህን አፍስስ፤
- ⁷ ያዕቆብን በልተውታልና፥ ስፍራውንም ባድጣ አድርገዋልና።
- ⁸ የቀደመውን በደላችንን አታስብብን፥ ምሕረትህ በቶሎ ታግኘን፥ <u>እ</u>ጅግ ተቸግረናልና።
- ⁹ አምላካችንና መድኃኔታችን ሆይ፥ እርዳን፤ ስለ ስምህ ክብር፥ አቤቱ፥ ታደ**ገ**ን፥ ስለ ስምህም ኃጢአታችንን አስተሰርይልን።
- ¹⁰ አሕዛብ፥ አምላካቸው ወዴት ነው? *እንዳ*ይሉ፥ የፈሰሰውን የባሪያዎችህን ደም በቀል በዓይኖቻችን ፊት አሕዛብ ያወቁ፤
- ¹¹ የእስረኞች ጩኸት ወደ ፊትህ ይግባ፤ እንደ ክንድህም ታላቅነት ሊገደሉ የተፈረደባቸውን አድን።
- ¹² አቤቱ÷ የተዘባበቱብህን መዘባበታቸውን ለጎረቤቶቻችን ሰባት እጥፍ በብብታቸው ክፈላቸው ፡፡
- ¹³ እኛ ሕዝብህ ግን÷ የማሰማርያህም በጎች÷ ለዘላለም እና*መ*ሰግንሃለን፤ ለልጅ ልጅም ምስጋናህን እንናገራለን።

ምዕራፍ 80

ለመዘምራን አለቃ፤ በመለከቶች፤ ስለ አሦራው ያን፤ የአሳፍ የምስክር መዝሙር።

- **የ**ሴፍን እንደ መንጋ የምትመራት የእስራኤል ጠባቂ ሆይት አድምጥ፤ በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥት ተገለጥ።
- ² በኤፍሬምና በብንያም በምናሴም፤ ኃይልህን እንሣ እኛንም ለ*ጣዳ*ን ና።
- ³ አቤቱ÷ መልሰን÷ ፊትህንም አብራ÷ እኛም *እን*ድናለን።
- ⁴ የሥራዊት አምላክ አቤቱ፥ በባሪያህ ጸሎት ላይ እስከ መቼ ትቈጣለህ?
- ⁵ የእንባ እንጀራን ት*መግ*በናለህት እንባም በስፍር ታጠጣናለህ።
- ⁶ ለጎረቤቶቻችን ክርክር አደረግሽን፥ ጠላቶቻችንም በላያችን ተሣለቁብን።
- ⁷ የሠራዊት አምላክ አቤቱ*ት መልሰንት ፊትህን*ም አብራት እኛም *እንድና*ለን።
- ⁸ ከግብጽ የወይን ግንድ አ*መ*ጣህ፤ አሕዛብን አባረርህ እርስዋንም ተከልሀ።
- ⁹ በፊትዋም ስፍራን አዘጋ<u>ጀ</u>ህ፥ ሥሮችዋንም ተከልህ ምድርንም ሞላች።
- ¹⁰ ጥላዋ ተራሮችን ከደነ፥ ጫፎችዋም እንደ እግዚአብሔር ዝግባ ሆኑ።
- ¹¹ ቅርንጫፎችዋንም እስከ ባሕር÷ ቡቃያዋንም እስከ ወንዙ ዘረጋች።
- ¹² አጥርዋን ለምን አፈረስህ? መንገድ አላፊም ሁሉ ይቀጥፋታል።
- ¹³ የዱር እርያ አረከሳት÷ የአገር አውሬም ተሰጣራባት።
- ¹⁴ የሠራዊት አምላክ ሆይ፥ እንግዲህ ተመለስ፤ ከሰጣይ ተመልከት፥ እይም፥ ይህችንም የወይን ግንድ ኰበኝ።
- ¹⁵ በሰው ልጅ ለአንተ ያጸናሽውን ቀኝህ የተከላትን አንሣ።
- ¹⁶ በእሳት ተቃጥላለች ተነቅላማለች፤ ከፊትህ ተግሣጽም የተነሣ ይጠፋሉ ።
- ¹⁷ ለአንተ ባጸናሽው በሰው ልጅ ላይ፥ በቀኝህ ሰው ላይ እጅህ ትሁን።
- ¹⁸ ከአንተም አንራቅ፤ አድነን ስምህንም እን**ጠራ**ለን።
- ¹⁹ የሠራዊት አምላክ አቤቱ*ት መ*ልሰንት ፊትህንም አብራት እኛም *እንድና*ለን።

- **በ**ረድኤታችን በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ÷ ለያዕቆብም አምላክ እልል በሉ።
- ² ዝማሬውን እን**ሥ ከበሮንም ስ**ጡ፥ ደስ የሚያሰኝውን በገና ከመሰንቆ ጋር፤
- ³ በመባቻ ቀን በከፍተኛው በዓላችን ቀን መለከትን ንፉ፤
- ⁴ ለእስራኤል ሥርዓቱ ነውና፥ የያዕቆብም እምላክ ፍርድ።
- ⁵ ከግብጽ በወጣ ጊዜ ለዮሴፍ ምስክር አቆመው። ያላወቅሁትን ቋንቋ ሰማሁ።
- ⁶ ጫንቃውን ከሽክም÷ እጆቹንም በቅርጫት ከመገዛት አራቅሁ።
- ⁸ ሕዝቤ ሆይ÷ስማኝ እነግርሃለሁም፤ እስራኤል ሆይ÷ እ*መ*ሳክርልሃለሁ።
- ⁹ አንተስ ብትሰማኝ ሌላ አምላክ አይሆንልህም፥ ለሌላ አምላክም አትሰግድም።
- ¹⁰ ከግብጽ ምድር ያወጣሁህ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝና፤ አፍህን አስፋ እሞላዋለሁም።
- ¹² እንደ ልባቸው ሥራ ተውኃቸው፥ በልባቸውም አሳብ ሄዱ።
- ¹³ ሕዝቤስ ሰምቶኝ ቢሆን፥ እስራኤልም በመንገዴ ሄደው ቢሆን፤
- ¹⁴ ጠላቶቻቸውን ఉጥኜ ባዋረድጏቸው ነበር፥ በሚያስጨንቋቸውም ላይ እጀን በጣልሁ ነበር፤
- ¹⁵ የእግዚአብሔር **ጠላ**ቶ ችም በተገዙለት ነበር፥ ዘመናቸውም ለዘላለም በሆነ ነበር፤
- ¹⁶ ከስንዴም ስብ ባበላቸው ነበር÷ ከዓለቱም ማር ባጠባባቸው ነበር።

የአሳፍ መዝሙር።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔር በአማልክት ማኅበር ቆመ÷ በአማልክትም መካከል ይፈርዳል።
- ² እስከ መቼ ሐስትን ትራርዳላችሁ? እስከ መቼ ለኃጢአተኞች ፊት ታደላላችሁ?
- ³ ለድሆችና ለድሀ አደጎች ፍረዱ፤ ለችግረኛውና ለምስኪኦ ጽድቅ አድርጉ፤
- ⁴ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኦ፤ ከኃጢአተኞችም እጅ አስጥሉአቸው።
- ⁵ አያውቁም፥ አያስተውሉም፤ በጨለማ ውስጥ ይመላለሳሉ፤ የምድር መሠረቶች ሁሉ ተናወጡ።
- ⁶ እኔ ግን። አማልክት ናቸሁ፥ ሁላቸሁም የልዑል ልጆች ናቸሁ፤
- ⁷ ነገር ግን እንደ ሰው ትምታላችሁ፥ ከአለቆችም እንደ አንዱ ትወድቃላችሁ አልሁ።
- ⁸ አቤቱ÷ ተነሥ÷ በምድር ላይ ፍርድ÷ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና።

ምዕራፍ 83

የአሳፍ የምስጋና መዝሙር።

- <mark>ለ</mark>ቤቱ÷ እንደ እንተ ማን ነው? አቤቱ÷ ዝም አትበል÷ ቸልም አትበል።
- ² እነሆ÷ ጠላቶ ችህ ጮኽዋልና÷ የሚጠሉህም ራሳቸውን አንሥተዋልና።
- ³ ሕዝብህን በምክር ሸነገሉአቸው፥ በቅዱሳንህም ላይ ተማከሩ።
- ⁴ ኦ ከሕዝብ እናጥፋቸው፥ ደግሞም የእስራኤል ስም አይታሰብ አሉ ።
- ⁵ አንድ ሆነው በአንተ ላይ ተማከሩ፤ በአንተ ላይ ቃል ኪዳን አደረጉ፤
- ⁶ የኤዶማውያን ድንኳኖች እስማኤላውያንም፥ ሞዓብም ኢጋራውያንም፥
- ⁸ አሦርም ከእነርሱ ጋር ተባበረ÷ ለሎጥ ልጆችም ረዳት ሆኦአቸው።
- ⁹ እንደ ምድያምና እንደ ሲሣራ÷ በቂሶንም ወንዝ እንደ ኢያቢስ አድርግባቸው ።
- ¹⁰ በዓይንዶር ጠፉ÷ እንደ ምድርም ጕድፍ ሆኑ።
- ¹¹ አለቆቻቸውን አንደ ሔራብና አንደ ዜብ፥ ታላላቆቻቸውንም አንደ ዛብሄልና አንደ ስልማና አድርጋቸው።

- 12 የእግዚአብሔርን መሥዊያ እንወርሳለን የሚሉትን።
- ¹³ አምላኬ ሆይ÷ እንደ ትቢያ በነፋስ ፊትም እንደ ገለባ አድርጋቸው።
- ¹⁴ እሳት ዱርን እንደሚያቃጥል፥ ነበልባልም ተራሮች እንደሚያነድድ፥
- ¹⁵ እንዲሁ በቊጣህ አሳድዳቸው÷ በመቅሠፍትህም አስደንግጣቸው።
- ¹⁶ ፊታቸውን እፍረት ሙላው፥ አቤቱ፥ ስምህንም ይፈልጋሉ።
- ¹⁷ ይፈሩ ለዘላለ*ሙ*ም ይታወኩ፤ ይ**ጐ**ስቍሉ ይጥፉም።
- ¹⁸ ስምህም እግዚአብሔር እንደ ሆነ፥ በምድር ሁሉ ላይም አንተ ብቻ ልዑል እንደ ሆንህ ይወቁ።

ለመዘምራን አለቃ፤ በዋሽንት፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።

- የሥራዊት አምላክ ሆይ፥ ማደሪያዎችህ እንደምን የተወደዱ ናቸው!
- ² ነፍሴ የእግዚአብሔርን አደባባዮች ትወድዳለች ትናፍቅማለች፤ ልቤም ሥ*ጋ*ዬም በሕያው አምላክ ደስ ተሰኝ።
- ³ ወፍ ለእርስዋ ቤትን አገኘቸ፥ ዋኖስም ጫጩቶቸዋን የምታኖርበት ቤት አገኘቸ፤ የሠራዊት አምላክ ንጉሤም አምላኬም ሆይ፥ እርሱ መሠዊያህ ነው።
- ⁴ በቤትህ የሚኖሩ ሁሉ የተ*መ*ሰገኑ ናቸው፤ ለዓለምና ለዘላለምም *ያመ*ሰግኑሃል።
- ⁶ በልቅሶ ሽለቆ ውስጥ በወሰነው ስፍራ የሕግ መምህር በረከትን ይሰጣልና።
- ⁷ ከኃይል ወደ ኃይል ይሄዳሉ፤ የአማልክት አምላክ በጽዮን ይታያል።
- ⁸ የሠራዊት አምላክ አቤቱ፥ ጸሎቴን ስማ፤ የያዕቆብ አምላክ ሆይ፥ አድምጥ።
- ¹⁰ ከአእላፍ ይልቅ በአደባባዮችህ አንዲት ቀን ትሻላለች፤ በኃጥ**ኣን ድን**ኳኖች ከመቀመጥ ይልቅ፥ በእግዚአብሔር ቤት እጣል ዘንድ መረጥሁ።
- ¹¹ እግዚአብሔር አምላክ ምሕረትንና እውነትን ስለ ወደደ÷ ሞገስንና ክብርን ይሰጣል፤ እግዚአብሔር በቅንነት የሚሄዱትን ከመልካም ነገር አያሳጣቸውም።
- ¹² የሠራዊት አምላክ ሆይ፥ በአንተ የታ*መ*ነ ሰው ምስጉን ነው።

ምዕራፍ 85

ለመዘምራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።

- **ለ**ቤቱ÷ ለምድርህ ሞገስን አደረግህ÷ የያዕቆብንም ምርኮ *መ*ለስህ።
- ² የሕዝብህን ኃጢአት አስቀረህ፥ አበሳቸውንም ሁሉ ከደንህ።
- ³ መዓትህንም ሁሉ አስወገድህ፤ ከቍጣህ መቅሠፍት ተመለስህ።
- ⁴ የመድኃኒታችን አምላክ ሆይ÷ መልሰን÷ ቍጣህንም ከእኛ መልስ።
- ⁵ በውኑ ለዘላለም ትቈጣናለህን? ቍጣህንስ ለልጅ ልጅ ታስረዝማለህን?
- ⁶ አቤቱ÷ ትመለሳለህ ታድነንማለህ፤ ሕዝቡም በአንተ ደስ ይላቸዋል።
- ⁷ አቤቱ÷ ምሕረትህን አሳየን÷ አቤቱ÷ *መ*ድኃኒትህንም ስጠን።
- ⁸ እግዚአብሔር አምላክ የሚናገረውን እስማለሁ፤ ስላምን ለሕዝቡና ለቅዱሳኦ ልባቸውንም ወደ እርሱ ለሚ*መ*ልሱ ይናገራልና።
- ⁹ ነገር ግን ክብር በምድራችን ያድር ዘንድ ማ*ጓኑ* ለሚፈሩት ቅርብ ነው፤
- ¹⁰ ምሕረትና እውነት ተገናኙ፤ ጽድቅና ሰላም ተስማ**ሙ**።
- ¹¹ እውነት ከምድር በቀለች፥ ጽድቅም ከሰማይ ተመለከተች።
- ¹² እግዚአብሔርም በጎ ነገርን ይሰጣል÷ ምድራችንም ፍሬዋን ትሰጣለች።
- ¹³ ጽድቅ በፊቱ ይሄዳል÷ ፍለጋውንም በ*መንገ*ድ ውስጥ ያኖራል።

የዳዊት ጸሎት።

<mark>ለ</mark>ቤቱ÷ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል አድምጠኝም÷ ችግረኛና ምስኪን ነኝና።

- ² ቅዱስ ነኝና ነፍሴን ጠብቅ፤ አምላቤ ሆይ÷ እንተን የታመነውን ባሪያህን አድነው።
- ³ አቤቱ፥ ቀኑን ሁሉ ወደ አንተ እጮ**ቫ**ለሁና ማረኝ።
- ⁴ የባሪያህን ነፍስ ደስ አሰኛት፥ አቤቱ፥ ነፍሴን ወደ አንተ አነሣለሁና።
- ⁵ አቤቱ÷ አንተ መሓሪና ይቅር ባይ ነህና÷ ምሕረትህም ለሚጠሩህ ሁሉ ብዙ ነውና።
- ⁶ አቤቱ፥ ጸሎቴን አድምጥ፥ የልመናዬንም ድምፅ ስማ።
- ⁷ ትመልስልኛለህና በመከራዬ ቀን ወደ አንተ እጠራለሁ።
- ⁸ አቤቱ÷ ከአ**ጣ**ልክት የሚ*መ*ስልህ የለም÷ *እንደ ሥራህ*ም ያለ የለም።
- ⁹ ያደረግሃቸው አሕዛብ ሁሉ ይመጣሉ÷ አቤቱ÷ በፊትህም ይሰግዳሉ÷ ስምህንም ያከብራሉ፤
- ¹⁰ አቤቱ÷ ድንቅ የምታደርግ አንተ ታላቅ ነህና÷ አንተም ብቻህን ታላቅ አምላክ ነህና።
- ¹¹ አቤቱ፥ *መንገ*ድህን ምራኝ፥ በእውነትህም እሄዳለሁ፤ ስምህን ለመፍራት ልቤ ደስ ይለዋል።
- ¹² አቤቱ አምላኬ ሆይ፥ በልቤ ሁሉ አ*መ*ሰግንሃለሁ፥ ለዘላለምም ስምህን አከብራለሁ፤
- ¹³ ምሕረትህ በእኔ ላይ ታላቅ ናትናት ነፍሴንም ከታችኛይቱ ሲኦል እድነሃታልና።
- ¹⁴ አቤቱ፥ ዓመፀኞች በእኔ ላይ ተነሥተዋል፥ የክፉዎችንም *ማኅ*በር ነፍሴን ፈለጉእት፤ በፊታቸውም አላደረጉህም።
- ¹⁵ አቤቱ÷ አንተ ግን መሓሪና ርኅሩኅ አምላክ ነህ፤ መዓትህ የራቀ ምሕረትህም እውነትህም የበዛ፤
- ¹⁶ ወደ እኔ ተመልከት ማረኝም፤ ለባሪያህ ኃይልህን ስጥ፥ የሴት ባሪያህንም ልጅ አድን።
- ¹⁷ ምልክትንም ለመልካም ከእኔ ጋር አድርግ፤ የሚጠሉኝ ይዩ ይፈሩም÷ አቤቱ÷ አንተ ረድተሽኛልና÷ አጽንተሽኛልምና።

ምዕራፍ 87

የቆሬ ልጆች የምስጋና መዝሙር።

መሠረቶቹ በተቀደሱ ተራሮች ናቸው፤

- ² ከያዕቆብ ድንኳኖች ይልቅ÷ እግዚአብሔር የጽዮንን ደጆች ይወድ~~ዳቸ~~ዋል።
- ³ የእግዚአብሔር ከተማ ሆይ፥ በአንቺ የተከበረ ነገር ይባላል።
- ⁴ የሚያውቁኝን ረዓብንና ባቢሎንን አስባቸዋለሁ፤ እነሆት ፍልስጥኤማውያን ሒሮስም የኢትዮጵያም ሕዝብት እነዚህ በዚያ ተወለዱ።
- ⁵ ሰው እናታችን ጽዮን ይላል፥ በውስ**ጥዋም ሰው ተወለደ፤ እርሱ ራሱም ል**ዑል *መሠረታት* ።
- ⁶ እግዚአብሔር ለሕዝቡ፥ በውስጥዋም ለተወለዱት አለቆችዋ በመጽሐፍ ይነግራቸዋል።
- ⁷ በአንቺ የሚኖሩ ሁሉ ደስ እንደሚላቸው ይነግራቸዋል።

ምዕራፍ 88

የቆሬ ልጆች የምስጋና መዝሙር። ለመዘምራን አለቃ በማሽላት ለመዘመር፤ የይዝራኤላዊው የኤማን ትምህርት።

ለቤቱ÷ የመድኃኔቴ አምላክ÷ በቀንና በሌሊት በፊትህ ጮኽሁ፤

- ² ጸሎቴ ወደ ፊትህ ትግባ፥ ጆሮህንም ወደ ጩኸቴ አዘንብል፤
- ³ ነፍሴ መከራን ጠግባለችና፥ ሕይወቴም ወደ ሲኦል ቀርባለችና።
- ⁴ ወደ ጓድጓድ ከሚወር*ዱ ጋ*ር ተቈጠርሁት ረዳትም እንደሌለው ሰው ሆንሁ።
- ⁵ ለዘላለም እንደጣታስባቸው፥ እንደ ተገደሉና በመቃብር ውስጥ እንደ ተጣሉ፥ በሙታን ውስጥ እንዳሉ የተጣልሁ ሆንሁ፤ እንርሱም ከእጅህ ተለዩ።
- ⁶ በጨለማና በሞት ጥላ ውስጥ፥ በታችኛው ጕድጓድ አስቀ*መ*ጥሽኝ።

- ⁷ በ**እኔ ላይ ቍጣህ ጸና፥ መቅ**ሠፍትህን ሁሉ በ**እኔ ላይ አመጣ**ህ።
- ⁸ የሚያውቁኝን ከእኔ አራቅህ፤ በእነርሱ ዘንድ ርኵስ አደረግሽኝ፤ ያዙኝ፥ መውጫም የለኝም።
- ⁹ ዓይኖቼም በመከራ ፈዘዙ፤ አቤቱ፥ ሁልጊዜ ወደ እንተ ጮኽሁ፥ እጆቼንም ወደ እንተ ዘረጋሁ፥
- ¹⁰ በው*ኑ* ለ*ሙታን* ተላምራት ታደርጋለህን? የሞቱትስ ተነሥተው *ያመ*ሰግኦሃልን?
- ¹¹ በመቃብርስ ውስጥ ቸርነትህን፥ እውነትህንስ በጥፋት ስፍራ ይናገራሉን?
- ¹² ተአምራትህ በጨለማ፥ ጽድቅህንም በመርሳት ምድር ትታወቃለችን?
- ¹³ አቤቱ÷ እኔ ግን ወደ አንተ ጮኽሁ፤ በጥዋት ጸሎቴ ወደ ፊትህ ትደርሳለች።
- ¹⁴ አቤቱ÷ ነፍሴን ለምን ትጥላለህ? ፊትህንስ ከእኔ ለምን ትሰውራለህ?
- ¹⁵ እኔ ከታናሽነቴ ችግረኛ ለሞትም የቀረብሁ ነኝ፤ ከፍ ከፍ ካልሁ በኋላ ግን ተዋረድሁ ተናቅሁም ።
- ¹⁶ መቅሠፍትህ በላዬ አለፈ*፥* ግር*ጣ*ህም አስደነገጠኝ።
- ¹⁸ ወዳጀንና ባልንጀራዬን ዘመዶቼንም ከመከራ የተነሣ ከእኔ አራቅህ።

የይዝራኤላዊው የኤታን ትምህርት።

- **ለ**ቤቱ÷ ምሕረትህን ለዘላለም እዘምራለሁ÷ እውነትህንም በአፌ ለልጅ ልጅ እናገራለሁ።
- ² እንዲህ ብለሃልና። ምሕረት ለዘላለም ይመሠረታል÷ እውነትህም በሰማይ ይጸናል።
- ³ ከመረጥሁት ጋር ቃል ኪዳኔን አደረግሁት ለባሪያዬም ለዳዊት ማልሁ።
- ⁴ ዘርህን ለዘላለም አዘጋጃለሁ፥ ዙፋ*ን*ህንም ለልጅ ልጅ *እ*መሠርታለሁ።
- ⁵ አቤቱ÷ ሰማያት ተኣምራትህን እውነትህንም ደግሞ በቅዱሳን ማኅበር ያመሰግናሉ ።
- ⁶ እግዚአብሔርን በሰማይ የሚተካከለው ማን ነው? ከአማልክትስ ልጆች እግዚአብሔርን ማን ይመስለዋል?
- ⁷ በቅዱሳን ምክር እግዚአብሔር ክቡር ነው፤ በዙሪያው ባሉት ሁሉ ላይ ታላቅና ግሩም ነው።
- ⁸ አቤቱ የሠራዊት አምላክ፥ እንደ አንተ ያለ ማን ነው? አቤቱ፥ አንተ ብርቱ ነህ፥ እውነትህም ይከብብሃል።
- ⁹ የባሕርን ኃይል አንተ ትገዛለህ፥ የሞገዱንም *መና*ወጥ እንተ ዝም ታስንዋለህ።
- ¹⁰ አንተ ረዓብን እንደ ተገደለ አዋረድሽው፥ በኃይልህም ክንድ ጠላቶ ቸህን በተንሃቸው።
- ¹¹ ሰጣያት የአንተ ናቸው፥ ምድርም የአንተ ናት፤ ዓለምንና ሞላውም አንተ *መ*ሠረትህ።
- ¹² ሰሜንና ደቡብን አንተ ፌጠርህ፤ ታቦርና አርሞንዔም በስምህ ደስ ይላቸዋል።
- ¹³ ክንድህ ከኃይልህ ጋር ነው፤ እጅህ በረታች ቀኝህም ከፍ ከፍ አለች።
- ¹⁴ የዙፋንህ መሠረት ጽድቅና ፍርድ ነው፤ ምሕረትና እውነት በፊትህ ይሄዳሉ ፡፡
- ¹⁵ እልልታ የሚያውቅ ሕዝብ ምስጉን ነው፤ አቤቱ፥ በፊትህ ብርሃን ይሄዳሉ ።
- ¹⁶ በስምህ ቀ*ኑን* ሁሉ ደስ ይላቸዋል፥ በጽድቅህም ከፍ ከፍ ይላሉ፤
- ¹⁷ የኃይላቸው ትምክሕት አንተ ነህና፥ በምንስህም ቀንዳችን ከፍ ከፍ ይላልና።
- ¹⁸ ረድኤታችን ከእግዚአብሔር ከንጉሣችንም ከእስራኤል ቅዱስ ነውና።
- ¹⁹ በዚ*ያ* ጊዜ ለልጆችህ በራአይ ተናገርህ እንዲህም አልህ። ረድኤቴን በኃይል ላይ አኖርሁ፤ ከሕዝቤ የተመረጠውን ከፍ ከፍ አደረግሁ።
- ²⁰ ባሪያዬን ዳዊትን አገኘሁት÷ ቅዱስ ዘይትም ቀባሁት።
- ²¹ እጀም ትረዳዋለች፥ ክንዴም ታጸናዋለች።
- ²² ጠላት በእርሱ ላይ አይጠቀምም*ት የዓመፃ* ልጅም *መ*ከራ አይጨምርበትም።
- ²³ ጠላቶቹን ከፊቱ አጠፋለሁት የሚጠሉትንም አዋርዳቸዋለሁ።
- ²⁴ እውነቴና ምሕረቴም ከእርሱ *ጋ*ር ነው፥ በስሜም ቀንዱ ከፍ ከፍ ይላል።
- ²⁵ እጁን በባሕር ላይ ቀ*ኙን*ም በወንዞች ላይ አኖራለሁ።

- ²⁷ እኔም ደግሞ በኵሬ አደርገዋለሁ÷ ከምድር ነገሥታትም ከፍ ይላል።
- ²⁸ ለዘላለምም ምሕረቴን ለእርሱ እጠብቃለሁ፥ ኪዳኔም በእርሱ ዘንድ የታመነ ነው።
- ²⁹ ዘሩንም ለዓለምና ለዘላለም፥ ዙፋ*ኑ*ንም እንደ ሰ**ማ**ይ ዘ*መን* አደርጋለሁ።
- ³⁰ ልጆቹ ግን ሕጌን ቢተዉ÷ በፍርዴም ባይሄዱ፤
- 31 ሥርዓቴንም ቢያረክሱ፥ ትሕዛዜንም ባይጠብቁ፤
- ³² ኃጢአታቸውን በበትር፥ በደላቸውንም በመቅሠፍት **እን**ብኛታለሁ።
- ³³ ምሕረቴን ግን ከእርሱ አላርቅም፥ በእውነቴም አልበድልም፤
- ³⁴ ኪ*ዓኔን*ም አላረክስም÷ ከከንፈሬም የወጣውን አልለውጥም።
- ³⁶ ዘሩ ለዘላለም÷ ዙፋኦም በፊቴ እንደ ፀሐይ ይኖራል።
- ³⁷ ለዘላለም እንደ ጨረቃ ይጸናል፤ ምስክርነቱ በሰማይ የታ*መን* ነው።
- ³⁸ አንተ ግን ናቅሽው ጣልሽውም÷ የቀባሽውንም ጣልሽው።
- ³⁹ የባሪያህንም ኪዳን አፈረስህ÷ መቅደሱንም በምድር አረከስህ።
- ⁴⁰ ቅጥሩን ሁሉ ጣልህ፥ አምባዎቹንም አጠፋህ።
- ⁴¹ መንገድ አላፊም ሁሉ ተናጠቀው÷ ለጎረቤቶቹም ስድብ ሆነ።
- ⁴² የጠላቶቹንም ቀኝ ከፍ ከፍ አደረግህ፥ ጠላቶቹንም ሁሉ ደስ አሰንህ።
- ⁴³ የሰይፉንም ረድኤት መለስህ፥ በሰልፍም ውስጥ አልደገፍሽውም ።
- ⁴⁴ ከንጽሕናውም ሻርሽው፥ ዙፋ*ኑ*ንም በምድር ጣልህ።
- ⁴⁵ የዙፋ*ኑን*ም ዘ*መን* እሳነስህ፥ በ**እ**ፍረትም ሸፈንሽው።
- ⁴⁶ አቤቱ÷ እስከ *መ*ቼ ለዘላለም ፊትህን ትመልሳለህ? እስከ መቼስ ቍጣህ እንደ እሳት ይነድዳል?
- ⁴⁷ ችሎታዬ ምን እንደ ሆነ አስብ፤ በው*ኑ* የሰውን ልጅ ሁሉ ለከንቱ ፈጠርሽውን?
- ⁴⁸ ሕያው ሆኖ የሚኖር፥ ሞትንስ የማያይ ማን ነው? ነፍሱንስ ከሲኦል እጅ የሚያድን ማን ነው?
- ⁴⁹ ለዳዊት በእውነት የማልህ፥ አቤቱ፥ የቀድሞ ምሕረትህ ወዴት ነው?
- ⁵⁰ አቤቱ÷ የባሪያዎችህን ስድብ÷ በብብቴ ብዙ አሕዛብን የተቀበልሁትን÷
- ⁵¹ አቤቱ÷ ጠላቶ ቸህን የሰደቡትን የቀባሽውን ዘ*መን* የሰደቡትን አስብ።
- ⁵² እግዚአብሔር ለዘላለም ይባረክ። ይሁን ይሁን።

የእግዚአብሔር ሰው የሙሴ ጸሎት።

- **ለ**ቤቱ÷ አንተ ለትውልድ ሁሉ መጠጊያ ሆንህልን።
- ² ተራሮች ሳይወለዱ÷ ምድርም ዓለምም ሳይሠሩ÷ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ አንተ ነህ።
- ³ ሰውን ወደ ኅሳር አትመልስም፤ የሰው ልጆች ሆይ፥ ተመለሱ ትላለህ፤
- ⁴ ሺህ ዓመት በፊትህ እንዳለፈች እንደ ትናንት ቀን፥ እንደ ሌሊትም ትጋት ነውና።
- ⁵ ዘመኖች የተናቁ ይሆናሉ÷ በማለዳም እንደ ሣር ያልፋል።
- ⁶ ማልዶ ያብባል ያልፋልም፥ በሥርክም ጠውልጎና ደርቆ ይወድቃል።
- ⁷ እኛ በቍጣህ አልቀናልና፥ በ*መዓ*ትህም ደንግጠናልና።
- ⁸ የተሰወረውን ኃጢአታችንን በፊትህ ብርሃን፥ በደላችንንም በፊትህ አስቀ*መ*ጥህ።
- ⁹ ዘመናችን ሁሉ አልፎአልና፥ **እ**ኛም በመዓትህ አልቀናልና፤ ዘመኖቻችንም እንደ ሸረሪት ድር ይሆናሉ ።
- ¹⁰ የዘመኖቻችንም ዕድሜ ሰባ ዓመት፥ ቢበረታም ሰማንያ ዓመት ነው፤ ቢበዛ ግን ድካምና መከራ ነው፤ ከእኛ ቶሎ ያልፋልና፥ እኛም እንገሠጻለንና።
- ¹¹ የቍጣህን ጽናት ማን ያውቃል? ከቍጣህ ግርማ የተነሣ አለቁ።

- ¹³ አቤቱ÷ ተመለስ÷ እስከ መቼስ ነው? ስለ ባሪያዎችህም ተምዋገት።
- ¹⁴ በማለ*ዓ* ምሕረትህን እንጠግባለን፤ በዘመናችን ሁሉ ደስ ይለናል ሐሤትም እናደር*ጋ*ለን።
- ¹⁵ መከራ ባሳየሽን ዘመን ፌንታ፥ ክ~~ፋ~~ም ባየንባቸው ዘመኖች ፋንታ ደስ ይለናል።
- ¹⁶ ባሪያዎችህንና ሥራህን እይ÷ ልጆቻቸውንም ምራ።
- ¹⁷ የአምላካችን የእግዚአብሔር ብርሃን በላያችን ይሁን። የእጆቻችንንም ሥራ በላያችን አቅና።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር።

- **በ**ልውል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል።
- ² እግዚአብሔርን። እንተ *መታመ*ኛዬ ነህ እለዋለሁ፤ አምላኬና *መ*ሸሽጊያዬ ነው፥ በእርሱም እታመናለሁ።
- ⁴ በላባዎቹ ይጋርድሃል፥ በክንፎቹም በታች ትተ*ግመ*ናለህ፤ እውነት እንደ ጋሻ ይከብብሃል።
- ⁵ ከሌሊት ግርማ÷ በቀን ከሚበርር ፍላጻ÷
- ⁶ በጨለማ ከሚሄድ ክፉ ነገር÷ ከአደጋና ከቀትር *ጋኔን* እት*ፌ*ራም።
- ⁷ በአጠንብህ ሺህ በቀኝህም አሥር ሺህ ይወድቃሉ፤ ወደ አንተ ግን አይቀርብም ።
- ⁸ በዓይኖችህ ብቻ ት*መ*ለከታለህ፥ የኃጥኣንንም ብድራት ታያለህ።
- ⁹ አቤቱ÷ አንተ ተስፋዬ ነህና፤ ልዑልን መጠጊያህ አደረግህ።
- ¹⁰ ክፉ ነገር ወደ እንተ አይቀርብም*፥ መቅሠፍትም ወደ* ቤትህ አይገባም።
- ¹¹ በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና፤
- ¹² እግርህም በድንጋይ እንዳትስናከል በእጆቻቸው *ያነ*ሡሃል።
- ¹³ በተኵላና በእባብ ላይ ትጫማለህ፤ አንበሳውንና ዘንዶውን ትረግጣለህ።
- ¹⁴ በእኔ ተማምኖአልና አስጥለዋለሁ፤ ስሜንም አውቆአልና እጋርደዋለሁ።
- ¹⁵ ይጠራኛል እመልስለትማለሁ፥ በመከራውም ጊዜ ከእርሱ *ጋ*ራ እሆናለሁ፤ አድነዋለሁ አኩብረውማለሁ።
- ¹⁶ ረጅምን ዕድሜ አጠግበዋለሁ÷ ማ*ጓኔን*ም አሳየዋለሁ።

ምዕራፍ 92

በስንበት ቀን የምስጋና መዝሙር።

- **ለ**ግዚአብሔርን ማ*መ*ስገን መልካም ነው፥ ልዑል ሆይ፥ ለስምህም ዝጣሬ ማቅረብ፤
- ² በማለ*ዓ* ምሕረትን፥ በሌሊትም እውነትህን ማውራት
- ³ አሥር አውታር ባለው በበገና፥ ከምስጋና ጋርም በመሰንቆ።
- ⁴ አቤቱ÷ በሥራህ ደስ አሰኝተሽኛልና፤ በእጅህም ሥራ ደስ ይለኛልና።
- ⁵ አቤቱ÷ ሥራህ እጅግ ትልቅ ነው÷ አሳብህም እጅግ ጥልቅ ነው።
- ⁶ ሰነፍ ሰው አያውቅም። ልብ የሌለውም ይህን አያስተውለውም።
- ⁷ ኃጢእተኞች እንደ ሣር ሲበቅሉ ዓ*መፃ የሚያ*ደርጉ ሁሉ ሲለመልሙ፥ ለዘላለም ዓለም እንዲጠፋ ነው።
- ⁸ አቤቱ÷ አንተ ግን ለዘላለም ልዑል ነህ፤
- ⁹ አቤቱ÷ እነሆ÷ ጠላቶ ቸህ ይጠፋሉና÷ ዓመፃንም የሚሠሩ ሁሉ ይበተናሉና።
- ¹⁰ ቀንዴ አንድ ቀንድ እንዳለው ከፍ ከፍ ይላል፤ ሽምግልናዬም በዘይት ይለ*መ*ልማል።
- ¹¹ ዓይኔም በጠላቶቼ ላይ እየች፥ ጀሮዬም በእኔ ላይ በቆ*ሙ* በክፉዎች ላይ ሰማች።
- ¹² ጻድቅ እንደ ዘንባባ ያራራል÷ እንደ ሊባኖስ ዝግባም ያድጋል።

- ¹³ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል፥ በአምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ ።
- ¹⁴ ያን ጊዜ በለመለመ ሽምግልና ያፈራሉ ደስተኞችም ሆነው ይኖራሉ።
- ¹⁵ አምላኬ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ ይነግራሉ÷ በእርሱም ዘንድ ዓ*መ*ፃ የለም።

በስንበት ቀን የምስጋና መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ግዚአብሔር ነገሥ፥ ክብርንም ለበሰ፤ እግዚአብሔር ኃይልን ለበሰ፥ ታጠቀም፤ ዓለምን እንዳትናወ**ጥ አ**ጸናት።

- ² ዙፋ*ን*ህ ከጥንት ጀምሮ የተዘጋጀ ነው፥ አንተም ከዘላለም ነህ።
- ³ አቤቱ÷ ወንዞች ከፍ ከፍ አደረጉ÷ ወንዞች ቃሎቻቸውን ከፍ ከፍ አደረጉ።
- ⁴ ከብዙ ውኆች ድምፅ ከባሕርም ታላቅ ሞገድ ይልቅ እግዚአብሔር በከፍታው ድንቅ ነው።
- ⁵ ምስክርህ እጅግ የታመነ ነው፤ አቤቱ÷ እስከ ረጅም ዘመን ድረስ ለቤትህ ቅድስና ይገባል።

ምዕራፍ 94

በአራተኛ ሰንበት የዳዊት መዝሙር።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔር የበቀል አምላክ ነው። የበቀል አምላክ ተገለጠ።
- ² የምድር ፈራጅ ሆይ፥ ከፍ ከፍ በል፤ ለትዕቢተኞች ፍዳቸውን ክፈላቸው።
- ³ አቤቱ÷ ኃጢአተኞች እስከ መቼ? ኃጢአተኞች እስከ መቼ ይጓደዳሉ?
- ⁴ ይከራከራሉ÷ ዓመፃንም ይናገራሉ፤ ዓመፃንም የሚያደርጉ ሁሉ ይናገራሉ።
- ⁵ አቤቱ÷ ሕዝብን አዋረዱ÷ ርስትህንም አስቸገሩ።
- ⁶ ባልቴቲቱንና ድሀ አደጉን ገደሉ÷ ስደተኛውንም ገደሉ ።
- ⁷ እግዚአብሔር አያይም÷ የያዕቆብ አምላክ አያስተውልም አሉ።
- ⁸ የሕዝብ ደንቆሮች ሆይ÷ አስታውሉ፤ ሰነፎችማ መቼ ይጠበባሉ?
- ⁹ ጆሮን የተከለው አይሰማምን? ዓይንን የሠራው አያይምን?
- ¹⁰ አሕዛብንስ የሚገሥጸው÷ ለሰውም እውቀት የሚያስተምረው እርሱ አይዘልፍምን?
- ¹¹ የሰዎች አሳብ ከንቱ እንደ ሆነ እግዚአብሔር ያው*ቃ*ል።
- 12
- ¹³ ለኃጢአተኛ ጕድዓድ እስኪቈሬር ድረስ ከክፉዎች ዘመናት ይወገድ ዘንድ፥ አቤቱ፥ አንተ የገሥጽኸው ሕግህንም ያስተማርሽው ሰው ምስጉን ነው።
- ¹⁴ እግዚአብሔር ሕዝቡን አይ<mark>ተል</mark>ምና፥ ርስቱንም አይተውምና
- ¹⁵ ፍርድ ወደ ጽድቅ እስኪመልስ ድረስ ልበ ቅኖችም ሁሉ ይከተሉአታል።
- ¹⁶ በክፉዎች ላይ ለእኔ የሚቆም ማን ነው? ዓመፃንስ በሚያደርጉ ላይ ለእኔ የሚከራከር ማን ነው?
- ¹⁷ እግዚአብሔር የረ*ዳ*ኝ ባይሆን ነፍሴ ለጥቂት ጊዜ በሲኦል ባደረች ነበር።
- ¹⁸ እግሮቼ ተሰናከሉ ባልሁ ጊዜ፥ አቤቱ፥ ምሕረትህ ረዳኝ።
- ¹⁹ አቤቱ÷ ለልቤ *እንደ መ*ከራዋ ብዛት ማጽናናትህ ነፍሴን ደስ አሰኛት።
- ²⁰ በሕግ ላይ ዓመፅን የሚ*ሥራ የዓመፅ* ዙፋን ከአንተ *ጋ*ር እንድ ይሆናልን?
- ²¹ የጻድቅን ነፍስ ያደቡባታል÷ በንጹሕ ደምም ይፈር-ዓሉ ።
- ²² እግዚአብሔር መጠጊያ ሆነኝ÷ አምላኬ የተስፋዬም ረዳት ነው።
- ²³ እንደ በደላቸውም እንደ ክፋታቸውም ፍ~~ዳቸ~~ውን ይከፍላቸዋል፥ አምላካችን እግዚአብሔርም ያጠፋቸዋል።

- ² በምስጋና ወደ ፊቱ እንድረስ፥ በዝማሬም ለእርሱ እልል እንበል፤
- ³ እግዚአብሔር ታላቅ አምላክ ነውና፥ በአማልክትም ሁሉ ላይ ታላቅ ንጉሥ ነውና።
- ⁴ እግዚአብሔር ሕዝቡን አይጥላቸውም፤ የምድር ዳርቻዎችም በእጁ ውስጥ ናቸው፥ የተራሮች ከፍታዎች የእርሱ ናቸው።
- ⁵ ባሕር የእርሱ ናት እርሱም አደረጋት፥ የብስንም እጆቹ ሠሩአት።
- ⁶ ኑ÷ እንስገድ ለእርሱም እንገዛ፤ በእርሱ ባደረገን በእግዚአብሔር ፊት እንበርከክ፤
- ⁷ እርሱ አምላካችን ነውና፥ እኛ የማስማርያው ሕዝብ የእጇም በጎች ነንና።
- ⁸ በምድረ በዓ*እንደ ተ*ፌታተኑት እንዳስቈጡት ጊዜ፥ ዛሬ ድም*ፁን ብትስሙ* ልባችሁን አታጽኦ።
- ⁹ የተፈታተኦኝ አባቶቻችሁ ፈተኦኝ ሥራዬንም አዩ።
- ¹⁰ ያችን ትውልድ አርባ ዓመት ተቈጥቻት ነበር። ሁልጊዜ ልባቸው ይስታል፥ እነርሱም *መንገ*ዴን አላወቁም አልሁ።
- ¹¹ ወደ ዕረፍቴም እንዳይገቡ በቁጣዬ ማልሁ።

ከምርኮ በኃላ ቤት በተሠራ ጊዜ።

- **ለ**እግዚአብሔር አዲስ ምስጋናን አመስግኑ፤ ምድር ሁሉ÷ እግዚአብሔርን አመስግኑ።
- ² እግዚአብሔርን አመስግኑ ስሙንም ባርኩ፥ ዕለት ዕለትም ማ*ዓኑ*ን አውሩ።
- ³ ክብሩን ለአሕዛብ ተኣምራቱንም ለወገኖች ሁሉ *ንገ*ሩ፤
- ⁴ እግዚአብሔር ታላቅ ምስጋናውም ብዙ ነውና፥ በአማልክትም ሁሉ ላይ የተፈራ ነውና።
- ⁵ የአሕዛብ አማልክት ሁሉ አጋንንት ናቸውና፤ እግዚአብሔር ግን ሰማ*ያትን ሠራ* ።
- ⁶ ምስጋናና ውበት በፊቱ÷ ቅዱስነትና ግርማ በመቅደሱ ውስጥ ናቸው።
- ⁷ የአሕዛብ ወገኖች፥ ለእግዚአብሔር አምሑ፥ ክብርና ምስጋናን ለእግዚአብሔር አምሑ፤
- ⁸ ለስ*ሙ የሚገ*ባ ክብርን ለእግዚአብሔር እምሑ፤ ቍርባን ያዙ ወደ አደባባዮችም ግቡ።
- ⁹ በቅድስናው ስፍራ ለእግዚአብሔር ስገዱ፤ ምድር ሁሉ በፊቱ ትነዋወጥ።
- ¹⁰ በአሕዛብ መካከል። እግዚአብሔር ነገሥ በሉ። እ*ንዳ*ይናወጥም ዓለ*ሙን* እርሱ አጸናው፥ አሕዛብንም በቅንነት ይራርዳል።
- ¹¹ ሰማያት ደስ ይበላቸው÷ ምድርም ሐሤትን ታድርግ፤ ባሕርና ሞላዋ ይናወጡ፤
- ¹² በረሃ በእርስዋም ያሉ ሁሉ ሐሤትን ያድርጉ፤ የዱር ዛፎች ሁሉ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይላቸዋል፤

ምዕራፍ 97

- **ለ**ግዚአብሔር ነገພ፤ ምድር ሐሤትን ታድርግ፥ ብዙ ደሴቶችም ደስ ይበላቸው።
- ² ደመና ጭጋግም በዙሪያው ናቸው፤ ጽድቅና ፍርድ የዙፋ*ኑ መሠ*ረት ናቸው።
- ³ እሳት በፊቱ ይሄዳል÷ ጠላቶቹንም በዙሪያው ያቃጥላል።
- ⁴ መብረቆቹ ለዓለም አበሩ፤ ምድር አየችና ተናወጠች።
- ⁵ ተራሮችም ከእግዚአብሔር ፊት÷ ከምድር ሁሉ ጌታ ፊት እንደ ሰም ቀለጡ።
- ⁶ ሰማያት የእርሱን ጽድቅ አወሩ÷ አሕዛብም ሁሉ ክብሩን እዩ።
- ⁷ ለተቀረጸ ምስል የሚሰግዱ ሁሉ÷ በጣዖቶ ቻቸውም የሚ*መ*ኩ ይፈሩ፤ መላእክቱ ሁሉ÷ ስገዱለት።
- ⁸ አቤቱ÷ ስለ ፍርድህ ጽዮን ሰምታ ደስ አላት÷ የይሁዳም ሴት ልጆች ደስ አላቸው፤

- ⁹ አንተ÷ እግዚአብሔር÷ በምድር ላይ ሁሉ ልዑል ነህና÷ በአማልክትም ሁሉ ላይ እጅግ ከፍ ከፍ ብለሃልና።
- ¹⁰ እግዚአብሔርን የምትወዱ፥ ክፋትን ጥሉ፤ እግዚአብሔር የቅዱሳኦን ነፍሶች ይጠብቃል፥ ከኃጥላንም እጅ ያድናቸዋል።
- ¹¹ ብርሃን ለጻድቃን÷ ደስታም ለልበ ቅኖች ወጣ።
- ¹² ጻድቃን፥ በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፥ ለቅድስናውም መታሰቢያ አመስግኑ።

የዳዊት መዝሙር።

ለእግዚአብሔር አዲስ ምስጋናን አመስግኦ÷ እግዚአብሔር ተላምራትን አድርጎአልና፤ ቀ*ኙ* የተቀደሰም ክንዱ ለእርሱ ማዳን አደረገ።

- ² እግዚአብሔር ማዳኑን አስታወቀ፥ በአሕዛብም ፊት ጽድቁን **ገለ**ጠ።
- ³ ለያዕቆብ ምሕረቱን ለእስራኤልም ቤት እውነቱን እሰበ፤ የምድር ~~ማርቻዎች ሁሉ የ~~እምላካችንን ማ~~ማ~~ን አዩ።
- ⁴ ምድር ሁሉ ሆይ፥ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤ አ*መ*ስግኦ፥ ደስ ይበላቸሁ፥ ዘምሩም።
- ⁵ ለእግዚአብሔር በመስንቆ÷ በመስንቆና በዝጣሬ ድምፅ ዘምሩ።
- ⁶ በዋሽንትና በመለከት ድምፅ በንጉሥ በእግዚአብሔር ፊት እልል በሉ ።
- ⁷ ባሕርና ሞላዋ÷ ዓለምም በእርስዋም የሚኖሩ ይናወሑ።
- ⁸ ወንዞችም በአንድነት በእጅ ያጨብጭቡ፤ ተራሮች ደስ ይበላቸው፥ በምድር ሊራርድ ይመጣልና።
- ⁹ ለዓለምም በጽድቅ ለአሕዛብም በቅንነት ይራር*ዓ*ል።

ምዕራፍ 99

የዳዊት መዝሙር።

ለግዚአብሔር ነገሥ÷ አሕዛብ ይደንግሎ፤ በኪሩቤል ላይ ተቀመጠ፥ ምድር ትናወጥ።

- ² እግዚአብሔር በጽዮን ታላቅ ነው፤ እርሱም በአሕዛብ ሁሉ ላይ ክፍ ክፍ አለ።
- ³ ግሩምና ቅዱስ ነውና ሁሉ ታላቅ ስምህን ያ*መ*ስግኑ።
- ⁴ የንጉሥ ክብር ፍርድን ይወድ*ዓ*ል፤ አንተ ቅንነትን አጸናህት ለያዕቆብ ፍርድንና ጽድቅን አንተ አደረግህ።
- ⁵ አምላካችንን እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ አድርጉት÷ ቅዱስ ነውና ወደ እግሩ *መ*ረገጫ ስገዱ።
- ⁶ ሙሴና አሮን በካህናቱ ዘንድ÷ ሳሙኤልም ስሙን በሚጠፉት ዘንድ ናቸው። እግዚአብሔርን ጠፉት÷ እርሱም መለሰላቸው።
- ⁷ በደ*መና ዓም*ድም ተናገራቸው፤ ምስክሩንና የሰጣቸውን ትእዛዝ ጠበቁ።
- ⁸ አቤቱ አምላክችን ሆይ፥ አንተ ሰማሃቸው፤ አቤቱ፥ አንተ ማርሃቸው፥ ሥራቸውን **ሁሉ ግን ተበቀልሃቸው**።
- ⁹ አምላካችንን እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ አድርጉት፥ በቅዱስ ተራራውም ስገዱ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና።

ምዕራፍ 100

የምስጋና መዝሙር።

ምድር ሁሉ÷ ለእግዚአብሔር እልል በሉ÷

- ² በደስታም ለእግዚአብሔር ተገዙ፥ በሐሤትም ወደ ፊቱ ግቡ።
- ³ እግዚአብሔር እርሱ አምላክ እንደ ሆነ እወቁ፤ እርሱ ሥራን እኛም አይደለንም፤ እኛስ ሕዝቡ የጣሰጣርያውም በሳች ነን።
- ⁴ ወደ ደጆቹ በመገዛት÷ ወደ አደባባዮቹም በምስጋና ግቡ፤ አመስግኦት÷ ስሙንም ባርኩ፤
- ⁵ እግዚአብሔር ቸር÷ ምሕረቱም ለዘላለም÷ እውነቱም ለልጅ ልጅ ነውና።

የዳዊት መዝሙር።

ለቤቱ÷ ምሕረትንና ፍርድን እቀኝልሃለሁ።

- ² እዘምራለሁ÷ ንጹሕ መንገዱንም አስተውላለሁ፤ ወደ እኔ መቼ ትመጣለህ? በቤቴ መካከል በልቤ ቅንነት እሄዳለሁ።
- ³ በዓይኔ ፊት ክፉን ነገር አላኖርሁም፤ ሕግ ተላላፊዎችን ጠላሁ።
- ⁴ ጠማማ ልብም አልተጢጋኝም፤ ክፉ ከእኔ በራቀ ጊዜ አላወቅሁም ።
- ⁵ ባልንጀራ*ውን* በቀስ*ታ የሚያጣን* እርሱን አሳደድሁ፤ በዓይኑ ትዕቢተኛ የሆነውና ልቡ የሚሳሳው ከእኔ *ጋ*ር አይተባበርም።
- ⁶ ከእኔ ጋር ይኖሩ ዘንድ፤ ዓይኖቼ በምድር ምእ*መናን* ላይ ናቸው፤ በቀና *መንገድ የሚሄ*ድ እርሱ *ያገ*ለግለኛል።
- ⁷ ትዕቢትን የሚያደርግ በቤቴ *መ*ካከል አይኖርም፤ ዓመፅን የሚናገር በዓይኔ ፊት አይቀናም።
- ⁸ ዓመፃ የሚያደርጉትን ሁሉ ከእግዚአብሔር ከተማ አጠፋቸው ዘንድ፥ የምድርን ኃጢአተኞች ሁሉ በማለዳ እገድላቸዋለሁ።

ምዕራፍ 102

ባዘንና ልመናውን በእግዚአብሔር ፊት ባራስስ ጊዜ የችግረኛ ጸሎት።

- **ለ**ቤቱ፥ ጸሎቴን ስማኝ፥ ጩኸቴም ወደ አንተ ይድረስ።
- ² በመከራዬ ቀን ፊትህን ከኔ አትመልስ፤ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል፤ በጠራሁህ ቀን ፌ**ጥ**ነህ ስማኝ።
- ³ ዘመኔ እንደ ጢስ አልቃለችና÷ አጥንቶቼም እንደ መቃጠያ ተቃጥለዋልና።
- ⁴ እህል መብላት ተረስቶኛልና ተቀሠፍሁ ልቤም እንደ ሣር ደረቀ።
- ⁵ ከጩሽቴ ድምፅ የተነሣ አጥንቶቹ ከሥጋዬ ጋር ተጣበቁ።
- ⁶ እንደ ምድረ በዳ እርኩም መስልሁ፤ በፈረስ ቤት እንዳለ እንደ ጕጕት ሆንሁ።
- ⁷ ተጋሁ÷ በሰገነትም እንደሚኖር ብቸኛ ድንቢጥ ሆንሁ።
- ⁸ ጠላቶቼ ሁልጊዜ ይሰድቡኛል፥ *የሚያሳ*ድዱኝም ተ*ማጣ*ሉብኝ።
- ⁹ አ*መ*ድን እንደ እህል ቅሜአለሁናት መጠጤንም ከእንባዬ ጋር ቀላቅያለሁናት
- ¹⁰ ከቍጣህና ከመዓትህም የተነሣ፤ አንሥተሽኛልና፥ ጥለሽኝጣልና።
- ¹¹ ዘመኖቼ እንደ ጥላ አዘንብለዋል፤ እኔም እንደ ሣር ደርቁአለሁ።
- ¹² እንተ ግን÷ አቤቱ÷ ለዘላለም ትኖራለህ÷ መታሰቢያህም ለልጅ ልጅ ነው።
- ¹³ አንተ ተነሥ ጽዮንንም ይቅር በላት፥ የምሕረትዋ ጊዜ ነውና፥ ዘመንዋም ደርሶአልና፤
- ¹⁴ ባሪያዎችህም ድንጋዮችዋን ወድደዋልና፥ ለመሬትዋም አዝነዋልና።
- ¹⁵ አቤቱ፥ አሕዛብ ስምህን፥ ነገሥታትም ሁሉ ክብርህን ይፈራሉ፤
- ¹⁶ እግዚአብሔር ጽዮንን ይሠራታልና፥ በክብሩም ይገለጣልና።
- ¹⁷ ወደ ቸግረኞች ጸሎት ተመለከተ፥ ልመናቸውንም አልናቀም።
- ¹⁸ ይህ ለሚመጣ ትውልድ ይጻፍ፥ የሚፈጠርም ሕዝብ ለእግዚአብሔር እልል ይላል፤
- ¹⁹ እግዚአብሔር ከመቅደሱ ከፍታ ሆኖ ተመልክቶአልና፥ ከሰማይ ሆኖ ምድርን አይቶአልና፤
- ²⁰ የእስረኞችን ጩሽት ይሰማ ዘንድ÷ ሊገድሉ የተፈረደባቸውን ያድን ዘንድ፤
- ²¹ የእግዚአብሔርን ስም በጽዮን ምስጋናውንም በኢየሩሳሌም ይናገሩ ዘንድ፤
- ²² አሕዛብ በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ *መንግሥ* ታትም ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ።
- ²³ በኃይሉ *ጎዳና መ*ለሰለት። የዘመኔን እነስተኛነት *ንገረኝ* ።
- ²⁴ በዘመኔ እኵሌታ አትውስደኝ፤ ዓመቶ ችህ ለልጅ ልጅ ናቸው ፡፡
- ²⁵ እቤቱ÷ አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ÷ ሰጣያትም የእጅህ ሥራ ናቸው።
- ²⁶ እነርሱ ይጠፋሉ÷ አንተ ግን ትኖራለህ፤ ሁላቸው እንደ ልብስ ያረጃሉ÷ እንደ *መ*ኰናጸፊ*ያ*ም ትለውጣቸዋለህ÷

ይለወጡማል፤

- ²⁷ አንተ ግን ያው አንተ ነህ፥ ዓመቶ ችህም ከቶ አያልቁም።
- ²⁸ የባሪያዎችህም ልጆች ይኖራሉ÷ ዘራቸውም ለዘላለም ትጸናለች።

ምዕራፍ 103

የዳዊት መዝሙር።

- 7 ፍሴ ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኪ÷ አጥንቶቼም ሁሉ÷ የተቀደሰ ስሙን።
- ² ነፍሴ ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኪ÷ ምስጋናውንም ሁሉ አትርሺ፤
- ³ ኃሒአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል፥ ደቄሽንም ሁሉ የሚፈውስ፥
- ⁴ ሕይወትሽን ከጥፋት የሚያድናት፥ በምሕረቱና በቸርነቱ የሚከልልሽ፥
- ⁵ ምኞትሽን ከበረከቱ የሚያጠግባት፥ ጕልማስነትሽን እንደ ንስር ያድሳል።
- ⁶ እግዚአብሔር ይቅርታ አድራጊ ነው፤ ለተበደሉ ሁሉ ይፈርዳል።
- ⁷ ለሙሴ መንገዱን አስታወቀ÷ ለ**ለስራ**ኤል ልጆችም አደራረጉን።
- ⁸ እግዚአብሔር መሓሪና ይቅር ባይ ነው÷ ከቍጣ የራቀ ምሕረቱም የበዛ።
- ⁹ ሁልጊዜም አይቀሥፍም፥ ለዘላለምም አይቈጣም።
- ¹⁰ እንደ ኃጢአታችን አላደረገብንም፥ እንደ በደላችንም አልከፈለንም።
- ¹¹ ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፥ እንዲሁ እግዚአብሔር ምሕረቱን በሚፈሩት ላይ አጠነከረ።
- ¹² ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፥ እንዲሁ ኃጢአታችንን ከእኛ አራቀ።
- ¹³ አባት ለልጆቹ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል፤
- ¹⁴ ፍ**ጥረታችንን እርሱ ያው**ቃልና፤ አቤቱ÷ እኛ አፈር እንደ ሆንን አስብ።
- ¹⁵ ሰውስ ዘመኑ እንደ ሣር ነው፤ እንደ ዱር አበባ እንዲሁ ያብባል፤
- ¹⁶ ነፋስ በነፈሰበት ጊዜ ያልፋልና÷ ስፍራውንም ደግሞ አያውቀውምና።
- ¹⁷ የእግዚአብሔር ምሕረት ግን ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚፈሩት ላይ፥ ጽድቁም በልጅ ልጆች ላይ ነው፤
- ¹⁸ ቃል ኪ*ዓኑን* በሚጠብቁ÷ ትእዛዙንም ያደርጉእት ዘንድ በሚያስቡ ላይ ነው።
- ¹⁹ እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማይ አዘጋጀ፥ *መንግሥ*ቱም ሁሉን ትገዛለች።
- ²⁰ ቃሉን የምትፌጽሙ፥ ብርቱዎችና ኃያላን፥ የቃሉንም ድምፅ የምትሰሙ መላእክቱ ሁሉ፥ እግዚአብሔርን ባርኩ።
- ²¹ ሠራዊቱ ሁሉ÷ ፊቃዱን የምታደርጉ አገልጋዮቹ÷ እግዚአብሔርን ባርኩ።
- ²² ፍጥረቶቹ ሁሉ በግዛቱ ስፍራ ሁሉ÷ እግዚአብሔርን ባርኩ። ነፍሴ ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኪ።

ምዕራፍ 104

የዳዊት መዝሙር።

- **7**ፍሴ ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኪ፤ አቤቱ አምላኬ ሆይ÷ አንተ እጅግ ታላቅ ነህ፤ ክብርንና ግር*ማን* ለበስህ።
- ² ብርሃንን እንደ ልብስ ለበስህ፤ ሰማይንም እንደ *መጋረጃ* ዘረ*ጋ*ህ፤
- ³ እልፍ*ኙ*ን በው*ኃ የሚሠራት ስረገላውን ደመና የሚያደርግት* በነፋስ ክንፍም የሚሄድት
- ⁴ መላእክቱን መንፈስ የሚያደርግ፥ አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል።
- ⁵ ለዘላለም *እንዳትናወ*ጥ ምድርን በመሠረትዋ ላይ መሠረታት።
- ⁶ በጥልቅ እንደ ልብስ ከደንሃት፥ በተራሮችም ላይ ውኆች ይቆማሉ።
- ⁷ ከዘለፋህም ይሸሻሉ÷ ከነጐድጓድህም ድምፅ ይደነግጣሉ፤
- ⁸ ወደ ተራሮች ይወጣሉ÷ ወደ ቈላዎች ወዳዘጋ<u>ጀ</u>ህላቸው ስፍራ ይወርዳሉ፤
- ⁹ እንዳያልፉትም ድንበር አደረግህላቸው ምድርን ይከድ*ኑ* ዘንድ *እንዳይመ*ለሱ።
- ¹⁰ ምንጮችን ወደ ቈላዎች ይልካል፤ በተራሮች መካከል ውኆች ያልፋሉ፤

- ¹¹ የዱር አራዊትን ሁሉ ያጠጣሉ÷ የበረሃ አህያዎችም ጥጣታቸውን ይረካሉ።
- ¹² የሰማይም ወፎች በእነርሱ ዘንድ ያድራሉ÷ በድንጋዩ ስንጥቅ *መ*ካከልም ይጮ**ኻ**ሉ።
- ¹³ ተራሮችን ከላይ የሚያጠጣቸው፤ ከሥራህ ፍሬ ምድር ትጠግባለች።
- ¹⁴ እንጀራን ከምድር ያወጣ ዘንድ ለምለ*ሙ*ን ለሰው ልጆች ጥቅም፥ ሣርንም ለ**እ**ንስሳ ያበቅላል።
- ¹⁶ የእግዚአብሔር ዛፎች እርሱም የተከላቸው የሊባኖስ ዝግባዎች ይጠግባሉ ።
- ¹⁷ በዚያም ወፎች ይዋለዳሉ÷ የሽመላ ቤትም የእነርሱ ጎረቤት ነው።
- ¹⁸ ረጃጅም ተራራዎች ለዋላዎች፥ ድንጋዮችም ለእሽኮኮች *መ*ሸሻ ናቸው።
- ¹⁹ ጨረቃን ለጊዜዎች አደረገ፤ ፀሐይም *መ*ግቢያውን ያውቃል።
- ²¹ የአንበሳ ግልገሎች ለ*መን*ጠቅ ይጮሻሉ÷ ከ**እግዚአብሔርም ምግባቸውን** ይሻሉ።
- ²² ፀሐይ ስትወጣ ይሰበሰባሉ በየዋሻቸውም ይተኛሉ ።
- ²³ ስው ወደ ተግባሩ÷ እስኪ*መ*ሽም ድረስ ወደ ሥራው ይወጣል።
- ²⁴ አቤቱ÷ ሥራህ እጅግ ብዙ ነው፤ ሁሉ*ን* በጥበብ አደረግህ÷ ምድርም ከፍጥረትህ ተሞላች።
- ²⁵ ይህች ባሕር ታላቅና ሰፊ ናት፤ በዚያ ስፍራ ቍጥር የሌለው ተንቀሳቃሽ፥ ታላላቆችና ታናናሾች እንስሶች አሉ።
- ²⁶ በዚያ ጊዜ *መ*ርከቦች ይሄዳሉ÷ በዚያም ላይ የፌጠርሽው ዘንዶ ይጫወትበታል።
- ²⁷ ምግባቸውን በየጊዜው ትስጣቸው ዘንድ እነዚህ ሁሉ አንተን ተስፋ ያደርጋሉ።
- ²⁸ በሰሐሃቸውም ጊዜ ይሰበስባሉ፤ እ<u>ጅ</u>ህን ትክፍታለህ፥ ከመልካም ነገርም ይጠግባሉ ።
- ²⁹ ፊትህን ስትሰውር ይደነግጣሉ፤ ነፍሳቸውን ታወጣለህ ይሞታሉም፥ ወደ አ**ፈራቸውም** ይ*መ*ለሳሉ።
- ³⁰ መንፌስህን ትልካለህ ይፈጠራሉም÷ የምድርንም ፊት ታድሳለህ።
- ³¹ የእግዚአብሔር ክብር ለዘላለም ይሁን፤ እግዚአብሔር በሥራው ደስ ይለዋል።
- ³² ምድርን ያያል እንድትንቀጠቀጥም ያደርጋል፤ ተራሮችን ይ~~ዳ~~ስሳል ይጤሳሉም።
- ³³ በሕይወቴ ሳስሁ ለእግዚአብሔር እቀኛስሁ፥ ለእምላኬም በምኖርበት ዘ*መን* ሁሉ እዘምራስሁ።
- ³⁴ ቃሌ ለእርሱ ይጣፍ**ሐው፥ እኔም በእግዚአብሔር ደስ ይለ**ኛል።
- ³⁵ ሳጥ**ትን ከምድር ይጥ**ፉ፤ ዓመፅኞች እንግዲህ አይገኙ። ነፍሴ ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኪ። ሃሌ ሉያ።

ሃሌ ሉያ።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔርን አ*መ*ስግኦ ስ*ሙን*ም ጥሩ፥ ለእሕዛብም ሥራውን አውሩ።
- ² ተቀኙለት፥ ዘምሩለት፥ ተአምራቱንም ሁሉ ተናገሩ።
- ³ በቅዱስ ስሙ ተጻደዱ፤ እግዚአብሔርን የሚፈልግ ልብ ደስ ይበለው።
- ⁴ እግዚአብሔርን ፈልጉት ትጸናላቸሁም፤ ሁልጊዜ ፊቱን ፈልጉ።

5

- ⁶ ባሪያዎቹ የአብርሃም ዘር÷ ለእርሱም የተ*መ*ረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች ሆይ÷ የሠራትን ድንቅ አስቡ÷ ተእምራቱን የአፉንም ፍርድ።
- ⁷ እርሱ እግዚአብሔር አምላካችን ነው፤ ፍርዱ በምድር ሁሉ ነው።
- ⁸ ቃል ኪዳኑን ለዘላለም÷ እስከ ሺህ ትውልድ ያዘዘውን ቃሉን አሰበ÷
- ⁹ ለአብርሃም ያደረገውን፥ ለይስሐቅም የማለውን፤
- ¹⁰ ለያዕቆብ ሥርዓት እንዲሆን ለእስራኤልም የዘላለም ኪ*ዳ*ን እንዲሆን አጸና።
- ¹¹ እንዲህም አለ። ለአንተ የከነዓንን ምድር የርስታችሁን ገመድ እስጣለሁ፤
- ¹² ይህም የሆነው እነርሱ በቊጥር ጥቂቶች ሰዎች፥ እጅግ ጥቂቶችና ስደተኞች ሲሆ*ኑ* ነው።

- ¹³ ከሕዝብ ወደ ሕዝብ፥ ከመንግሥታትም ወደ ሌላ ሕዝብ አለፉ።
- 14
- ¹⁵ የቀባኋቸውን አትዳስሱ፥ በነቢያቴም ክፉ አታድርጉ ብሎ፥ ሰው ግፍ ያደርግባቸው ዘንድ አልፌቀደም፥ ስለ እነርሱም ነገሥታትን ገሠጸ።
- ¹⁶ በምድር ላይ ራብን ጠራ÷ የሕህልን ኃይል ሁሉ ሰበረ።
- ¹⁷ በፊታቸው ሰውን ላከ፤ ዮሴፍ ለባርነት ተሽጠ።
- ¹⁸ እግሮቹም በእግር ብረት ደከሙ÷ እርሱም በብረት ውስጥ ገባ።
- ¹⁹ ቃሉ እስኪመጣለት ድረስ፥ የእግዚአብሔር ቃል ፈተነው።
- ²⁰ ንጉሥ ላከ ፈታውም፥ የእሕዛብም አለቃ አስፈታው።
- ²¹ የቤቱ ጌታ÷ የጥሪቱ ሁሉ ገዢ አደረገው÷
- ²³ እስራኤልም ወደ ግብጽ ገባ÷ ያዕቆብም በካም አገር ተቀመጠ።
- ²⁴ ሕዝቡንም እጅግ አበዛ፥ ከጠላቶ ቻቸውም ይልቅ አበረታቸው።
- ²⁵ ሕዝቡን ይ**ሐሉ ዘንድ በባሪያዎቹም ላይ ይተነ**ኰሉ ዘንድ ልባቸውን ለወጠ።
- ²⁶ ባሪያውን ሙሴን የመረጠውንም አሮንን ላከ።
- ²⁷ የተኣምራቱን ነገር በላያቸው ድንቁንም በካም አገር አደረገ።
- ²⁹ ውኃቸውን ወደ ደም ለወ_ጠ፥ ዓሦቻቸውንም ገደለ።
- ³⁰ ምድራቸው የንጉሦቻቸውም ቤቶች በጓጕንቸር ሞሉ ፡፡
- ³¹ ተናገረ÷ የውሻ ዝንብ ትንኝም በዳርቻቸው መጡ።
- ³² ዝናባቸውን በረዶ አደረገው÷ እሳትም በምድራቸው ተቃጠላች።
- ³³ ወይናቸውንና በለሳቸውን *መታት* የአገራቸውንም ዛፍ ሁሉ ሰበረ።
- ³⁴ ተናገረ÷ አንበጣም ስፍር ቍጥር የሌለውም ኩብኩባ መጣ÷
- ³⁵ የአገራቸውንም ለምለም ሁሉ በላ÷ የምድራቸውንም ፍሬ በላ።
- ³⁶ የአገራቸውንም በኵር ሁሉ፥ የጕልበታቸውን መጀመሪያ ሁሉ መታ።
- ³⁷ ከወርቅና ከብርም ጋር አወጣቸው÷ በወገናቸውም ውስጥ ደቄ አልነበረም።
- ³⁹ ደ*መናን* ለመሸፈኛ ዘረ*ጋ*ባቸው፥ እሳትንም በሌሊት *ያ*በራላቸው ዘንድ ዘረ*ጋ*።
- ⁴⁰ ለመኑ፥ ድርጭትንም አመጣላቸው፥ የሰጣይንም እንጀራ አጠገባቸው።
- ⁴¹ ዓስቱን ሰነጠቀ፥ ውኃውም ፌሰስ፤ ወንዞች በበረሃ ሄዳ፤
- ⁴² ለባሪያው ለአብርሃም የነገረውን ቅዱስ ቃሉን አስቦአልና።
- ⁴³ ሕዝቡንም በደስታ የተ*መ*ረጡትንም በእልልታ አወጣ።
- ⁴⁴ የአሕዛብንም አገሮች ሰጣቸው*ት* የወገኖችንም ድካም ወረሱ*ት*
- ⁴⁵ ሕጉን ይመብቁ ዘንድ÷ ሥርዓቱንም ይፈልጉ ዘንድ። ሃሌ ሉ*ያ*

- **ሃ**ሌ ሉ*ያ፤ ቸር ነውና፥ ምህረቱም ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመ*ስግኦ።
- ² የእግዚአብሔርን ኃይል ሥራ ማን ይናገራል? ምስጋናውንስ ሁሉ *ማን* ያሰማል?
- ³ ፍርድን የሚጠብቁ÷ ጽድቅንም ሁልጊዜ የሚያደርጉ ምስጉኖች ናቸው።
- ⁴ አቤቱ÷ በሕዝብህ ምንስ አስበን÷ በመድኃኔትህም ኰብኘን፤
- ⁵ የመረጥሃቸውን በጎንት እናይ ዘንድ፥ በሕንዘብህም ደስታ ደስ ይለን ዘንድ፥ ከርስትህም ጋር እንጓደድ ዘንድ።
- ⁶ ከአባቶቻችን ጋር ኃጢአትን ሠራንት ዐመፅንምት በደልንም።

```
<sup>7</sup> አባቶ ቻችን በግብጽ ሳሉ ተኣምራትህን አላስተዋሉም፥ የምሕረትህንም ብዛት አላሰቡም፤ በኤርትራ ባሕር
ባለፉ ጊዜ ዐመውብህ።
<sup>8</sup> ኃይሉን ግን ለማስታወቅ። ስለ ስሙ አዳናቸው።
<sup>9</sup> የኤርትራንም ባሕር ገሥጸ እርሱም ደረቀ፤ እንደ ምድረ በዓ በ<mark>ተል</mark>ቅ መራቸው።
<sup>10</sup> ከሚጠሉአቸውም እጅ አዳናቸው፥ ከጠላትም እጅ ተቤዣቸው።
<sup>11</sup> ያሳደዱአቸውንም ውኃ ደፈናቸው፥ ከእነርሱም አንድ አልቀረም።
<sup>12</sup> በዚያን ጊዜ በቃሉ አመኑ÷ ምስጋናውንም ዘመሩ።
<sup>13</sup> ፊ  ተነውም ሥራውን ረሱ፥ በምክሩም አልታገሥም ።
<sup>14</sup> በምድረ በዓም ምኞትን ተመኙ፥ በበረሃም እግዚአብሔርን ተፈታተኦት።
<sup>15</sup> የለመኑትንም ሰጣቸው፤ ለነፍሳቸው ግን ክሳትን ላከ።
<sup>16</sup>  ሙሴንም  እግዚአብሔር የቀደሰውንም አሮንን በሰራር ተመቀኙአቸው።
<sup>17</sup> ምድርም ተከፈተች ዓታንንም ዋጠችው፥ የአቤሮንንም ወገን ደፈነች፤
<sup>18</sup> በማኅበራቸውም እሳት ነደደች፥ ነበልባልም ኅጥላንን አቃጠላቸው።
<sup>20</sup> ሣርም በሚበላ በበሬ ምሳሌ ክብራቸውን ለወጡ።
21
<sup>22</sup>  ቃላቅ ነገርንም በግብጽ÷ ድንቅንም በካራን ምድር÷ ግሩም ነገርንም በኤርትራ ባሕር ያደረገውን
ያዳናቸውንም እግዚአብሔርን ረሱ።
<sup>23</sup> እንዓያጠፋቸው ቍጣውን ይመልስ ዘንድ የተመረጠው ሙሴ በመቅሠፍት ጊዜ በፊቱ ባይቆም ኖሮ÷
ያጠፋቸው ዘንድ ተናገረ።
<sup>24</sup> የተወደደችውን ምድር ናቁ፥ በቃሉም አልታመኑም፥
<sup>25</sup> በድንኳኖቻቸውም ውስጥ አንኰራኰሩ፤ የእግዚአብሔርን ቃል አልሰሙም።
26 _
<sup>27</sup> በምድረ በዓም ይጥላቸው ዘንድ፥ ዘራቸውንም በአሕዛብ መካከል ይጥል ዘንድ፥ በየአገሩም ይበትናቸው ዘንድ፥
እጁን አነሣባቸው።
<sup>28</sup> በብዔል ፌጎርም ተባበሩበትት የሙታንንም መሥዋዕት በሉ ።
<sup>29</sup> በሥራቸውም አስመረሩት፥ ቸነፊርም በላያቸው በዛ።
<sup>30</sup> ፊንሐስም ተነሥቶ ፈረደባቸው÷ ቸነፈሩም ተወ፤
<sup>31</sup> ያም እስከ ዘላለም ለልጅ ልጅ ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረለት።
32
<sup>33</sup> በክርክር ውኃ ዘንድም እስቈጡት፥ መንፈሱን እስመርረዋታልና፤ ስለ እነርሱም ሙሴ ተበሳጨ፤ በከንፈሮቹም
በስንፍና ተናገረ።
<sup>34</sup> እግዚአብሔርም እንዳላቸው አሕዛብን አላጠፉም፤
<sup>35</sup> ከአሕዛብም ጋር ተደባለቁ÷ ሥራቸውንም ተጣሩ።
<sup>36</sup> ለጣዖቶቻቸውም ተገዙ፥ ወዮመድም ሆኑባቸው።
<sup>37</sup> ወንዶች ልጆቻቸውንና ሴቶች ልጆቻቸውን ለአጋንንት ሠው፤
<sup>38</sup> የወንዶች ልጆቻቸውንና የሴቶች ልጆቻቸን ደም፥ ለከነዓን ጣዖቶች የሠውአቸውን ንጹሕ ደም አፈሰሱ፥
ምድርም በደም ረከሰች።
<sup>39</sup> በሥራቸው ረከሱ፥ በጣድረጋቸውም አመነዘሩ።
<sup>40</sup> የእግዚአብሔርም ቍጣ በሕዝቡ ላይ ነደደ፥ ርስቱንም ተጸየፌ።
<sup>41</sup> ወደ አሕዛብም እጅ አሳለፋቸውት የሚጠሉአቸውም ገዙአቸው።
<sup>42</sup> ጠላቶቻቸውም ግፍ አደረጉባቸው፥ ከእጃቸውም በታች ተዋረዱ።
<sup>43</sup> ብዙ ጊዜ አዳናቸው፤ ነገር ግን በምክራቸው አስመረፉት፥ በኃጢአታቸውም ተዋረዱ።
```

- ⁴⁵ ለእነርሱም ኪ*ዓኑን* እሰበ÷ እንደ ምሕረቱም ብዛት ተጸጸተ።
- ⁴⁶ በማረኩአቸውም ሁሉ ፊት ሞንስን ሰጣቸው።
- ⁴⁷ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ፥ አድነን፤ ቅዱስ ስምህን እና*መ*ሰግን ዘንድ፥ በምስጋናህም እንመካ ዘንድ፥ ከእሕዛብ መካከል ሰብስበን።
- ⁴⁸ ከዘላለም እስከ ዘላለም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ ሕዝብም ሁሉ አሜን ይበል። ሃሌ ሉ*ያ* ።

ሃሌ ሉያ።

- ቸር ነውና፥ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ፤
- ² እግዚአብሔር ያዳናቸው፥ ከጠላቶች እጅ ያዳናቸው ይናገሩ።
- ³ ከምሥራቅና ከምዕራብ፥ ከሰሜንና ከባሕር፥ ከየአገሩ ሰበሰባቸው።
- ⁴ ውኃ በሌለበት ምድረ በዳ ተቅበዘበዙ፤ የሚኖሩበትንም ከተ*ጣ መንገ*ድ አላገኙም።
- ⁵ ተራቡ ተጠ**ሙ**ም፥ ነፍሳቸውም በውስጣቸው አለቀች።
- ⁶ በተጨነቁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮሹ፥ ከመከራቸውም አዳናቸው፤
- ⁷ ወደሚኖሩበት ከተማ ይሄ*ዱ* ዘንድ የቀና *መንገድን መራ*ቸው።
- ⁸ ለሰው ልጆች ስላደረገው ተኣምራት ስለ ምሕረቱም እግዚአብሔር*ን ያመ*ስግ*ኑ*፤
- ⁹ የተራበችን ነፍስ አጥግቦአልና፥ የተራቈተችንም ነፍስ በበረከት ሞልቶአልና።
- ¹⁰ በጨለማ በምትም **ጥላ የተቀ**መጡ፥ በችግር በብረትም የታሰሩ፤
- ¹¹ የእግዚአብሔርን ቃል ስለ ዐመፁ÷ የልዑልንም ምክር ስለ ናቁ÷
- ¹² ልባቸው በድካም ተዋረደ፤ ታመሙ የሚረዳቸውም አጡ።
- ¹³ በተጨነቁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፥ በመከራቸውም አዳናቸው።
- ¹⁴ ከጨለማና ከምት ጥላ አወጣቸው÷ እስራታቸውንም ሰበረ።
- ¹⁵ ለሰው ልጆች ስላደረገው ተላምራት ስለ ምሕረቱም እግዚአብሔር*ን ያመ*ስግ*ኑ*፤
- ¹⁶ የናሱን ደዶች ሰብሮአልና፥ የብረቱንም መወርወሪያ ቈርጦአልና።
- ¹⁷ ስለ ዓመፃቸው ሰነፉ÷ ስለ ኃጢአታቸውም ተቸገሩ።
- ¹⁸ ሰውነታቸው መብልን ሁሉ ተጸየፊች፥ ወደ ሞትም ደጆች ቀረቡ።
- ¹⁹ በተጨነቁ ጊዜም ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፥ ከመከራቸውም አዳናቸው።
- ²⁰ ቃሉን ላከ ፈወሳቸውም፥ ከጥፋታቸውም አዳናቸው።
- ²¹ ለሰው ልጆች ስላደረገው ተላምራት ስለ ምሕረቱም እግዚአብሔር*ን ያመ*ሰግ*ኑ*፤
- ²² የምስጋና *መ*ሥዋዕትንም ይሠውለት፥ በእልልታም ሥራውን ይንገሩ።
- ²³ በመርከቦች ወደ ባሕር የሚወርዱ፥ በታላቅ ውኃ ሥራቸውን የሚሠሩ፥
- ²⁴ እነርሱ የእግዚአብሔርን ሥራ÷ በ**ጥል**ቅም ያለችውን ድንቁን አዩ።
- ²⁵ ተናገረ÷ ዐውሎ ነፋስም ተነሣ÷ ሞገድም ከፍ ከፍ አለ።
- ²⁶ ወደ ሰማይ ይወጣሉ ወደ **ጉልቅም ይወር**ዳሉ፤ ነፍሳቸውም በመከራ ቀለ而ች።
- ²⁸ በተጨነቁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፥ ከመከራቸውም አዳናቸው።
- ²⁹ ዐውሎንም ጸጥ አደረገ፥ ሞገዱም ዝም አለ።
- ³⁰ ዝም ብሎአልና ደስ አላቸው፤ ወደ ፌለጉትም ወደብ *መራ*ቸው።
- ³¹ ለሰው ልጆች ስላደረገው ተአምራት ስለ ምሕረቱም እግዚአብሔርን ያ*መ*ስግኦ።
- ³² በአሕዛብ ጉባኤ ከፍ ከፍ ያድርጉት፥ በሽ*ማግ*ሌዎችም ሸንጎ ያ*መ*ስግኑት።
- ³³ ወንዞችን ምድረ በዓት የውኃውንም ምንጮች ደረቅ አደረጋቸው፤
- ³⁴ ከተቀመጡባት ክፋት የተነሣ ፍሬያማዋን ምድር ጨው አደረጋት።

- ³⁵ ምድረ በዓን ለውኃ መቆሚያ÷ ደረቁንም ምድር የውኃ ምንጮች አደረገ።
- ³⁶ በዚያም ራብተኞችን አስቀመጠ፥ የሚኖርባትንም ከተማ ሠሩ።
- ³⁷ እርሻዎችንም ዘሩ ወይኖችንም ተከሉ÷ የእህልንም ሰብል አደረጉ።
- ³⁸ ባረካቸውም እጅግም በዙ፤ እንስሶቻቸውንም አላሳነሰባቸውም።
- ⁴⁰ በእለቶ ችም ላይ ኅሣርን÷ አፈሰስ÷ መንገድም በሌለበት በምድረ በ*ዓ* አሳታቸው።
- ⁴¹ ችግረኛንም ከችግሩ ረዳው፤ እንደ በጎች *መንጋ* ወገን አደረገው ።
- ⁴² ቅኖች ያያሉ÷ ደስም ይላቸዋል፤ ኃጢአትም ሁሉ አፍዋን ትዘጋለች።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር።

- ² በገና ሆይ÷ ተነሥ÷ መሰንቆም፤ እኔም ማልኛ እንሣለሁ።
- ³ አቤቱ÷ በአሕዛብ መካከል አመስግንሃለሁ÷ በወገኖችም መካከል **እዘምርልሃ**ለሁ፤
- ⁴ ምሕረትህ በሰጣይ ላይ ታላቅ ናትናት እውነትህም እስከ ደ*መናት ድረ*ስ ነውና።
- ⁵ አቤቱ÷ በሰማያት ላይ ከፍ ከፍ በል÷ ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትሁን።
- ⁶ ወዳጆችህ ይድ*ኑ* ዘንድ፤ በቀኝህ አድን አድምጠኝም።
- ⁷ እግዚአብሔር በቅድስናው ተናገረ። ደስ ይለኛል፥ ሴኬምንም እካፌላለሁ፥ የሱኮትንም ሸለቆ እሰፍራለሁ።
- ⁸ ገለዓድ የእኔ ነው ምናሴም የእኔ ነው፤ ኤፍሬም የራሴ መጠጊያ ነው። ይሁ*ዳ* ንጉሤ ነው።
- ⁹ ምዓብ መታጠቢያዬ ነው፥ በኤዶምያስ ላይም ጫ*ማ*ዬን እዘረጋለሁ፤ ፍልስጥኤም ይገዙልኛል።
- ¹⁰ ወደ ጽኑ ከተማ ማን ይወስደኛል? ማንስ እስከ ኤዶምያስ ይመራኛል?
- ¹¹ አቤቱ÷ የጣልሽኝ አንተ አይደለህምን? አምላክ ሆይ÷ ከሥራዊታችን ጋር አትወጣም።
- ¹² በመከራችን ረድኤትን ስሐን፤ የሰውም *ጣዳ*ን ከንቱ ነው።
- 13 በእግዚአብሔር ኃይልን እናደርጋለን፤ እርሱም የሚያስጨንቁንን ያዋርዳቸዋል።

ምዕራፍ 109

ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

አምላክ ሆይ፥ ምሥጋናዬን ዝም አትበል፥

- ² የኃጢእተኛ አፍና የተንኰለኛ አፍ በላዬ ተላቅቀውብኛልና፤ በሽንገላ አንደበትም በላዬ ተናገሩ፤
- ³ በጥል ቃል ከበቡኝ፥ በከንቱም ተስለፉብኝ።
- ⁴ በወደድኋቸው ፋንታ አጣሎኝ፥ እኔ ግን እጸልያለሁ።
- ⁵ በመልካም ፋንታ ክፉን በወደድ<u></u>ኃቸውም ፋንታ ጠላትነትን መለሱልኝ።
- ⁶ በላዩ ኃሒአተኛን ሹም፤ ሰይጣንም በቀ*ኙ* ይቁም ።
- ⁷ በተምዋገተም ጊዜ ተረትቶ ይውጣ፤ ጸሎቱም ኃጢአት ትሁንበት።
- ⁸ ዘመኖቹም ጥቂት ይሁኑ፤ ሹመቱንም ሌላ ይውሰ**ድ**።
- ⁹ ልጆቹም ድሀ አደግ ይሁ*ኑ÷ ሚስቱም መ*በለት ትሁን።
- ¹⁰ ልጆቹም ተናውጠው ይቅበዝበዙ ይለምኑም፥ ከስፍራቸውም ይባረሩ።
- ¹¹ ባለዕዓም ያለውን ሁሉ ይበርብረው፥ እንግዶችም ድካሙን ሁሉ ይበዝብዙት።
- ¹² የሚያግዘውንም አያግኝ። ለድሀ አደግ ልጆቹም የሚራራ አይኑር።
- ¹³ ልጆቹ ይጥፋ፤ በአንድ ትውልድ ስሙ ይደምሰስ።

- ¹⁴ የአባቶቹ ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ትታሰብ፤ የእናቱም ኃጢአት አትደምሰስ።
- ¹⁵ በእግዚአብሔር ፊት ሁልጊዜ ይኦሩ፤ መታሰቢያቸው ከምድር ይጥፋ።
- ¹⁶ ምሕረትን ያደርግ ዘንድ አላሰበምና ችግረኛንና ምስኪንን ልቡ የተሰበረውንም ሰው ይገድል ዘንድ አሳደደ።
- ¹⁸ መርገምን እንደ ልብስ ለበሳት÷ እንደ ውኃም ወደ እንጀቱ÷ እንደ ቅባትም ወደ አጥንቱ ገባች።
- ¹⁹ እንደሚለብሰው ልብስ። ሁልጊዜም እንደሚታጠቀው ትጥቅ ይሁነው።
- ²⁰ ይህ ሥራ ከእግዚአብሔር ዘንድ በሚያጣሉኝ በነፍሴም ላይ ክፉን በሚናገሩ ነው።
- ²¹ እንተ ግን አቤቱ ጌታዬ÷ ስለ ስምህ ምሕረትህን በእኔ ላይ አድርግ፤ ምሕረትህ *መ*ልካም ናትና አድነኝ።
- ²² እኔ ችግረኛ ምስኪ*ን*ም ነኝና÷ ልቤም በውስሔ ደነገጠብኝ።
- ²³ እንዳለ**ፈ ጥላ አለቅሁ**÷ እንደ አንበጣም እረገፍሁ።
- ²⁵ እኔም በእነርሱ ዘንድ ለነውር ሆንሁ፤ ባዩኝ ጊዜ ራሳቸውን ነቀነቁ።
- ²⁷ እቤቱ÷ እጅህ ይህች እንደ ሆነች÷ እንተም ይህችን እንዳደረግህ ይወቁ።
- ²⁸ እነርሱ ይራገማሉ አንተ ግን ባርክ፤ በእኔ ላይ የሚነ**ው ይ**ፈሩ÷ ባሪያህ ግን ደስ ይበለው።
- ³⁰ እግዚአብሔርን በአፈ እጅግ አመሰግንዋለሁ። በብዙዎችም መካከል አከብረዋለሁ፤
- ³¹ ነፍሱን ከሚያሳድዱአት ያድን ዘንድ በድሀ ቀኝ ቆሞአልና።

የዳዊት መዝሙር።

- 🔥 ግዚአብሔር ጌታዬን። ጠላቶ ችህን ለእግርህ መቀመጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው።
- ² እግዚአብሔር የኃይልን በትር ከጽዮን ይልክልሃል፤ በጠላቶ ችህም መካከል ግዛ።
- ³ ከአንተ ጋር ቀድሞ በኃይልህ ቀን፥ በቅዱሳን ብርሃን፥ ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ ከሆድ ወለድሁህ።
- ⁴ እንደ መልከ ጼዴቅ ሥርዓት አንተ ለዘላለም ካህን ነህ ብሎ፥ እግዚአብሔር ማለ አይጸጸትም።
- ⁵ እግዚአብሔር በቀኝህ ነገሥታትን በቍጣው ቀን ይቀጠቅጣቸዋል።
- ⁶ በአሕዛብ መካከል ይፈርዳል÷ ሬሳዎችንም ያበዛል፤ በስፊ ምድር ላይ ራሶችን ይቀጠቅጣል።
- ⁷ በመንገድ ከፈሳሽ ውኃ ይጠጣል፤ ስለዚህ ራስ ከፍ ከፍ ይላል።

ምለሬፍ 111

- **ሃ**ሌ ሉያ። አቤቱ÷ በቅኖች ሸንጎ በጉባኤም በፍጹም ልቤ አ*መ*ሰግንሃለሁ።
- ² የእግዚአብሔር ሥራ ቃላቅ ናት፥ ደስ በሚሰኙባት ሁሉ ዘንድ የተፈለገች ናት።
- ³ ሥራው ምስጋናና ግርጣ ነው፤ ጽድቁም ለዘላለም ይኖራል።
- ⁴ ለተአምራቱ መታሰቢያን አደረገ፤ እግዚአብሔር መሓሪና ይቅር ባይ ነው።
- ⁵ ለሚፌሩት ምግብን ሰጣቸው፤ ኪ*ዳኑን*ም ለዘላለም ያስባል።
- ⁶ የእሕዛብን ርስት ይሰጣቸው ዘንድ ለሕዝቡ የሥራውን ብርታት አሳየ።
- ⁷ የእጆቹ ሥራ እውነትና ፍርድ ነው፤ ትእዛዙም ሁሉ የታመነ ነው፥
- ⁸ ለዘላለምም የጸና ነው፥ በእውነትና በቅንም የተሠራ ነው።
- ⁹ መድኃኒትንም ለሕዝቡ ሰደደ፥ ኪ*ዳኑን*ም ለዘላለም አዘዘ፤ ስ*ሙ* የተቀደሰና የተ*ፌራ* ነው።
- ¹⁰ የጥቡብ *መጀመሪያ* እግዚአብሔርን መፍራት ነው፥ ለሚያደርጓትም ሁሉ ደኅና ማስተዋል አላቸው፤ ምስጋናውም ለዘላለም ይኖራል።

- <mark>ሃ</mark>ሌ ሉያ። እግዚአብሔርን የሚፈራ÷ ትእዛዙንም እጅግ የሚወድድ ሰው ምስጉን ነው።
- ² ዘሩ በምድር ላይ ኃያል ይሆናል፤ የቅኖች ትውልድ ትባረካለች።
- ³ ክብርና ባለመግነት በቤቱ ነው÷ ጽድቁም ለዘላለም ይኖራል።
- ⁴ ለቅኖች ብርሃን በጨለማ ወጣ፤ መሓሪና ይቅር ባይ ጻድቅም ነው።
- ⁵ ቸር ሰው ይራራል ያበድራልም፥ በፍርድም ነገሩን ይፈጽ**ጣ**ል።
- ⁶ ለዘላለም አይናወጥም፤ የጻድቅ *መታ*ሰቢያ ለዘላለም ይኖራል።
- ⁷ ከክፉ ነገር አይፌራም፤ በእግዚአብሔር ለ*መታመን* ልቡ የጸና ነው።
- ⁸ በጠሳቶቹ ሳይ እስኪያይ ድረስ ልቡ ጽ*ኑ* ነው÷ አይፈራም።
- ⁹ በተን ለችግረኞችም ሰጠ፤ ጽድቁ ለዘላለም ዓለም ይኖራል፤ ቀ*ንዱ* በክብር ከፍ ከፍ ይላል።
- ¹⁰ ኃጢአተኛም አይቶ ይቈጣል፥ ጥርሱንም ያፋጫል፥ ይቀልጣልም፤ የኃጢአተኞችም ምኞት ትጠፋለች።

ምዕራፍ 113

- <mark>ሃ</mark>ሌ ሉያ። የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሆይ፥ አመስግኦት፥ የእግዚአብሔርንም ስም አመስግኦ።
- ² ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም ድረስ የእግዚአብሔር ስም ቡሩክ ይሁን።
- ³ ከፀሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያው ድረስ የእግዚአብሔር ስም ይመስገን።
- ⁴ እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ላይ ከፍተኛ ነው÷ ክብሩም ከሰጣያት በላይ ነው።
- ⁵ እንደ እምላካችን እንደ እግዚአብሔር ማን ነው? በላይ የሚኖር፤
- ⁶ በሰማይና በምድር የተዋረዱትን የሚያይ፤
- 7 _
- ⁸ ከአለቆች ጋር ከሕዝቡም አለቆች ጋር ያኖረው ዘንድ ችግረኛን ከመሬት የሚያነሣ÷ ምስኪ*ኑን*ም ከፋንድያ ከፍ ከፍ የሚያደርግ፤
- ⁹ መካኒቱን በቤት የሚያኖራት፥ ደስ የተሰኘችም የልጆች እናት የሚያደርጋት። ሃሌ ሉያ።

ምዕራፍ 114

ሃሌ ሉያ።

- <mark>ለ</mark>ስራኤል ከግብጽ÷ የያዕቆብም ቤት ከእንግዳ ሕዝብ በወጣ ጊዜ÷
- ² ይሁ*ዳ መቅ*ደሱ÷ እስራኤልም ግዛቱ ሆነ።
- ³ ባሕር አየች ሸሸችም÷ ዮርዳኖስም ወደ ኃላው ተ*መ*ለሰ።
- ⁴ ተራሮች እንደ ኮርማዎች፥ ኮረብቶችም እንደ ጠቦቶች ዘለሉ ።
- ⁵ እንቺ ባሕር የሸሸሽ፥ እንቺም ዮርዳኖስ ወደ ኋላሽ የተ*መ*ለስሽ፥ምን ሆናችኋል?
- ⁶ እናንተም ተራሮች፥ እንደ ኮርማዎች፥ ኮረብቶችስ፥ እንደ _ጠቦቶች ለምን ዘለላችሁ?
- ⁷ ከያዕቆብ አምላክ ፊት÷ ከጌታ ፊት ምድር ተናወጠች፤
- ⁸ ድንጋዩን ወደ ውኃ መቆጣያ÷ ጭንጫውንም ወደ ውኃ ምንጭ ከለወጠ።

ምለሬፍ 115

ለ ለ አኛ አይደለም÷ አቤቱ÷ ለእኛ አይደለም÷ ነገር ግን ለስምህ ስለ ምሕረትህ ስለ እውነትህም ምስጋናን ስጥ።

- ² አሕዛብ። አምላካቸው ወዴት ነው? አይበሉ።
- ³ አምላካችንስ በላይ በሰማይ ነው፤ በሰማይም በምድርም የፌቀደውን ሁሉ አደረገ።
- ⁴ የእሕዛብ ጣዖታቶች የወርቅና የብር÷ የሰው እጅ ሥራ ናቸው።

- ⁵ አፍ አላቸው አይናገሩምም፤ ዓይን አላቸው አ*ያ*ዩምም፤
- ⁶ ጀሮ አላቸው አይሰ<u>ሙ</u>ምም፤ አፍንጫ አላቸው አያሽትቱምም፤
- ⁷ እጅ አላቸው አይ~~ዓ~~ሰሱምም፤ እግር አላቸው አይሄዱምም፤ በጕሮሮአቸውም አይናገሩም።
- ⁸ የሚሠሩአቸውም የሚያም*ኑ*ባቸውም ሁሉ እንደ እነርሱ ይሁ*ኑ* ።
- ⁹ የእስራኤልቤት ሆይ፥ በእግዚአብሔር *ታመኑ፤* ረድኤታቸውና *መታመ*ኛቸው እርሱ ነው።
- ¹⁰ የአሮን ቤት ሆይ፥ በ**አግዚአብሔር ታ**መኑ ረድኤታቸውና መታመኛቸው **እርሱ** ነው።
- ¹¹ እግዚአብሔርን የምትልሩ ሆይ፥ በእግዚአብሔር *ታመኑ፤ ረድ*ኤታቸውና መታመኛቸው እርሱ ነው።
- ¹² እግዚአብሔር አሰበን ይባርከንማል፤ የእስራኤልን ቤት ይባረካል÷ የአሮንንም ቤት ይባረካል።
- ¹³ እግዚአብሔርን የሚፈሩትን፥ ትንንሾችንና ትልልቆችን ይባርካል።
- ¹⁴ እግዚአብሔር በላያችሁ÷ በላያችሁና በልጆቻችሁ ላይ ይጨምር።
- ¹⁵ እናንተ ሰማይንና ምድርን ለሠራ ለእግዚአብሔር የተባረካችሁ ናችሁ።
- ¹⁶ የሰማያት ሰማይ ለእግዚአብሔር ነው፤ ምድርን ግን ለሰው ልጆች ሰጣት።
- ¹⁷ አቤቱ÷ ሙታን የሚያመሰግኦህ አይደሉም ወደ ሲኦልም የሚወርዱ ሁሉ፤
- ¹⁸ እኛ ሕያዋን ግን ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እግዚአብሔርን እንባርካለን። ሃሌ ሉያ።

ሃሌ ሉያ።

- **ለ**ግዚአብሔር የልመናዬን ድምፅ ሰምቶአልና ወደድሁት።
- ² ጆሮውን ወደ እኔ አዘንብሎአልና በዘ*መኔ* ሁሉ እጠራዋለሁ።
- ³ የምት ጣር ያዘኝ÷ የሲኦልም ሕማም አገኘኝ፤ ጭንቀትንና መከራን አገኘሁ።
- ⁴ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራሁ። አቤቱ÷ ነፍሴን አድናት።
- ⁵ እግዚአብሔር መሓሪና ጻድቅ ነው÷ አምላካችንም ይቅር ባይ ነው።
- ⁶ እግዚአብሔር ሕፃናትን ይጠብቃል፤ ተቸገርሁ እርሱም አ*ዓ*ነኝ።
- ⁷ ነፍሴ ሆይ÷ ወደ ዕረፍትሽ ተመለሺ÷ እግዚአብሔር መልካም አድርሳልሻልና፤
- ⁸ ነፍሴን ከሞት÷ ዓይኔንም ከእንባ÷ እግሬንም ከ*መ*ሰናከል አድኖአልና።
- ⁹ በሕያዋን አገር በእግዚአብሔር ፊት እሄዳለሁ።
- ¹⁰ አ*መን*ሁ ስለዚህም ተናገርሁ፤ እኔም እጅግ ተቸገርሁ።
- ¹¹ እኔም ከድንጋሔዬ የተነሣ። ሰው ሁሉ ሐሰተኛ ነው አልሁ።
- ¹² ስላደረገልኝ ሁሉ ለእግዚአብሔር ም*ንን* እመልሳለሁ?
- ¹³ የ*መድኃኒትን* ጽዋ እቀበላለሁ፥ የእግዚአብሔርንም ስም እ**ጠራ**ለሁ።
- ¹⁴ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስእለቴን ለእግዚአብሔር እራጽማለሁ።
- ¹⁵ የቅዱሳኦ ምት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው።
- ¹⁶ አቤቱ÷ እኔ ባሪያህ ነኝ÷ ባሪያህ ነኝ÷ የሴት ባሪያህም ልጅ ነኝ፤ ሰንሰለቴን ሰበርህ።
- ¹⁷ ለአንተ የምስጋና *መሥ*ዋዕትን **እ**ሠዋለሁ፥ የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ።
- ¹⁸ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስእለቴን ለእግዚአብሔር እራጽማለሁ÷
- ¹⁹ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ፥ ኢየሩሳሌም ሆይ፥ በመካከልሽም ። ሃሌሉ ያ

ምዕራፍ 117

ሃሌ ሉ*ያ*።

<mark>ለ</mark>ሕዛብ ሁላቸሁ፥ እግዚአብሔርን አመስግኦት፥ ወገኖቸም ሁሉ *ያመ*ስግኦት፤

² ምሕረቱ በእኛ ላይ ጸንታለችና፤ የእግዚአብሔርም እውነት ለዘላለም ትኖራለች። ሃሌ ሉያ።

ሃሌ ሉያ።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔርን አ*መ*ስግኦ፥ ቸር ነውና፤ ምሕረቱ ለዘላለም ናትና።
- ² ቸር እንደ ሆነ÷ ምሕረቱ ለዘላለም እንደ ሆነች የእስራኤል ቤት አሁን ይንገሩ።
- ³ ቸር እንደ ሆነ÷ ምሕረቱ ለዘላለም እንደ ሆነች የአሮን ቤት አሁን ይንገሩ።
- ⁴ ቸር እንደ ሆነ፥ ምሕረቱ ስዘላለም እንደ ሆነች እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ አሁን ይንገሩ።
- ⁵ በተጨነቅሁ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤ ሰማኝ አስፋልኝም።
- ⁶ እግዚአብሔር ረዓቴ ነው÷ አልፈራም ሰው ምን ያደርገኛል?
- ⁷ እግዚአብሔር ረዳቴ ነው÷ እኔም በጠላቶቼ ላይ አያለሁ።
- ⁸ በሰው ከመታመን ይልቅ በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል።
- ⁹ በገዦች ተስፋ ከማድረግ ይልቅ በእግዚአብሔር ተስፋ ማድረግ ይሻላል።
- ¹⁰ አሕዛብ ሁሉ ከበቡኝ፥ በእግዚአብሔርም ስም አሸነፍጏቸው፤
- ¹¹ መክበቡንስ ከበቡኝ፥ በእግዚአብሔርም ስም አሸነፍጏቸው፤
- ¹² *ንብ ማርን እንዲ*ከብብ ከበቡኝ፥ እሳትም በእሾህ ውስጥ እንዲነድድ ነደዱ፥ በእግዚአብሔርም ስም አሸነፍኋቸው።
- ¹³ ገፋሽኝ፥ ለመውደቅም ተንገዳገድሁ፤ እግዚአብሔር ግን አገዘኝ።
- ¹⁴ ኃይሌም ዝማሬዬም እግዚአብሔር ነው÷ እርሱም *መ*ድኃኒት ሆነልኝ።
- ¹⁵ የእልልታና የመድኃኒት ድምፅ በጻድቃን ድንኳን ነው፤ የእግዚአብሔር ቀኝ ኃይልን አደረገች።
- ¹⁶ የእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ አደረገችኝ፤ የእግዚአብሔር ቀኝ ኃይልን አደረገች።
- ¹⁷ አልሞትም በሕይወት እኖራለሁ እንጇ÷ የእግዚአብሔርንም ሥራ እናገራለሁ።
- ¹⁸ መገሥጽስ እግዚአብሔር ገሥጸኝ፤ ለምት ግን አልሰ ለማም።
- ¹⁹ የጽድቅን ደጆች ክፌቱልኝ፤ ወደ እነርሱ ንብቼ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ።
- ²⁰ ይህች የእግዚአብሔር ደጅ ናት፤ ወደ እርስዋ ጻድቃን ይገባሉ ።
- ²¹ ሰምተሽኛልና፥ *መድኃኒ*ትም ሆነሽኛልና አ*መ*ሰግንሃለሁ።
- ²² ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፥ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፥
- ²³ ይህች ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነች÷ ለዓይናችንም ድንቅ ናት።
- ²⁴ እግዚአብሔር የሠራት ቀን ይህች ናት፤ ሐሤትን እናድርግ፥ በእርስዋም ደስ ይበለን።
- ²⁵ እቤቱ÷ እባክህ÷ አሁን አድን፤ አቤቱ÷ እባክህ÷ አሁን አቅና።
- ²⁶ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ቡሩክ ነው፤ ከእግዚአብሔር ቤት መረቅናችሁ።
- ²⁷ እግዚአብሔር አምላክ ነው÷ ለእኛም በራልን፤ እስከ መሠዊያው ቀንዶች ድረስ የበዓሉን መሥዋዕት በገመድ እስሩት።
- ²⁸ አንተ አምላቤ ነህ አመሰግንህማለሁ። አንተ አምላቤ ነህ፥ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ፤ ሰምተሽኛልና፥ መድኃኒትም ሆነሽኛልና አመሰግንሃለሁ።
- ²⁹ እግዚአብሔርን አ*መ*ስግኦ÷ ቸር ነውና፤ ምሕረቱ ለዘላለም ናትና።

ምዕራፍ 119

- *በመንገዳቸው ን*ጹሐን የሆ*ኑ*÷ በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሄዱ ምስጉኖች ናቸው።
- ² ምስክሩን የሚፈልጉ፥ በፍጹም ልብ የሚሹት ምስጉኖች ናቸው፤
- ³ ዓመፅንም አያደርጉም÷ በመንገዶቹም ይሄ~~ዳ~~ሉ ።
- ⁴ ትእዛዛትህን እጅግ እንጠብቅ ዘንድ አንተ አዘዝህ።
- ⁵ ሥርዓትህን ለመጠበቅ፤ መንገዶቼ ይቀኑ ዘንድ እወድድ ነበር።
- ⁶ ትእዛዝህን ሁሉ ስመለከት በዚ*ያን* ጊዜ አላፍርም።

- ⁷ አቤቱ÷ የጽድቅህን ፍርድ ስማር በቅን ልብ አ*መ*ሰግንሃለሁ።
- ⁸ ሥርዓትህን እ_መብቃለሁ፤ በፍጹም አትጣለኝ ። ቤት
- ¹⁰ በፍጹም ልቤ ፊለግሁህ÷ ከትሕዛዝህ አታርቀኝ ።
- ¹¹ አንተ እንዳልበድል÷ ቃልህን በልቤ ሰወርሁ።
- 12 አቤቱ÷ አንተ ቡሩክ ነህ፤ ሥርዓትህን አስተምረኝ።
- ¹³ የአፍህን ፍርድ ሁሉ በከንፌሬ ነገርሁ።
- ¹⁴ እንደ ብልጥግና ሁሉ በምስክርህ *መንገ*ድ ደስ አለኝ።
- ¹⁵ ትእዛዝህን አስላስላለሁ፥ *መንገ*ድህንም እፌልጋለሁ።
- ¹⁶ በትእዛዝህ ደስ ይለኛል፤ ቃልህንም አልረሳም ። ጋሜል
- ¹⁷ ለባሪያህ መልካም አድርግ ሕያው *እንድሆን÷ ቃልህንም እንድ*ጠብቅ።
- ¹⁸ ዓይኖቼን ክፌት÷ ከሕግህም ተኣምራትህን አያለሁ።
- ¹⁹ እኔ በምድር እንግዳ ነኝ፤ ትእዛዛትህን ከእኔ አትሰውር።
- ²⁰ ነፍሴ ሁልጊዜ ፍርድህን እጅግ ናፊቀች።
- ²¹ ከትእዛዛትህ የሳቱትን ትዕቢተኞችንና ርጉማንን ዘለፍህ።
- ²² ምስክርህን <mark>ፌልጌ</mark>አለሁና። ስድብንና ነውርን ከእኔ አርቅ።
- ²³ አለቆች ደግም ተቀምጠው *እኔን አሙኝ፤ ባሪያህ ግን ሕግህን ያ*ሰላስል ነበር።
- ²⁵ ነፍሴ ወደ ምድር ተጠጋች፤ እንደ ቃልህ ሕያው አድርገኝ ።
- ²⁶ መንገድህን ነገርሁ ሰማሽኝም፤ ሥርዓትህን አስተምረኝ።
- ²⁷ የሥርዓትህን መንገድ እንዳስተውል አድርገኝ፥ ተኣምራትህንም እስላስላለሁ።
- ²⁸ ከጎዘን የተነሣ ነፍሴ እንቀላፋች፤ በቃልህ አጠንክረኝ ።
- ²⁹ የዓመፅን መንገድ ከ**ለ**ኔ አርቅ፥ በሕግህም ጣረኝ፤
- ³⁰ የእውነትህን መንገድ መረጥሁ፥ ፍርድህንም አልረሳሁም።
- ³¹ አቤቱ÷ ምስክርህን ተጠጋሁ፤ አታሳፍረኝ።
- ³² ልቤን ባስፋሽው ጊዜ÷ በትእዛዝህ መንገድ ሮጥሁ። ሄ
- ³⁴ እንዳስተውል አድርገኝ÷ ሕግህንም እፌልጋለሁ፤ በፍጹም ልቤም እጠብቀዋለሁ።
- ³⁶ ልቤን ወደ ምስክርህ አዘንብል፥ ወደ ስስትም አይሁን።
- ³⁷ ከንቱ ነገርን እንዳያዩ ዓይኖቼን መልስ፤ በመንገድህ ሕያው አድርገኝ ።
- ³⁸ እንዲፈራህ ባሪያህን በቃልህ አጽና።
- ³⁹ ፍርድህ መልካም ናትና የተጠራጠርሁትን ስድብ ከእኔ አርቅ።
- ⁴⁰ እነሆ÷ ትእዛዝህን ናፊቅሁ፤ በጽድቅህ ሕያው አድርገኝ ዋው
- ⁴¹ አቤቱ÷ እንደ ቃልህ÷ ምሕረትህና *መ*ድኃኒትህ ይምሑልኝ።
- ⁴² በቃልህ ታምኛለሁና ለሚሰድቡኝ በነገር *እ*መልስላቸዋለሁ።
- ⁴³ በፍርድህም ታምኛለሁና የእውነትን ቃል ከአ~~ሬ,~~ ፊጽመህ አታርቅ።
- ⁴⁴ ለዘላለም ዓለም ሁልጊዜ ሕግህን እጠብቃለሁ።
- ⁴⁵ ትእዛዛትህንም ፌልጌአለሁና አስፍቼ *እ*ሄዳለሁ።
- ⁴⁶ በነገሥታት ፊት ምስክርህን እናገራለሁ÷ አላፍርምም፤
- ⁴⁷ እጅግም በወደድኋቸው በትእዛዛትህ ደስ ይለኛል።
- ⁴⁸ እጆቼንም ወደ ወደድኃቸው ወደ ትእዛዛትህ እነሣለሁ፤ ሥርዓትህንም አስላስላሁ። ዛይ
- ⁴⁹ ለባሪያህ ተስፋ ያስደረግሽውን ቃልህን አስብ።

- ⁵⁰ ቃልህ ሕያው አድርጎኛልና ይህች በመከራዬ ደስ አሰኘችኝ።
- ⁵¹ ትዕቢተኞች እጅግ ዐመፁ፤ እኔ ግን ከሕግህ አልራቅሁም ።
- ⁵² ከጥንት የነበረውን ፍርድህን አሰብሁት አቤቱት ተጽናናሁም።
- ⁵³ ሕግህን ከተዉ ከኃጢአተኞች የተነሣ ኅዘን ያዘኝ ።
- ⁵⁴ በእንግድነቴ እገር ሥርዓትህ መዝሙር ሆነችኝ።
- ⁵⁵ አቤቱ÷ በሌሊት ስምህን አሰብሁ÷ ሕግህንም ጠበቅሁ።
- ⁵⁶ ትእዛዛትህንም ፌልጌአለሁና፤ ይህች ሆነችልኝ ። ሔት
- ⁵⁷ እግዚአብሔር ክፍሌ ነው፤ ሕግህን እጠብቃለሁ አልሁ።
- ⁵⁸ በፍጹም ልቤ ወደ ፊትህ ተጣለልሁ፤ እንደ ቃልህ ጣረኝ።
- ⁶⁰ ትእዛዝህን ለመጠበቅ ጨከንሁ አልዘገየሁምም።
- ⁶¹ የኃጥላን ገመዶች ተተበተቡብኝ፤ ሕግህን ግን አልረሳሁም።
- ⁶² ስለ ጽድቅህ ፍርድ፥ በእኩለ ሌሊት አ*መ*ሰግንህ ዘንድ እነሣለሁ።
- ⁶³ እኔ ለሚፈሩህ ሁሉ÷ ትእዛዝህንም ለሚጠብቁ ባልንጀራ ነኝ።
- ⁶⁴ አቤቱ÷ ምሕረትህ በምድር ሁሉ ሞላች፤ ሥርዓትህን አስተምረኝ። ሔት
- ⁶⁵ አቤቱ÷ እንደ ቃልህ ለባሪያህ መልካም አደረግህ።
- ⁶⁶ በትእዛዛትህ ታምኛለሁና መልካም ምክርና እውቀትን አስተምረኝ።
- ⁶⁸ አቤቱ÷ አንተ ቸር ነህ÷ በቸርነትህም ሥርዓትህን አስተምረኝ።
- ⁶⁹ የትዕቢተኞች ዓመፅ በላዩ በዛ፤ እኔ ግን በፍጹም ልቤ ትእዛዛትህን እፌል*ጋ*ለሁ።
- ⁷⁰ ልባቸው እንደ ወተት ረጋ፤ እኔ ግን በሕግህ ደስ ይለኛል።
- ⁷¹ ሥርዓትህን እማር ዘንድ ያስጨነቅሽኝ መልካም ሆነልኝ።
- ⁷² ከአእላፋት ወርቅና ብር ይልቅ የአፍህ ሕግ ይሻለኛል። ዮድ
- ⁷³ እጆችህ ሠሩኝ አበጃጁኝም፤ እንዳስተውል አድርገኝ፥ ትእዛዛትህንም እማራለሁ።
- ⁷⁴ በቃልህ ታምኛለሁና የሚፈሩህ እኔን አይተው ደስ ይላቸዋል።
- ⁷⁵ አቤቱ÷ ፍርድህ ጽድቅ እንደ ሆነች÷ በእውነትህም እንዳስቸገርሽኝ አወቅሁ።
- ⁷⁶ ምሕረትህ ለመጽናናቴ ትሁነኝ፥ እንደ ቃልህም ለባሪያህ ይሁነው።
- ⁷⁷ ሕግህ ተድላዬ ናትና ቸርነትህ ትምጣልኝ፥ በሕይወትም ልኦር።
- ⁷⁸ ትዕቢተኞች በዓመፅ **ሐምመውብ**ኛልና ይፈሩ፤ እኔ ግን በትእዛዝህ እጫወታለሁ።
- ⁷⁹ የሚፈሩህና ምስክሮ ችህን የሚያውቁ ወደ *እኔ ይመ*ለሱ።
- ⁸⁰ እንዳላፍር ልቤ በሥርዓትህ የቀና ይሁን። ካፍ
- ⁸¹ ነፍሴ መድኃኒትህን ናልቀች፤ በቃልህም ታመንሁ።
- ⁸² መቼ ታጽናናኛለህ እያልሁ ዓይኖቼ ስለ ቃልህ ፈዘዙ።
- ⁸³ በሒስ *እንዳ*ለ አቁ*ማዳ ሆኛለሁና፤ ሥርዓትህን ግን* አልረሳሁም።
- ⁸⁴ የባሪያህ ዘመኖች ስንት ናቸው? በሚያሳድዱኝስ ላይ መቼ ትፈርድልኛለህ?
- ⁸⁵ ኃሒአተኞች ጨዋታን ነገሩኝ÷ አቤቱ÷ እንደ ሕግሀ ግን አይደለም።
- ⁸⁶ ትሕዛዛትህ ሁሉ እውነት ናቸው፤ በዓመፅ አሳድደውኛል፤ እርዳኝ።
- ⁸⁷ ከምድር ሊያጠፉኝ ጥቂት ቀርቶአቸው ነበር፤ እኔ ግን ትእዛዛትህን አልተውሁም።
- ⁸⁸ እንደ ምሕረትህ ሕያው አድርገኝ፤ የአፍሀንም ምስክር ለጠብቃለሁ። ላሜድ
- ⁸⁹ አቤቱ÷ ቃልህ በሰማይ ለዘላለም ይኖራል።
- ⁹⁰ እውነትህ ለልጅ ልጅ ናት፤ ምድርን መሠረትሃት እርስዋም ትኖራለች።
- ⁹¹ ሁሉም ባሪያዎችህ ናቸውና ቀኑ በትእዛዝህ ይኖራል።
- ⁹² ሕግህ ተድላዬ ባይሆን÷ ቀድሞ በጐስቍልናዬ በጠፋሁ ነበር።

```
93 በአርሱ ሕያው አድርግሽኛልና ፍርድህን ለዘላለም አልረሳም።
94 እኔ የአንተ ነኝ፤ ፍርድህን ፊልጌአልሁና አድነኝ።
95 ኃጢአተኞች ያጠፉኝ ዘንድ ጠበቁኝ፤ ምስክርህን ግን መረመርሁ።
```

- ⁹⁷ አቤቱ÷ ሕግህን እንደ ምን እጅግ ወደድሁ! ቀኑን ሁሉ እርሱ ትዝታዬ ነው።
- ⁹⁸ ለዘላለም ለእኔ ነውና ትእዛዝህ ከጠላቶቼ ይልቅ አስተዋይ አደረገኝ።

⁹⁶ የሥራህን ሁሉ ፍጻሜ አየሁ፤ ትእዛዝህ ግን እጅግ ሰፊ ነው። ሜም

- ⁹⁹ ምስክርህ ትዝታዬ ነውና ካስተማሩኝ ሁሉ ይልቅ አስተዋልሁ።
- ¹⁰⁰ ትሕዛዝህን ፈልጌአለሁና ከሽማግሌዎች ይልቅ አስተዋልሁ።
- ¹⁰¹ ቃልህን አሐብቅ ዘንድ ከክፉ *መንገ*ድ ሁሉ እግሬን ከለከልሁ።
- ¹⁰² አስተምረሽኛልና ከፍርድህ አልራቅሁም ።
- ¹⁰³ ቃልህ ለጕሮሮዬ ጣፋጭ ነው፤ ከማርና ከወለላ ይልቅ ለአፈ ጣፈጠኝ።
- ¹⁰⁴ ከትእዛዝህ የተነሣ አስተዋልሁ፤ ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ጠላሁ። ኖን
- ¹⁰⁵ ሕግህ ለእግሬ መብራት÷ ለመንገዴ ብርሃን ነው።
- ¹⁰⁶ የጽድቅህን ፍርድ እጠብቅ ዘንድ ማልሁ÷ አጸናሁም።
- ¹⁰⁷ እጅግ ተቸገርሁ፤ አቤቱ÷ እንደ ቃልህ ሕያው አድርገኝ።
- ¹⁰⁸ አቤቱ÷ ከአፈ የሚወጣውን ቃል ውደድ÷ ፍርድህንም አስተምረኝ።
- ¹⁰⁹ ነፍሴ ሁልጊዜ በእጅህ ውስጥ ናት፤ ሕግህን ግን አልረሳሁም።
- ¹¹⁰ ኃጢአተኞች ወጥ*ሙ*ድን ዘረጉብኝ፤ ከትሕዛዝህ ግን አልሳትሁም።
- ¹¹¹ የልቤ ደስታ ነውና ምስክርህን ለዘላለም ወረስሁ።
- ¹¹² ለዘላለም ለፍጻሜውም ትእዛዝህን አደርግ ዘንድ ልቤን አዘነበልሁ። ሳምኬት
- 113 ዓመፀኞችን ጠላሁ÷ ሕግህን ግን ወደድሁ።
- ¹¹⁴ አንተ ረዳቴና መጠጊያዬ ነህ፥ በቃልህም ተጣመንሁ።
- ¹¹⁵ እናንተ ኃጢአተኞች፥ ከእኔ ራቁ፥ የአምላኬንም ትእዛዝ ልፈልግ።
- ¹¹⁶ እንደ ቃልህ ደግፈኝ÷ ሕያውም እሆናለሁ። ከተስፋዬም አልፈር።
- ¹¹⁷ እር*ዓ*ኝ እድናለሁም፥ ሁልጊዜም ሥርዓትህን እመረምራለሁ።
- ¹¹⁸ ምኞታቸው ዓ*መ*ፃ ነውና ከሥርዓትህ የሚርቁትን ሁሉ **አ**ኰሳቈልሃቸው ፡፡
- ¹¹⁹ የምድርን ኃጢአተኞች ሁሉ እንደ ርኵሰት አጠፋሃቸው፤ ስለዚህ ምስክርህን ወደድሁ።
- ¹²⁰ ሥጋዬ አንተን ከመፍራት የተነሣ ደንገጠ፤ ከፍርድህ የተነሣ ፌርቻለሁ። ዔ
- ¹²¹ ፍርድንና ጽድቅን ሥራሁ፤ ለሚያስጨንቁኝ አሳልፈህ አትስጠኝ።
- 122 ባሪያህን በመልካም ጠብቀው፤ ትዕቢተኞችም አይጋፉኝ።
- ¹²³ ዓይኖቼ ለማዳንህ፥ ለጽድቅህም ቃል ፈዘዙ።
- ¹²⁴ ለባሪያህ እንደ ምሕረትህ አድርግ፥ ሥርዓትህንም አስተምረኝ።
- 125 እኔ ባሪያህ ነኝ፤ እንዳስተውል አድርገኝ÷ ምስክርህንም አውቃለሁ።
- ¹²⁶ ለእግዚአብሔር የሥራ ጊዜ ነው÷ ሕግህንም ሻሩት።
- ¹²⁷ ስለዚህ ከወርቅና ከዕንቍ ይልቅ ትእዛዝህን ወደድሁ።
- ¹²⁸ ስለዚህ ወደ ትእዛዝህ ሁሉ አቀናሁ፥ የዓመፅንም መንገድ ሁሉ ጠላሁ። ፌ
- ¹²⁹ ምስክሮችህ ድንቆች ናቸው፤ ስለዚህ ነፍሴ **ፌለገ**ቻቸው ።
- ¹³⁰ የቃልህ ፍቺ ያበራል፥ ሕፃናትንም አስተዋዮች ያደርጋል።
- 131 አሬን ከፈትሁ÷ አለከለክሁም፤ ወደ ትእዛዝህ ናፍቄአለሁና።
- ¹³² ስምህን ለሚወድዱ እንድምታደርገው ፍርድ፥ ወደ እኔ ተ*መ*ልከተ ማረኝም።
- ¹³³ አካሄድን እንደ ቃልህ አቅና፤ ኃጢአትም ሁሉ አይግዛኝ።
- ¹³⁴ ከሰው ግፍ አድነኝ፤ ትሕዛዝህንም ሕጠብቃለሁ።
- ¹³⁵ በባሪያህ ላይ ፊትህን አብራት ሥርዓትህንም አስተምረኝ።

```
<sup>136</sup> ሕግህን አልጠበቅሁምና የውኃ ፈሳሽ ከዓይኖቼ ፈሰሰ። ጻዴ
```

- ¹³⁷ አቤቱ፥ አንተ ጻድቅ ነህ፥ ፍርድህም ቅን ነው።
- ¹³⁸ ምስክርህን በጽድቅ አዘዝህ፥ እጅግም ቅን ነው።
- ¹³⁹ ጠላቶቼ ቃልህን ረስተዋልና የቤትህ ቅንዓት አቀለጠኝ።
- ¹⁴⁰ ቃልህ እጅግ የነጠረ ነው÷ ባሪያህም ወደደው።
- ¹⁴² ጽድቅህ የዘላለም ጽድቅ ነው*ት ቃ*ልህም እውነት ነው።
- ¹⁴³ መከራና ችግር አገኙኝ፤ ትእዛዛትህ ግን ተድላዩ ናቸው።
- ¹⁴⁴ ምስክርህ ለዘላለም ጽድቅ ነው፤ እንዳስተውል አድርገኝ፥ በሕይወትም አኦረኝ። ቆፍ
- ¹⁴⁵ በፍጹም ልቤ ጮኽሁ÷ አቤቱ÷ ስማኝ፤ ሥርዓትህን እፈልጋለሁ።
- ¹⁴⁶ ወደ አንተ ጮኽሁ፤ አድነኝ፥ ምስክርህንም እጠብቃለሁ።
- ¹⁴⁷ ማለዳ ጮኽሁ፤ ቃልህንም ተስፋ አድርጌአለሁ።
- ¹⁴⁸ ቃልህን አስብ ዘንድ ዓይኖቼ ለመጣለድ ቀደሙ።
- ¹⁴⁹ አቤቱ፥ እንደ ቸርነትህ ድምፄን ስማ፤ እንደ ፍርድህ ሕያው አድርገኝ።
- ¹⁵⁰ በዓመባ የሚያሳድዱኝ ቀረቡ÷ ከሕግህም ራቁ።
- ¹⁵¹ አቤቱ፥ አንተ ቅርብ ነህ፥ መንገዶችህም ሁሉ ቅኖች ናቸው።
- ¹⁵² ከዘላለም እንደ መሠረትሽው ከቀድሞ ጀምሮ ከምስክርህ የተነሣ አወቅሁ። ሬስ
- ¹⁵³ ሕግህን አልረሳሁምና ችግሬን ተመልከት አድነኝም።
- ¹⁵⁴ ፍርዴን ፍረድ አድነኝም፤ ስለ ቃልህ ሕያው አድርገኝ።
- ¹⁵⁵ መድኃኒት ከኅጥላን ሩቅ ነው÷ ሥርዓትህን አልፈለጉምና።
- ¹⁵⁶ አቤቱ÷ ቸርነትህ እጅግ ብዙ ነው፤ እንደ ፍርድህ ሕያው አድርገኝ።
- ¹⁵⁷ ያሳደዱኝና ያስጨነቁኝ ብዙዎች ናቸው፤ ከምስክር ግን ፊቀቅ አላልሁም ።
- ¹⁵⁸ ቃልህን አልጠበቁምና ሰነፎችን አይቼ አዘንሁ።
- ¹⁵⁹ ትእዛዝህን እንደ ወደድሁ ተመልከት፤ አቤቱ፥ በምሕረትህ ሕያው አድርገኝ።
- ¹⁶⁰ የቃልህ መጀመሪያ እውነት ነው፥ የጽድቅህንም ፍርድ ሁሉ ለዘላለም ነው። ሳን
- ¹⁶¹ ገዢዎች በከንቱ አሳደዱኝ፤ ከቃልህ የተነሣ ግን ልቤ ደነገጠብኝ።
- ¹⁶² ብዙ ምርኮ እንዳገኘ በቃልህ ደስ አለኝ።
- 163 ዓመባን ጠላሁ ተጸየፍሁም፤ ሕግን ግን ወደድሁ።
- ¹⁶⁴ ስለ ጽድቅህ ፍርድ ሰባት ጊዜ በቀን አመሰግንሃለሁ።
- ¹⁶⁵ ሕግህን ለሚወድዱ ብዙ ሰላም ነው፥ ዕንቅፋትም የለባቸውም።
- ¹⁶⁶ አቤቱ÷ ማዳንህን ተስፋ አደርግሁ÷ ትሕዛዛትህንም ጠበቅሁ።
- ¹⁶⁷ ነፍሴ ምስክርህን ጠበቀች እጅግም ወደደችው።
- ¹⁶⁸ መንገዶቼ ሁሉ በፊትህ ናቸውና ትእዛዝህንና ምስክርህን ጠበቅሁ። ታው
- ¹⁶⁹ አቤቱ÷ ጸሎቴ ወደ ፊትህ ትቅረብ፤ *እንደ ቃል*ህም አስተዋይ አድርገኝ።
- ¹⁷⁰ ልመናዬ ወደ ፊትህ ትድረስ፤ እንደ ቃልህ አድነኝ።
- ¹⁷¹ ሥርዓትህን አስተምረሽኛልና ከንፌሮቼ ምስጋናን አወጡ።
- ¹⁷² ትእዛዛትህ ሁሉ ጽድቅ ናቸውና እንደበቴ *ቃል*ህን ተናገረ።
- ¹⁷³ ትሕዛዛትህን መርጫለሁና እጅህ የሚያድነኝ ይሁን።
- ¹⁷⁴ አቤቱ÷ ማ*ዳንህን* ናፊቅሁ፤ ሕግህም ተድላዬ ነው።
- ¹⁷⁵ ነፍሴ ትኑርልኝ ታመስግንህማስች፥ ፍርድህም ይር*ዳ*ኝ።
- ¹⁷⁶ እንደ ሐፉ በግ ተቅበዘበዝሁ፤ ትእዛዛትህን አልረሳሁምና ባሪ*ያ*ህን ፈልገው።

የመዓርግ መዝሙር።

- በተጨነቅሁ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኽሁ÷ ሰማኝም።
- ² ከዓመፀኛ ከንፈር ከሽንጋይም እንደበት፥ እቤቱ፥ ነፍሴን አድናት።
- ³ ስለ ሽንገላ አንደበት ምንም ይሰጡሃል? ምንስ ይጨምሩልሃል?
- ⁴ እንደ በረሃ እንጨት ፍም የኃያላን ፍላጾች የተሳሉ ናቸው።
- ⁵ መኖሪያዬ የራቀ እኔ ወዮልኝ፤ በቄዳር ድንኳኖች አደርሁ።
- ⁶ ሰላምን ከሚሐሉ *ጋ*ር ነፍሴ ብዙ ጊዜ ኖረች።
- ⁷ እኔ ሰላማዊ ነኝ፤ በተናገኋቸው ጊዜ ግን በከንቱ ተሰለፉብኝ።

ምዕራፍ 121

የመዓርግ መዝሙር።

- **ገ**ይኖቹ ወደ ተራሮች እነሣሁ፤ ረዳቱ ከወዴት ይምጣ?
- ² ረዓቴ ሰማይና ምድርን ከሠራ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።
- ³ እግርህን ለ*መና*ወጥ አይሰጠውም፤ የሚጠብቅህም አይተኛም።
- ⁴ እነሆ÷ እስራኤልን የሚጠብቅ አይተኛም አያንቀላፋምም።
- ⁵ እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፥ እግዚአብሔርም በቀኝ እጅህ በኩል ይጋርድሃል።
- ⁶ ፀሐይ በቀን አያቃጥልህም ጨረቃም በሌሊት።
- ⁷ እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፥ ነፍስህንም ይጠብቃታል።
- ⁸ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እግዚአብሔር መውጣትህና መግባትህን ይጠብቃል።

ምዕራፍ 122

የዳዊት የመዓርግ መዝሙር።

- **ወ**ደ እግዚአብሔር ቤት እንሄድ ባሉኝ ጊዜ ደስ አለኝ።
- ² አ.የሩሳሌም ሆይ÷ እግሮቻችን በአደባባይሽ ቆ*ሙ* ።
- ³ ኢየሩሳሌምስ እርስ በርስዋ እንደ ተገጠገጠች ከተጣ ተሥርታለች።
- ⁴ የእግዚአብሔርን ስም ያ*መ*ስግኦ ዘንድ÷ ለእስራኤል ምስክር ሊሆኦ የእግዚአብሔር ነገዶች ወደዚያ ይወጣሉ ።
- ⁵ ዙፋኖች በዚያ ለፍርድ ተቀምጠዋልና፥ የዳዊት ቤት ዙፋኖች።
- ⁶ ለኢየሩሳሌም ሰላምን ለም*ኑ፤* አንተንም ለሚወድ~~ዳ~~ ልማት ይሁን።
- ⁷ በኃይልህ ሰላም÷ በጌሐኛ ቤትህም ልማት ይሁን።
- ⁸ ስለ ወንድሞቼ ስለ ባልንጀሮቼም፥ በውስጥሽ ሰላም ይሁን አልሁ።
- ⁹ ስለ አምላካችን ስለ እግዚአብሔር ቤት ላንቺ *መ*ልካምነትሽን ፊለግሁ።

ምዕራፍ 123

የመዓርግ መዝሙር።

- **1** በሰማይ የምትኖር ሆይ፥ ዓይኖቹን ወደ እንተ እነሣሁ።
- ² እነሆ÷ የባሪያዎች ዓይኖች ወደ ጌታቸው እጅ እንደ ሆኦ÷ የባሪያይቱም ዓይን ወደ እ*መ*ቤትዋ እጅ እንደ ሆነ÷ እንዲሁ እስኪምረን ድረስ ዓይናችን ወደ እምላካችን ወደ እግዚአብሔር ነው።
- ³ ማረን÷ አቤቱ÷ ማረን፤ ንቀትን እጅግ ጠግበናልና፤
- ⁴ የባለሐሳች ስድብና የትዕቢተኞችን ንቀት ነፍሳችን **ለ**ጅግ ሐገበች።

የዳዊት የመዓርግ መዝሙር።

ለግዚአብሔር ከእኛ *ጋ*ር ባይሆን እስራኤል እንዲህ ይበል።

- ² እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ሰዎች በእኛ ላይ በተነሡ ጊዜ÷
- ³ ቍጣቸውን በላያችን በንደደ ጊዜ÷ በዚያን ጊዜ ሕያዋን ሳለን በዋሎን ነበር፤
- ⁴ በዚያን ጊዜ ውኃ ባስሐ*መን* ነበር÷ በነፍሳችንም ላይ ፈሳሽ ባለፈ ነበር፤
- ⁵ በዚያን ጊዜ የጐርፍ ውኃ በነፍሳችን ላይ ባለፈ ነበር።
- ⁶ ለጥርሳቸው ንክሻ ያላደረገን እግዚአብሔር ይባረክ።
- ⁷ ነፍሳችን እንደ ወፍ ከአ**ዳ**ኞች ወጥ*መ*ድ አመለጠች። ወጥመድ ተሰበረ እኛም አመለጥን።
- ⁸ ረድኤታችን ሰማይንና ምድርን በሠራ በእግዚአብሔር ስም ነው።

ምዕራፍ 125

የመዓርግ መዝሙር።

- በእግዚአብሔር የ*ታመኑ* እንደማይታወክ ለዘላለም እንደሚኖር እንደ ጽዮን ተራራ ናቸው።
- ² ተራሮች በኢየሩሳሌም ዙሪያ እንደ ሆ*ኑ*÷ ከዛሬ ጀምሮ ለዘላለም፤ እግዚአብሔር በሕዝቡ ዙሪያ ነው።
- ³ ጻድቃን እጀቸውን ወደ ክፋት እንዳይዘረጉ የኃጥላን በትር በጻድቃን ዕጣ ላይ አይኖርም።
- ⁴ አቤቱ÷ ለቸሮች ልባቸውም ለቀና መልካምን አድርግ።
- ⁵ ወደ ጠማማነት የሚመለሱትን ግን ዓመፃን ከሚሠሩት ጋር እግዚአብሔር ይወስዳቸዋል። ሰላም በእስራኤል ላይ ይሁን።

ምዕራፍ 126

የመዓርግ መዝሙር።

ለግዚአብሔር የጽዮንን ምርኮ በመለስ ጊዜ÷ እጅግ ደስተኞች ሆንን።

- ² በዚ*ያን* ጊዜ አፋችን ደስታን፥ አንደበታችንም ሐሴትን ሞላ፤ በዚ*ያን* ጊዜ በአሕዛብ ዘንድ። እግዚአብሔር ታላቅ ነገርን አደረገላቸው ተባለ።
- ³ እግዚአብሔር ታላቅ ነገርን አደረገልን÷ ደስም አለን።
- ⁴ አቤቱ÷ በደቡብ *እንዳ*ሉ ፈሳሾች ምርኮአች*ንን መ*ልስ።
- ⁵ በልቅሶ የሚዘሩ በደስታ ይለቅማሉ ።
- ⁶ በሄዱ ጊዜ÷ ዘራቸውን ተሸክመው እያለቀሱ ተሰማሩ፤ በተመለሱ ጊዜ ግን ነዶአቸውን ተሸክመው ደስ እያላቸው ይመጣሉ።

ምዕራፍ 127

የመዓርግ መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ግዚአብሔር ቤትን ካልሥራ÷ ሥራተኞች በከንቱ ይደክማሉ፤ እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ÷ ጠባቂ በከንቱ ይተጋል።

- ² በማለ*ዳ መገሥግ*ሣችሁም ከንቱ ነው። ለወዳጆቹ እንቅልፍን በሰጠ ጊዜ÷ እናንተ የመከራን እንጀራ የምትበሉ÷ ከተቀመጣችሁበት ተነሥ።
- ³ እነሆ÷ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው÷ የሆድም ፍሬ የእርሱ ዋጋ ነው።
- ⁴ በኃያል እጅ እንዳሉ ፍላጾች፥ የጐልማስነት ልጆች እንዲሁ ናቸው።
- ⁵ ከእነርሱ ዘንድ ምኞቱን የሚፌጽም ብፁዕ ሰው ነው፤ ጠላቶ ቻቸውን በእደባባይ በተናገሩ ጊዜ እርሱ እያፍርም።

የመዓርግ መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ግዚአብሔርን የሚፈሩት ሁሉ፥ በ*መንገዶቹም የሚሄዱ ምስ*ጉኖች ናቸው።

- ² የድካምህንም ፍሬ ት*መገ*ባለህ፤ ምስጉን ነህ መልካምም ይሆንልሃል።
- ³ ሚስትህ በቤትህ አልፍኝ ውስጥ አንደሚያራራ ወይን ናት፤ ልጆችህ በማዕድህ ዙሪያ አንደ ወይራ ቡ*ቃያ* ናቸው።
- ⁴ እነሆ÷ እግዚአብሔርን የሚፌራ ሰው እንዲህ ይባረካል።
- ⁵ እግዚአብሔር ከጽዮን ይባርክህ፤ በሕይወትህ ዘ*መን* ሁሉ÷ የኢየሩሳሌምን መልካምነትዋን ታያለህ።
- ⁶ የልጆችህንም ልጆች ታያለህ። በእስራኤል ላይ ሰላም ይሁን።

ምዕራፍ 129

የመዓርግ መዝሙር።

- **ለ**ስራኤል። ከትንሽነቴ ጀምሮ ብዙ ጊዜ ተሰለፉብኝ ይበል፤
- ² ከትንሽነቴ ጀምሮ ብዙ ጊዜ ተሰለፉብኝ፤ ነገር ግን አላሸነፉኝም።
- ³ ኃሒአተኞች በጀርባዬ ላይ መቱኝ÷ ኃጢአታቸውንም አስረዘሙአት።
- ⁴ እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፤ የኃጢአተኞችን አንገታቸውን ቈረጠ።
- ⁵ ጽዮንን የሚጠሉ ሁሉ ይፈሩ፥ ወደ ኋላቸውም ይመለሱ።
- ⁶ በሰገነት ላይ እንደ በቀለ ሣር÷ ሳይነቀል እንደሚደርቅ÷
- ⁷ ለሚያጭደው *እጁን፥ ነዶዎቹን ለሚሰበስብ እቅፉን እንደማይ*ሞላ ይሁ*ኑ* ።
- ⁸ በመንገዱም የሚያልፉ። የእግዚአብሔር በረከት በእናንተ ላይ ይሁን፤ በእግዚአብሔር ስም *እንመርቃ* ችኋለን አይሉም።

ምዕራፍ 130

የ*ത*909 തമ്പത∙0∷

ለቤቱ÷ እንተን ከተልቅ ጠራሁህ።

- ² አቤቱ÷ ድምፄን ስማ፤ ጀሮህ የልመናዬን ቃል የሚያደምጥ ይሁን።
- ³ አቤቱ÷ ኃጢአትንስ ብትጠባበቅ÷ አቤቱ÷ ማን ይቆማል?
- ⁴ ይቅርታ ከእንተ ዘንድ ነውና።
- ⁵ አቤቱ÷ ስለ ስምህ ተስፋ አደረግሁህ፤ ነፍሴ በሕግህ ታገሠች።
- ⁶ ከማለዳው ሰዓት ጀምሮ እስከ ሌሊት ነፍሴ በእግዚአብሔር *ታመ*ነች።
- ⁷ ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረት÷ በእርሱም ዘንድ ብዙ *ማዳ*ን ነውና እስራኤል በእግዚአብሔር ይታ*መን*።
- ⁸ እርሱም እስራኤልን ከኃጢአቱ ሁሉ *የድ*ነዋል።

ምዕራፍ 131

የዳዊት መዓርግ መዝሙር።

ለቤቱ÷ ልቤ አይታበይብኝ÷ ዓይኖቼም ከፍ ከፍ አይበሉብኝ፤ ከትልልቆች ጋር÷ ከእኔም ይበልጥ ከሚከበሩ ጋር አልሄድሁም።

- ² ነፍሴን አሳረፍ**ኋት÷ የእናቱንም ጡት እንዳስተውት ዝም አ**ሰንንኋት፤ ነፍሴ የእናቱን ጡት እንዳስተውት በእኔ ውስጥ ናት።
- ³ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም እስራኤል በእግዚአብሔር ይታ*መ*ን።

የመዓርግ መዝሙር።

ለቤቱ÷ ዳዊትን ገርነቱንም ሁሉ አስብ፤

- ² ለእግዚአብሔር እንደ ማለ÷ ለያዕቆብም አምላክ እንደ ተሳለ።
- ³ በእውነት ወደ ቤቴ ድንኳን አልገባም፥ ወደ ምንጣሬም አልጋ አልወጣም፥
- ⁴ ለዓይኖቼም መኝታ ለሽፋሽፍቶቼም እንቅልፍ፥ ለጕንጮቼም ዕረፍትን አልሰጥም፥
- ⁵ ለእግዚአብሔር ስፍራ÷ ለያዕቆብ አምላክ ማደሪያ እስካገኝ ድረስ ብሎ።
- ⁶ እነሆ÷ በኤፍራታ ሰማነው÷ በዱር ውስ**ተም እ**ገኘነው።
- ⁷ ወደ ማደሪያዎቹ እንገባለን፤ እግሮቹ በሚቆ*ሙ*በት ስፍራ እንስግዳለን።
- ⁸ አቤቱ÷ ወደ ዕረፍትህ ተነሥ÷ አንተና የመቅደስህ ታቦት።
- ⁹ ካህናቶ ችህ ጽድቅን ይልበሱ፥ ቅዱሳንህም ደስ ይበላቸው።
- ¹⁰ ስለ ዓዊት ስለ ባሪያህ የቀባኸውን ሰው ፊት አት*መ*ልስ።
- ¹¹ እግዚአብሔር ለዳዊት በእውነት ማለ አይጸጸትምም፥ እንዲህ ብሎ። ከሆድህ ፍሬ በዙፋ*ን*ህ ላይ አስቀምጣለሁ።
- ¹² ልጆችህ ኪ*ዳኔን÷* ይህንም የማስተምራቸውን ምስክሬን ቢ_ጠብቁ÷ ልጆቻቸው ደግሞ በዙፋንህ ላይ ለዘላለም ይቀመጣሉ።
- ¹³ እግዚአብሔር ጽዮንን መርጦአታልና፥ ማደሪያውም ትሆነው ዘንድ ወድዶአታልና፥ እንዲህ ብሎ።
- ¹⁴ ይህች ለዘላለም ጣረፊያዬ ናት፤ መርጫታለሁና በዚህች አድራለሁ።
- ¹⁵ አሮጊቶችዋን እጅግ አባርካለሁ÷ ድሆችዋንም እንጀራ አጠግባለሁ።
- ¹⁶ ካህናቶ ቸዋንም ደኅንነትን አለብሳቸዋለሁ፥ ቅዱሳኖቸዋም እ<u>ጅ</u>ግ ደስ ይላቸዋል።
- ¹⁷ በዚ*ያ* ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ፥ ለቀባሁትም ሰው መብራትን አዘጋጀለሁ።
- ¹⁸ ጠላቶ ችንም ለፍረትን አለብሳቸዋለሁ፤ በእርሱ ግን ቅድስናዬ ያብባል።

ምዕራፍ 133

የዳዊት የመዓርግ መዝሙር።

- **መ**ንድሞች በኅብረት ቢቀመጡ፥ እነሆ፥ መልካም ነው፥ እነሆም፥ ያጣረ ነው።
- ² ከራስ እስከ ሒም እንደሚፈስስ፥ እስከ አሮን ሒም፥ በልብሱ *መ*ደረቢያ እንደሚወርድ ሽቱ ነው።
- ³ በጽዮን ተራሮች እንደሚወርድ እንደ አርሞንዔም ጠል ነው፤ በዚያ እግዚአብሔር በረክቱን ሕይወትንም እስከ ዘላለም አዝዞአልና።

ምዕራፍ 134

የመዓረግ መዝሙር።

- ለንሆ÷ እግዚአብሔርን ባርኩ፥ በአምላካችን ቤት አደባባዬች የምትቆሙ እናንተ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሁላችሁ።
- ² በሌሊት በቤተ መቅደስ ውስጥ እጆቻችሁን አን**ሡ**፥ እግዚአብሔርንም ባርኩ።
- ³ ሰማይንና ምድርን የሠራ እግዚአብሔር ከጽዮን ይባርክህ።

ምዕራፍ 135

- <mark>ሃ</mark>ሌ ሉያ። የእግዚአብሔርን ስም አ*መ*ስግኦ፤ እናንተ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሆይ፥ አመስግኦት፥
- ² በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ፥ በአምላካችን ቤት አደባባይ የምትቆ*ሙ* ።
- ³ እግዚአብሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኦ፤ ለስሙ ዘምሩ÷ መልካም ነውና፤

- ⁴ እግዚአብሔር ያዕቆብን ለራሱ÷ እስራኤልንም ለመዝገቡ መርጦታልና፤
- ⁵ እግዚአብሔር ታላቅ እንደ ሆነ÷ ጌታችንም ከአማልክት ሁሉ እንዲበል**ጥ አው**ቄአለሁና።
- ⁶ በሰማይና በምድር በባሕርና በጥልቆች ሁሉ÷ እግዚአብሔር የወደደውን ሁሉ አደረገ።
- ⁷ ከምድር *ዓ*ር ደ*መናትን ያወጣል፤ በዝናብ ጊዜ መብረቅን* አደረገ፤ ነፋሳትንም ከመዛግብቱ *ያ*ወጣል።
- ⁸ የግብጽን በኵር ልጆች ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ *መታ* ።
- ⁹ ግብጽ ሆይ፥ በመካከልሽ በፌርዖንና በባሪያዎቹ ሁሉ ላይ ተኣምራትንና ድንቅን ሰደደ።
- ¹⁰ ብዙ አሕዛብን መታ÷ ብርቱዎችንም ነገሥታት ገደለ።
- ¹¹ የአሞራው*ያንን ንጉሥ* ሴ*ዎንን፥ የባሳንንም ንጉሥ ዐግን፥* የከነ*ዓንን መንግሥታ*ት ሁሉ ገደለ፤
- ¹² ምድራቸውንም ርስት አድርሳ ለእስራኤል ለሕዝቡ ርስት ሰጠ።
- ¹³ አቤቱ÷ ስምህ ለዘላለም ነው÷ ዝክርህም ለልጅ ልጅ ነው፤
- ¹⁴ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ይፈርዳልና፥ ባሪያዎቹንም ይረዳልና።
- ¹⁵ የአሕዛብ ጣዖታት የብርና የወርቅ፥ የሰው *እ*ጅ ሥራ ናቸው።
- ¹⁶ አፍ አላቸው÷ አይናገሩምም፤ ዓይን አላቸው÷ አ*ያ*ዩምም፤
- ¹⁷ ጆሮ አላቸው÷ አይሰሙምም፤ እስትንፋስም በአፋቸው የለም።
- ¹⁸ የሚሠሩአቸው ሁሉ የሚታ*መኑ*ባቸውም ሁሉ *እንደ እ*ነርሱ ይሁን።
- ¹⁹ የእስራኤል ቤት ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኩት። የአሮን ቤት ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኩት፤
- ²⁰ የሌዊ ቤት ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኩት እግዚአብሔርን የምትራሩት ሆይ÷ እግዚአብሔርን ባርኩት።
- ²¹ በኢየፉሳሌም የሚያድር እግዚአብሔር ከጽዮን የተባረከ ነው። ሃሌ ሉ*ያ*።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔርን አ*መ*ስግኦ፤ ቸር ነውና፥ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።
- ² የአማልክትን አምላክ አመስግኑ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።
- ³ የጌቶችን ጌታ አመስግኑ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ⁴ እርሱ ብቻውን ታላቅ ተ**ላምራትን ያደረገ፤ ምሕረቱ ለዘላለም** ነውና፤
- ⁵ ሰማያትን በብልሃት የሠራ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ⁶ ምድርን በውኃ ላይ ያጸና፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ⁷ ብቻውን ታላላቅ ብርሃናትን የሠራ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ⁸ ለፀሐይ ቀንን ያስገዛው፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ⁹ ለጨረቃና ለከዋክብትም ሌሊትን ያስገዛቸው፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹⁰ ከበኵራቸው ጋር ግብጽን የመታ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹¹ እስራኤልንም ከመካከላቸው ያወጣ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹² በጸናች እጅ በተዘረጋችም ክንድ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹³ የኤርትራን ባሕር በየክፍሉ የከፈለ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹⁴ እስራኤልን በመካከሉ *ያ*ሳለፌ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹⁶ ሕዝቡን በምድረ በዳ*የመራ*፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹⁷ ታላላቅ ነገሥታትን የመታ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹⁸ ብርቱዎችንም ነገሥታት የገደለ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ¹⁹ የአሞራው*ያንን ንጉሥ* ሴዎንን፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ²⁰ የባሳንን ንጉሥ ዐግን፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ²¹ ምድራቸውን ርስት አድርጎ የሰጠ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ²² ለባሪያው ለእስራኤል ርስት፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

- ²³ እኛን በመዋረዳችን አስቦናልና፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ²⁴ ከጠላቶቻችንም እጅ አድኖናልና፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
- ²⁵ ለሥጋ ሁሉ ምግብን የሚሰጥ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።
- ²⁶ የሰማይን አምላክ አ*መ*ስግኑ፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

በባቢሎን ወንዞች አጠንብ በዚያ ተቀመጥን፤ ጽዮንንም ባሰብናት ጊዜ አለቀስን።

- ² በአሻያ ዛፎችዋ ላይ መሰንቆቻችንን ሰቀልን።
- ³ የጣረኩን በዚያ የዝጣሬን ቃል ፌስጉብን፥ የወሰዱንም ። የጽዮንን ዝጣሬ ዘምሩልን አሉን።
- ⁴ የእግዚአብሔርን ዝማሬ በባዕድ ምድር እንዴት እንዘምራለን?
- ⁵ ኢየሩሳሌም ሆይ፥ ብረሳሽ፥ ቀኜ ትርሳኝ።
- ⁶ ባላስብሽ÷ ምላሴ በጕሮሮዬ ይጣበቅ፤ ከደስታዬ ሁሉ በላይ ኢየሩሳሌምን ባልወድድ።
- ⁷ አቤቱ፥ በኢየሩሳሌም ቀን የኤዶምን ልጆች አስብ። እስከ መሠረትዋ ድረስ አፍርሱ አፍርሱ ያሉአትን።
- ⁸ አንቺ ወራዳ የባቢሎን ልጅ ሆይ÷ ስለ ተበቀልሽን የሚበቀልሽ የተ*መ*ስገነ ነው።
- ⁹ ሕፃናቶችሽን ይዞ በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው የተ*መ*ሰገን ነው።

ምዕራፍ 138

የዳዊት መዝሙር።

ለቤቱ፥ በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ፥ የአፈን ነገር ሰምተሽኛልና፤ በመላእክት ፊት እዘምርልሃለሁ።

- ² ወደ ቅዱስ መቅደስህ እሰግዳለሁ፤ ስለ ምሕረትህና ስለ እውነትህ ስምህንም አመሰግናለሁ፥ በሁሉ ላይ ቅዱስ ስምህን ከፍ ከፍ አድርገሃልና።
- ³ በጠራሁህ ቀን በፍጥነት አድምጠኝ፤ ነፍሴን በኃይልህ በብዙ አጸናሃት ።
- ⁴ አቤቱ÷ የምድር ነገሥታት ሁሉ *የመ*ሰግኦሃል፤ የአፍህን ቃል ሁሉ ሰምተዋልና።
- ⁵ በእግዚአብሔርም *መንገ*ድ ይዘምራሉ፤ የእግዚአብሔር ክብር ታላቅ ነውና።
- ⁶ እግዚአብሔር ከፍ ያለ ነውና፥ ወደ ችግረኞችም ይመለከታልና፤ ት**ሪቢተኞችንም ከ**ፉቅ ያውቃል።
- ⁷ በመከራ መካከል እንኳ ብሄድ፥ አንተ ሕያው ታደርገኛለህ፤ በጠላቶቼ ቍጣ ላይ እጆቼን ትዘረ*ጋ*ለህ፥ ቀኝህም ታድነኛለች።
- ⁸ እግዚአብሔር ብድራትን ይመልስልኛል፤ አቤቱት ምሕረትህ ለዘላለም ነው፤ አቤቱት የእ<u>ጅ</u>ህን ሥራ ቸል አትበል።

ምዕራፍ 139

ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

ለቤቱ÷ መረመርሽኝ÷ አወቅሽኝም።

- ² አንተ መቀመጤንና መነሣቴን አወቅህ፤ አሳቤን ሁሉ ከፉቅ አስተዋልህ።
- ³ ፍለጋዬንና ዕረፍቴን አንተ መረመርህ፤ መንገዶቼን ሁሉ ቀድመህ አወቅህ፥
- ⁴ የዓመፃ ቃል በአንደበቴ እንደሌለ።
- ⁵ አቤቱ÷ አንተ እነሆ የቀድሞውንና የኋላውን አወቅህ፤ አንተ ፌጠርሽኝ÷ እጅህንም በላዬ አደረግህ።
- ⁶ እውቀትህ ከእኔ ይልቅ ተደነቀች፤ በረታች፥ ወደ እርስዋም ለ*መ*ድረስ አልችልም።
- ⁷ ከመንፌስህ ወዴት እሄዳለሁ? ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ?
- ⁸ ወደ ሰማይ ብወጣ÷ አንተ በዚያ አለህ። ወደ ሲኦልም ብወርድ÷ በዚያ አለህ።
- ⁹ እንደ ንስር የንጋትን ክንፍ ብወስድ፥ እስከ ባሕር መጨረሻም ብበርር፥
- ¹⁰ በዚያ እጅህ ትመራኛለች፥ ቀኝህም ትይዘኛለች።

- ¹¹ በው*ኑ* ጨለማ ትሸፍነኛለች ብል፥ ሌሊት በዙሪያዬ ብርሃን ትሆናለች፤
- ¹³ አቤቱ÷ አንተ ኵላሊቱን ፈጥረሃልና÷ በእናቱም ሆድ ሰውረሽኛል።
- ¹⁴ ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥሬአለሁና አመስግንሃለሁ፤ ሥራህ ድንቅ ነው÷ ነፍሴም እጅግ ታውቀዋለች።
- ¹⁵ እኔ በስውር በተሠራሁ ጊዜ፥ አካሌም በምድር ታች በተሠራ ጊዜ አጥንቶቼ ከአንተ አልተሰወሩም።
- ¹⁶ ያልተሠራ አካሌን ዓይኖችህ አዩን፤ የተፈጠፉ ቀኖቹ ሁሉ አንድ ስንኳ ሳይኖር በመጽሐፍህ ተጻፉ።
- ¹⁷ አቤቱ÷ አሳቦችህ በእኔ ዘንድ እንደ ምን እጅግ የተከበሩ ናቸው! ቍጥራቸውም እንደ ምን በዛ!
- ¹⁸ ብቈጥራቸው ከእሸዋ ይልቅ ይበዛሉ፤ ተነሣሁም፥ እኔም ገና ከእንተ *ጋ*ር ነኝ።
- ¹⁹ አቤቱ÷ አንተ ኃጢአተኞችን የምትገድል ከሆንህስ÷ የደም ሰዎች ሆይ÷ ከእኔ ፈቀቅ በሉ ።
- ²⁰ በክፋት ይናንሩብሃልና፤ ጠላቶ ችህም በከንቱ ያምውብሃል።
- ²² ፍጹም **ጉል ጠላ**ጏቸው፥ ጠላቶችም ሆኑኝ።
- ²³ አቤቱ÷ መርምረኝ ልቤንም አወቅ፤ ፍተነኝ መንገዴንም አወቅ፤
- ²⁴ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ፤ የዘላለምንም *መንገ*ድ ምራኝ።

ምለሬፍ 140

ስመዘምራን አለቃ የዳዊት መዝሙር።

- ² አቤቱ፥ ከክፉ ሰው አድነኝ፥ በልባቸውም ክፉ ካሰቡ ከዓመፀኞች ሰዎች ጠብቀኝ፤ ቀኦን ሁሉ ለሰልፍ ይከማቻሉ።
- ³ ምላሳቸውን እንደ እባብ ሳሉ፤ ከከንፈራቸው በታች የእፉኝት *መ*ርዝ ነው።
- ⁴ አቤቱ፥ ከኃጢእተኞች እጅ ጠብቀኝ፥ እርምጃዬንም ሊያስናክሉ ከመከሩ ከዓመፀኞች እድነኝ።
- ⁵ ትዕቢተኞች ወ**ተ**መድን ሰወፉብኝ፥ ለአግሮቼም የወተመድ ገመድን ዘረጉ፤ በመንገድ ዕንቅፋትን አኖሩ።
- ⁶ እግዚአብሔርንም። አንተ አምላቤ ነህ፤ የልመናዬን ቃል፥ አቤቱ፥ አድም**ጥ አል**ሁት።
- ⁷ አቤቱ÷ ጌታዬ÷ የመድኃኒቴ ጕልበት÷ በስልፍ ቀን ራሴን ሸፈንህ።
- ⁸ አቤቱ÷ ከምኞቴ የተነሣ ለኃጢእተኞች አትስ**ጠኝ፤ በላ**ዬ ተማከሩ፤ እንዳይጓዴዱ አትተወኝ።
- ⁹ የሚከብቡኝን ራስ የከንፈራቸው ክፋት ይክደናቸው።
- ¹⁰ የእሳት ፍም በላያቸው ይውደቅ፤ እንዳይነሥም ወደ እሳትና ወደ ማዕበል ይጣሉ ።
- ¹¹ ተናጋሪ ሰው በምድር ውስጥ አይጸናም፤ ዓመፀኛን ሰው ክፋት ለጥፋት ይፈልገዋል።
- ¹² እግዚአብሔር ለድሀ *ዓኝነትን ለችግረኛም ፍርድን እንዲያደርግ* አወቅሁ።
- ¹³ ጻድቃንም በአውነት ስምህን ያመሰግናሉ፤ ቀኖችም በፊትህ ይኖራሉ።

ምለሬፍ 141

የዳዊት መዝሙር።

<mark>ለ</mark>ቤቱ÷ ወደ አንተ ጮኽሁ፤ ስማኝ፤ ወደ አንተ ስጮኽም የልመናዬን ቃል አድምጥ።

- ² ጸሎቴን በፊትህ እንደ ዕጣን ተቀበልልኝ÷ እጅ መንሣቴም እንደ ሠርክ መሥዋዕት ትሁን።
- ³ አቤቱ÷ ለአፌ ጠባቂ አኦር÷ የከንፈሮቼንም *መ*ዝጊያ ጠብቅ።
- ⁴ ልቤን ወደ ክፉ ነገር አትመልሰው÷ ዓመፃን ከሚያደርጉ ሰዎች ጋር ለኃጢአት ምክንያት እንዳልሰጥ፤ ከምርጦቻቸውም ጋር አልተባበር።
- ⁵ ጻድቅ በምሕረት ይገሥጸኝ÷ ይዝለፈኝም÷ የኃጢአተኛ ዘይት ግን ራሴን አይቅባ፤ ጸሎቴ ገና በክፋታቸው ላይ ነውና።
- ⁶ ኃያላኖቻቸው በዓለት አጠገብ ተጣሉ፤ ጣፋጭ ናትና ቃሌን ይሰጣሉ ።

- ⁷ በምድር ላይ እንደ ተሰነጠቀ እንደ መሬት <mark>ንል</mark>፥ እንዲሁ አጥንቶቻችን በሲኦል ተበተኦ።
- ⁸ አቤቱ ጌታ፥ ዓይኖቼ ወደ አንተ ናቸውና፤ በአንተ ታ*መን*ሁ፥ ነፍሴን አታውጣት።
- ⁹ ከሰወሩብኝ ወጥ*መ*ድ፥ ዓመፅንም ከሚያደርጉ ሰዎች ዕንቅፋት <u>መብ</u>ቀኝ።
- ¹⁰ እኔ ብቻዬን እስካልፍ ድረስ ኃጢአተኞች በወጥ*መዳ*ቸው ይውደቁ።

ጸሎት፤ በዋሻ በነበረ ጊዜ፤ የዳዊት ትምህርት።

- **በ**ቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮኽሁ፤ በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ለ*መ*ንሁ።
- ² ልመናዬን በፊቱ አፈስሳለሁ፤ መከራዬንም በፊቴ እናገራለሁ።
- ³ ነፍሴ በውስሔ ባለቀች ጊዜ መንገዴን አወቅሁ፤ በምሄድባት በዚያች መንገድ ወ<u>ተመድን ሰወሩብ</u>ኝ።
- ⁴ ወደ ቀኝ ተመለከትሁ አየሁም÷ የሚያውቀኝም አጣሁ፤ መሸሸጊያም የለኝም÷ ስለ ነፍሴም የሚመራመር የለም።
- ⁵ አቤቱ÷ ወደ አንተ ጮኽሁ። አንተ ተስፋዬ ነህ÷ በሕያዋንም ምድር አንተ እድል ፈንታዬ ነህ አልሁ።
- ⁶ እጅግ ተቸግሬአለሁና ወደ ልመናዬ አድምጥ፤ በርትተውብኛልና ከሚያሳድዱኝ አድነኝ።
- ⁷ አቤቱ÷ ስምህን አመሰግን ዘንድ፤ ነፍሴን ከወህኒ አውጣት፤ ዋጋዬን እስክትሰሐኝ ድረስ ጻድቃን እኔን ይጠብቃሉ።

ምዕራፍ 143

ልጁ ባሳደደው ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር።

- **ስ**ቤቱ÷ ጸሎቴን ስማ፤ በእውነትህ ልመናዬን አድምጥ÷ በጽድቅህም መልስልኝ።
- ² ሕያው ሁሉ በፊትህ ጻድቅ አይደለምና ከባሪያህ ጋር ወደ ፍርድ አትግባ።
- ³ ጠላትህ ነፍሴን እሳድዶአታል፥ ሕይወቴንም በምድር ውስጥ አ**ጐስቍሎአታል፤ ቀድሞ እንደ ሞተ ሰው** በጨለማ አኦሮኛል።
- ⁴ ነፍሴ በውስሔ አለቀችብኝ÷ ልቤም በውስሔ ደነገጠብኝ።
- ⁵ የቀድሞውን ዘመን አሰብሁት ሥራህንም ሁሉ አሰላስልሁ፤ የእ<u>ጅ</u>ህንም ሥራ ተመለከትሁ።
- ⁶ እጆቼን ወደ እንተ ዘረጋሁ፤ ነፍሴም እንደ ምድረ በዓ እንተን ተጠጣች።
- ⁷ አቤቱ÷ ፌጥነህ ስማኝ፤ ነፍሴ አልቃለች፤ ፊትህን ከኔ አትመልስ÷ ወደ ጕድጓድም እንደሚወርዱ አልሁን።
- ⁸ እንተን ታምኛለሁና በጣለዳ ምሕረትህን እሰጣኝ፤ እቤቱ፥ ነፍሴን ወደ እንተ እንሥቻለሁና የምሄድበትን መንገድ እስታውቀኝ።
- ⁹ አቤቱ፥ ወደ አንተ ተማፅኛለሁና ከጠላቶቹ አድነኝ።
- ¹⁰ አንተ አምላኬ ነህና ፌቃድህን ለማድረግ አስተምረኝ፤ ቅዱስ *መን*ፌስህም በጽድቅ ምድር ይምራኝ።
- ¹¹ አቤቱ÷ ስለ ስምህ ሕያው አድርገኝ፤ በጽድቅህም ነፍሴን ከመከራዋ አውጣት።
- ¹² በምሕረትህ ጠላቶቼን ደምስሳቸው÷ እኔ ባሪያህ ነኝና ነፍሴን የሚያስጨንቁ**እትን ሁሉ እጥፋቸው**።

ምዕራፍ 144

ስለ ጎልያድ፤ የዳዊት መዝሙር።

ለግዚአብሔር አምላኬ ይባረክ፥ ለእጆቼ ሰልፍን፥ ለጣቶቼም ዘመቻን የሚያስተምር፤

- ² መሓሪዬና መሸሸጊያዬ፥ መጠጊያዬና መድኃኒቴ፤ ረዳቴና መታመኛዬም፤ ሕዝቤንም ከእኔ በታች የሚያስገዛልኝ።
- ³ አቤቱ÷ እርሱን ታውቀው ዘንድ ሰው ምንድር ነው? ታስብለት ዘንድ የሰው ልጅ ምንድር ነው?
- ⁴ ሰው ከንቱን ነገር ይመስላል፤ ዘመ*ኑ* እንደ ጥላ ያልፋል።

- ⁵ አቤቱ÷ ሰማዮችህን ዝቅ ዝቅ አድርጋቸው ውረድም፤ ተራሮችን ዳስሳቸው ይጢሱም።
- ⁶ መብረቆችህን ብልጭ አድርጋቸው በትናቸውም፤ ፍላጾችህን ላካቸው አስደንግጣቸውም።
- 7 _
- ⁸ እጅህን ከአርያም ላክ አድነኝም ከብዙ ውኆች፥ አፋቸውም ምናምንን ከሚናገር፥ ቀኛቸው የሐሰት ቀኝ ከሆነ፥ ከባዕድ ልጆች እጅ እስጥለኝ።
- ⁹ አቤቱ÷ አዲስ ቅኔ እቀኛልሃለሁ፤ አሥር አውታር ባለው በገና እዘምርልሃለሁ።
- ¹⁰ ለነገሥታት *መ*ድኃኒትን የሚሰጥ፥ ባሪያውን ዳዊትን ከክፉ ሰይፍ የሚያድነው እርሱ ነው።
- ¹¹ አድነኝ፥ አፋቸውም ምናምንን ከሚናገር፥ ቀኛቸውም የሐሰት ቀኝ ከሆነ፥ ከባዕድ ልጆች እጅ አስጥለኝ።
- ¹² ልጆቻቸው በ**ጕልማስነታቸው እ**ንደ አዲስ አትክልት የሆኑ፥ ሴቶች ልጆቻቸውም እንደ እልፍኝ ያማሩና ያጌሙ፤
- ¹³ ዕቃ ቤቶቻቸውም የተሞሉ በየዓይነቱ ዕቃ የሚሰጡ፥ በጎቻቸውም ብዙ የሚወልዱ፥ በማሰማርያቸውም የሚበዙ፥
- ¹⁴ ላሞቻቸውም የሚሰቡ፤ ቅጥራቸውም መፍረሻና መውጫ የሌለው፥ በአደባባዮቻቸውም ዋይታ የሌለ፤
- ¹⁵ እንደዚህ የሚሆን ሕዝብ የተ*መ*ሰገን ነው፤ እግዚአብሔር አምላኩ የሆነ ሕዝብ ምስጉን ነው።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር።

- <mark>ለ</mark>ምላኬ ንጉሤ ሆይ፥ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ፥ ስምህንም ለዘላለም ዓለምም እባርካለሁ።
- ² በየቀ*ኑ* ሁሉ ሕባርክሃለሁ÷ ስምህንም ለዘላለም ዓለምም አ*መ*ሰግናለሁ።
- ³ እግዚአብሔር ታላቅ ነው እጅግም የተ*መ*ሰገነ ነው፤ ለታላቅነቱም ፍጻሜ የለውም ፡፡
- ⁴ ትውልደ ትውልድ ሥራህን ያመሰግናሉ÷ ኃይልህንም ያወራሉ ።
- ⁵ የቅድስናህን ግርማ ክብር ይናገራሉ÷ ተኣምራትህንም ይነ*ጋ*ገራሉ ።
- ⁶ የግርማህንም ኃይል ይናገራሉ÷ ታላቅነትህንም ይነ*ጋ*ገራሉ÷ ብርታትህንም ይነ*ጋ*ገራሉ።
- ⁷ የቸርነትህን ብዛት *መታ*ሰብ ያወጣሉ÷ በጽድቅህም ሐሤትን ያደርጋሉ ።
- ⁸ እግዚአብሔር ርኅሩኅና መሓሪ ነው፥ ከቍጣ የራቀ፥ ምሕረቱም ብዙ ነው፤
- ⁹ እግዚአብሔር ለሚታገ**ሡት ቸር ነው። ምሕረቱም በሥራው ሁሉ ላይ ነው**።
- ¹⁰ እቤቱ÷ ሥራህ ሁሉ *ያመ*ሰግኦሃል÷ ቅዱሳንህም ይባርኩሃል።
- ¹¹ የመንግሥትህን ክብር ይናገራሉ÷ ኃይልህንም ይነጋገራሉ÷
- ¹² ለሰው ልጆች ኃይልህን የ*መንግሥ*ትህንም ግርማ ክብር ያስታውቁ ዘንድ
- ¹³ መንግሥትህ የዘላለም መንግሥት ናት፥ ግዛትህም ለልጅ ልጅ ነው።
- ¹⁴ እግዚአብሔር በቃሎቹ የታመነ ነው፥ በሥራውም ሁሉ ጻድቅ ነው፤ እግዚአብሔር የተፍገመገሙትን ሁሉ ይደግፋቸዋል፥ የወደቁትንም *ያ*ነሣቸዋል።
- ¹⁵ የሁሉ ዓይን እንተን ተስፋ ያደርጋል፤ አንተም ምግባቸውን በየጊዜው ትስጣቸዋለህ።
- ¹⁶ አንተ እጅህን ትከፍታለህ፥ ሕይወት ላለውም ሁሉ *መ*ልካምን ታጠግባለህ።
- ¹⁷ እግዚአብሔር በ*መንገ*ዱ ሁሉ ጻድቅ ነው በሥራውም ሁሉ ቸር ነው።
- ¹⁸ እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ÷ በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው።
- ¹⁹ ለሚፈሩት ምኞታቸውን ያደርጋል፥ ልመናቸውንም ይሰጣል ያድናቸዋልም።
- ²⁰ እግዚአብሔር የሚወድ~~ዱ~~ትን ሁሉ ይጠብቃል፤ ኃጢአተኞችንም ሁሉ ያጠፋል።
- ²¹ አፌ የእግዚአብሔርን ምስጋና ይናገራል፤ ሥጋም ሁሉ ለዘላለም ዓለም የተቀደሰውን ስ*ሙ*ን ይባርክ።

- **ሃ**ሌ ሉያ። ነፍሴ ሆይ÷ እግዚአብሔርን አመስግኚ።
- ² በሕይወቴ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤ በምኖርበት ዘመን ሁሉ ለአምላኬ እዘምራለሁ።
- ³ ማዳን በማይችሉ በሰው ልጆችና በአለቆች አት*ታመኑ* ።
- ⁴ ነፍሱ ትወጣለች ወደ መሬቱም ይመለሳል፤ ያን ጊዜ ምክሩ ሁሉ ይጠፋል።
- ⁵ የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆነ ተስፋውም በአምላኩ በእግዚአብሔር የሆነ ሰው ምስጉን ነው፤
- ⁶ እርሱም ሰማይንና ምድርን ባሕርንም፥ በእነርሱ ያለውንም ሁሉ የፌጠረ፤ እውነትን ለዘላለም የሚጠብቅ፤
- ⁷ ለተበደሉት የሚፈርድ፥ ለተራቡ ምግብን የሚሰጥ ነው። እግዚአብሔር የታሰፉትን ይፈታል፤
- ⁸ እግዚአብሔር የወደቁትን ያነሣል፤ እግዚአብሔር ዕውሮችን ጥበበኞች ያደርጋቸዋል፤ እግዚአብሔር ጻድቃንን ይወድዳል፤
- ⁹ እግዚአብሔር ስደተኞችን ይጠብቃል፤ ድሀ አደሳችንና ባልቴቶችን ይቀበላል፤ የኃጢአተኞችንም *መንገ*ድ ያጠፋል።
- ¹⁰ እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሣል፤ ጽዮን ሆይ፥ አምላክሽ ለልጅ ልጅ ነው። ሃሌ ሉ*ያ*።

የሐጌና የዘካርያስ መዝሙር።

- **ለ**ግዚአብሔርን አመስግኦ÷ መዝሙር መልካም ነውና። ለአምላካችን ምስጋና ያጣረ ነው።
- ² እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ይሠራል÷ ከእስራኤልም የተበተኦትን ይሰበስባል።
- ³ ልባቸውን የቈሰሉትን ይፈውሳል÷ ሕማማቸውንም ይ_ጠግናል።
- ⁴ የከዋክብትንም ብዛት ይቈጥራል፥ ሁሉንም በየስማቸው ይጠራቸዋል።
- ⁵ ጌታችን ታላቅ ነው፥ ኃይሉም ታላቅ ነው፥ ለጥበቡም ቍጥር የለውም።
- ⁶ እግዚአብሔር የዋሃንን ያነሣል÷ ኃጢአተኞችን ግን እስከ ምድር ድረስ ያዋር-ዓል።
- ⁷ ለእግዚአብሔር በምስጋና ዘምፉ÷ ለእምላካችንም በመሰንቆ ዘምፉ፤
- ⁸ ሰማዩን በደመናት ይሸፍናል ለምድርም ዝናብን ያዘ*ጋ*ጃል፤ ሣርን በተራሮች ላይ ያበቅላል፤ ለምለ*ሙን*ም ለሰው ልጆች ጥቅም።
- ⁹ ለሚጠሩት ለቍራዎች ጫጩቶች ለ**አ**ንስሶችም ምግባቸውን ይሰጣል።
- ¹⁰ የፈረስን ኃይል አይወድድም፥ በሰውም ጭን አይደሰትም።
- ¹¹ እግዚአብሔር በሚፈሩት፥ በምሕረቱም በሚ*ታመኑ*ት ይደሰታል።
- ¹² ኢየሩሳሌም ሆይ፥ እግዚአብሔርን አ*መ*ስግኚ፥
- ¹³ ጽዮንም ሆይ፥ ለአምላክሽ **እልል በ**ዪ፤ የደጆችሽን መወርወሪያ አጽንቶእልና፥ ልጆችንም በውስ**ተሽ** ባርኮእልና።
- ¹⁴ በወሰንሽም ሰላምን አደረገ፥ የስንዴንም ስብ አጠገበሽ።
- ¹⁵ ነገሩን ወደ ምድር ይሰድ~~ዓ~~ል÷ ቃሉም እጅግ ፊጥኖ ይሮጣል።
- ¹⁶ አመዳዩን እንደ ባዘቶ ይሰጣል፤ ጉሙን እንደ አመድ ይበትነዋል፤
- ¹⁷ በረዶውን እንደ ፍርፋሪ ያወርዳል፤ በበረዶውስ ፊት ማን ይቆጣል?
- ¹⁸ ቃሉን ልኮ ያቀልጠዋል፤ ነፋሱን ያነፍሳል፥ ውኆችንም ያ**ፌ**ስሳል።
- ¹⁹ ቃሉን ለያዕቆብ÷ ሥርዓቱንና ፍርዱን ለእስራኤል ይናገራል።
- ²⁰ ለሌሎች አሕዛብ ሁሉ *እንዲህ* አላደረገም፥ ፍር-ዱንም አልገለጠላቸውም ። ሃሌ ሉ*ያ* ።

ምዕራፍ 148

- **ሃ**ሌ ሉያ። እግዚአብሔርን ከሰማያት አመስግ<u>ኦ</u>ት፤ በአርያም አመስግ<u>ኦ</u>ት።
- ² መላእክቱ ሁሉ÷ አመስግኑት፤ ሠራዊቱ ሁሉ÷ አመስግኑት።
- ³ ፀሐይና ጨረ*ቃ*÷ አመስግኦት፤ ከዋክብትና ብርሃን ሁሉ÷ አመስግኦት።
- ⁴ ሰማየ ሰማያት÷ አ*መ*ስግኦት የሰማያት በላይም ውኃ።
- ⁵ እርሱ ብሎአልና፥ ሆኑም፤ እርሱም እዝዞአልና፥ ተፈጠሩም፤ የእግዚአብሔርን ስም *ያመ*ስግኑት።
- ⁶ ለዘላለም ዓለም አቆማቸው፤ ትእዛዝን ሰጠ፥ አያልፉምም።
- ⁷ እባቦች ጥልቆችም ሁሉ÷ እግዚአብሔርን ከምድር አመስግኦት፤
- ⁸ እሳትና በረዶ አመዳይና ውርጭ፥ ቃሉ*ን የሚያ*ደርግ ዐውሎ ነፋስም፤
- ⁹ ተራሮች ኰረብቶችም ሁሉ*ት የሚያ*ፈራም ዛፍ ዝግባም ሁሉ፤
- ¹⁰ አራዊትም እንስሳትም ሁሉ÷ ተንቀሳቃሾችም የሚበርሩ ወፎችም፤
- ¹¹ የምድር ነገሥታት አሕዛብም ሁሉ÷ አለቆች የምድርም ፈራጆች ሁሉ÷
- ¹³ የእግዚአብሔርን ስም *ያመ*ስግኑ፤ ስሙ ብቻውን ክፍ ክፍ ብሎአልና፥ ምስጋናውም በሰማይና በምድር ላይ ነው።
- ¹⁴ የሕዝቡንም ቀንድ ከፍ ከፍ ያደርጋል፤ የቅዱሳኦንም ሁሉ ምስጋና ወደ እርሱ ለቀረበ ለእስራኤል ልጆች ሕዝብ ከፍ ከፍ ያደርጋል። ሃሌ ሉ*ያ*።

- ^ソሌ ሉያ። ለእግዚአብሔር አዲሱን ቅኔ ተቀ*ኙ*ለት፤ ምስጋናው በቅዱሳኦ ጉባኤ ነው።
- ² እስራኤል በፌጣሪው ደስ ይበለው÷ የጽዮንም ልጆች በንጉሣቸው ሐሤትን ያድርጉ።
- ³ ስ*ሙን* በዘፌን ያመስግኑ÷ በከበሮና በመስንቆም ይዘምሩለት።
- ⁴ እግዚአብሔር በሕዝቡ ተደስቶአልና፥ የዋሃንንም በማ*ዳኑ* ከፍ ከፍ ያደርጋልና።
- ⁵ ቅዱሳን በክብር ይመካሉ፤ በምንጣፋቸውም ላይ ሐሤትን ያደርጋሉ ።
- ⁶ የእግዚአብሔር ምስጋና በ**ጕሮሮአቸው ነው፤ ሁለት አፍ ያለውም ሰይፍ በ**እጃቸው ነው፥
- ⁷ በአሕዛብ ላይ በቀልን በሰዎችም *መ*ካከል ቅጣትን ያደርጉ ዘንድ፤
- ⁸ ንጉሦቻቸውን በስንስለት÷ አለቆቻቸውንም በእግር ብረት *ያ*ስሩ ዘንድ፤
- ⁹ የተጻፈውን ፍርድ ያደርጉባቸው ዘንድ። ለቅዱሳን ሁሉ ይህች ክብር ናት። ሃሌ ሉ*ያ*።

ምዕራፍ 150

- <mark>ሃ</mark>ሌ ሉያ። እግዚአብሔርን በመቅደሱ አመስግኦት፤ በኃይሉ ጠራር አመስግኦት።
- ² በችሎቱ አመስግኦት፤ በታላቅነቱ ብዛት አመስግኦት።
- ³ በመለከት ድምፅ አመስግኦት፤ በበገናና በመሰንቆ አመስግኦት።
- ⁴ በከበሮና በዘ*ሬን አመ*ስግኦት፤ በአውታርና በእምቢልታ አ*መ*ስግኦት።
- ⁵ ድምፁ መልካም በሆነ ጸናጽል አመስግ**ኦት**፤ እልልታ ባለው ጸናጽል አመስግኦት ።
- ⁶ እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያ*መ*ስግን። ሃሌ ሉ*ያ* ።

For other languages please go to www.wordproject.org